

നളചാരിതം കമകളി

(കാലതാരത്താരക്കാ ദ്രോന പ്രാഥ്യാനദേശാടക്കിയത്രै)

നംബം ഭിവസം

എ. ആർ. റാജറാജവർമ്മ
എ. ഒപ്പ്, എ. അർ. എ. എസ്.

ഭിവ. കു.

ഗ്രാമപാതയിൽ നിന്ന്
കുട്ടിവന്നെടുവം.

നളി പാരിതം കൂട്ടക്കാളി

(കാന്താരതാരകം എന്ന വ്യാപ്താനഭ്രതാട്ടക്രിയയും)

നാലും ദിവസം

എ. അമൃത. രാജരാജവർമ്മ,
എ. എ., എ. ശ്രീ. എ. എസ്.

കമലാലയാ ഫിന്റിഗ്^o വർഷി^o,
തിങ്കവയദപ്പം.

[പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടത്]

1953

വിവ നം 12.

അവരുടോടൊക്കെ

1. കമാസംഗ്രഹം.

என்கு நினைவாழ்வதற்கு விரைவேயிலென்ற புதுமலையிடீக் கல்லூரி என்னோடு உணவுப்பள்ளது. அதேவோடு விழுதுதிலெழுப்போல துவக்கப்படும்பொதும் அதேபீதீர்மையாலேயிருக்கிறது. அதைவுருவு விழுத்தாழ்வதற்கிடை, அதிப்படியாக தீவிரமாஜையிலென்று அமுன் எடுத்த மத்தீர்ப்பை வாழ்வதற்கான லாசிது மென், பாதை, மென்ற, மெய்க்கி எடுத்த புதுரித் மெய்க்கி எடுத்த புது, கல்லூரி புதுவித் தீவிரபோல, ஸ்ரீகல்தித் துவக்குவதற்காகவுக்கொள்கு ஹோகப்புஸி லாராய் தூங்கு. மெய்க்கிதீவிர்களுக்கு அதேரூப்புறையாகுவதற்கான வெல்ல திட்டத்தை படைக்கிறாராக உல்லவாகி. அதேபொல்லவுப்புலாப்பாயித் தகல்கு விரைவாகவாயிடீக் கூட விவாசு உறுப்புத்தினில் விஜிதவாஸு, செழுதேவால் குரியாகதூக்குத்தின்ற காலைக் குரியிக்கொடுவதற்கும் கூலைக்கூலை கூஞ்சே காஞ்சுக்கா கூஞ்சீக்கு அதிக கணிகை உற்பத்து நமக்கு கடன் பிரிதிபு; அதையும் உடன் உணர்கு விலைபிரிதிப்பால் விடுதலை செய்து. ராஜாவிக்கு உலூகீலைத் தகளீ வாஸ தான் கூட பூதூப்பக்காரமாயித் தெய்க்கொடு குறு பரிசு எடுக்கேடு. உடன் கணிகைப்புறியித் தெய்க்கொடு மெய்க்கொடு அதேசென் நூதாக வசூலித்து, அவை மத்தூப்பக்காளீ நூதாக வழி திரிக்கொடு விவர மக்கிவர பரிசுக்கூடு வசூலித்து.

പറകയും ചെയ്യും ഒരു മെയന്തി “എന്നാൽ ഇത്രാദികളിലും സ്വപ്നംവരനുമായത്തിൽ വരബു; അവകാട സമക്ഷം തന്നെ ഞാൻ അങ്ങനെയ വരിച്ചു കൊള്ളും” എന്നു ഒരു തീരുമാനം പറഞ്ഞു; ഈ വിവരമെല്ലാം ഒളം മടങ്ങിവന്നു ഇത്രാദികളെ ഗുഹിപ്പിക്കും ചെയ്യു.

അവന്താം നാനാദേഹാഡിപതികളുായ രാജാക്കന്നാരാൽ അല്ലാത്തത്രമായ സ്വപ്നംവരമണ്ണധാരിൽ പ്രവേശിച്ചു് മെയന്തി ആണിക്കാനിക്കപ്പെട്ടു കാരാരോഗ്യ രാജാക്കന്നാരോഗ്യം ഉള്ളേക്കുച്ചു് ഒളംവിയത്തിൽ എത്തിക്കപ്പെട്ടം അവകാട ഒളംവാൻ അതുതീരിക്കിൽ അനുപേരു ഹരിക്കന്നതു കൊള്ളു കഴങ്ങി വരമായി. ഇതികർത്തവ്യ രാച്യശായ മെയന്തി ദേവമാരു മഹിലക്കാണു റഹം പ്രാപിച്ചു്, താൻ പ്രദയങ്കൊള്ളു വരിച്ചുപോയ വരെന്നതനിങ്കു കാണിച്ചതാൻ പ്രാപ്തിച്ചതാസരിച്ചു് അവർ തങ്ങളിടെ ഏധ്യപിണ്ഡങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു്. മെയന്തി ഒളംവാന തിരിച്ചറിഞ്ഞു മാലയിട്ടു വരിക്കും ചെയ്യു. ദേവമാർ പ്രസാദിച്ചു് നെല്ലു് കാരാരോഗ്യത്തും ഹരാണ്ടു വാം വീം കൊടുത്തു് അനുംഖാനം ചെയ്യു. ഇതെല്ലാം കൊള്ളു വിന്നുയിച്ചു് രാജാക്കന്നാർ കലഹി ക്കാതെ പിരിയുകയും ചെയ്യു. ഒളം വിഭാഗം കഴിഞ്ഞു സ്വപ്നാസ്ത്രം വഹനം മെയന്തിയും ഒന്മീച്ച ചീപ്പാമ്പിതങ്ങളുായ സുവാദങ്ങൾ യെമേച്ചു്. അന്നു വിച്ച സുഖിച്ചവാൻ. അന്നേക്കും ധാരാദിക്കുമ്പങ്ങളും ചെയ്യു് മെയന്തിയും ഒന്മീച്ച വാഴ്വേണ്ടാം ഒളംു് ഇതുണ്ടു എന്നാൽ പുതും ഇതുണ്ടു എന്നാൽ പുതും ഇതുണ്ടു.

ഇത്രാദികൾ സ്വപ്നവാം കഴിഞ്ഞു സ്വപ്നംതേജ്ജു മടങ്ങുവോം വഴി മലേപു പ്രാപാദ്ധോട്ടട്ടി കലി വരുന്നതു കൊള്ളു. എവിടെയുായി പൂരാപിട്ടു വെന്നു ദേവമാർ ചേഷിച്ചതിനു് കലി സ്വപ്നംവരത്തിൽ മെയന്തിയു വരി ക്കാൻ എന്നും പാഠംതും പാഠത്തെപ്പോലെ ദേവമാർ ഒടക്ക വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. ധാർക്കിക്കായ ഒളംവാന ദോഹിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവക്കു് അഡിപ്പതനം വരുത്തു, കലി കോപം സഹിയാതെ പ്രാപാദ്ധമായി ആരഘാചിച്ചു് ഒളംവരു അമെയന്തിയുടെ അടുക്കത്തിനും പിരി ക്കാമെന്നു സ്വത്രവും ചെയ്യു നിഃഖലാസ്ത്രിപ്പേക്കു പൂരാപിട്ടു. പത്രാഞ്ചയമ്മം അവകാട കാത്തിനുന്നതിന്റെശേഷം ദരിക്കുന്ന ഒളം കാമ്പക്കൊൻ പാലപ്പു ക്കൊള്ളുന്നതു ചെയ്യാതെ സന്ധ്യാവരദം ചെയ്യു അവസ്ഥ മോക്കി കലി അവകാട ആരഘാചിച്ചു. അന്നതാം ഒളംവാൻ അന്നാജയായ പുപ്പുനു കലിപ്പുരിതന്നു തിട്ടു ഒളംവാന അഡു പൊരുത്താൻ വന്നു വിളിച്ചു്. പുതത്തിൽ മുഖംവേഷ നായ കലിയാഗിക്കാനു പുപ്പുനു പാന ചുഡായിട്ടു്. പ്രാപംനു അക്കഷമുള്ളിലും അഡിവാസം ചെയ്യു. ഒളം തന്നെന്നു നാടു നാലുവെല്ലാം മുറ്റു പണയം വെച്ചു തോറുടെകാണ്ടുവെന്നു, ഇവിയാം അഞ്ചുറുമാസം അവക്കു മുതം നടന്നു.

വിവാഹിണ്ണ മന്ത്രിമാരും നഗരവാസികളും വസ്തുക്കളിലെപ്പറ്റിയും ശിഖാ
പ്രാബല്യം ഉച്ചത്വം ചെയ്യുന്ന വന്നിട്ടും ഒളം നേരം കുട്ടാക്കാരെ ആത്മക്ഷൈ
തന്നെ തടസ്സം സർവ്വസ്വർഘം നിരപ്പിച്ചിട്ടു് എക്കവല്ലുംഡാഡായിട്ടു് കമ്പാരിച്ചു.

ഇതിനീറ്റിയിൽ ദേഹത്തി തള്ളൽനാൾ പരാജയം കണ്ടു കുത്തലോടുകൂടി
പുതുക്കയും പുതുക്കയും വാൻ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് അനുസരിച്ചു നിശ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിലേപ്പെട്ടു് അയച്ചു. വാൻ പ്ലാസ്റ്റിക്ക് അവരുടെ അവിടെ കൊണ്ടുപെന്നു
വിട്ടിട്ടു്, വൃഷ്ടിച്ചു നടന്നു്, ചെവിൽ അങ്ങോല്പ്രായിപ്പതിയായ ഒരുപർജ്ജന
രാജാവിന്നൽ സൗത്തായി? വാഴുകയും ചെയ്യു.

സാമ്പത്തിക തട്ടിപ്പറ്റിട്ടു് ഇല്ലാ ലൈംഗികപ്പൂരാത തനിക്കു പണ്ണു
തനിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പുശ്ശുനാൾ പരിഹാസമായി മോജിച്ചുപേശാം തള്ളൽ വ്യഞ്ജനം
കൂടുതലായിട്ടു് ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അതിനുണ്ടായിട്ടു്
എക്കവല്ലുംഡാഡായിരാജയാനിക്കിനു പുറത്തിരക്കി. ദേഹത്തിയിൽ പിന്നാലെ
പുറാപ്പറ്റു, മുൻവിധാം അവൻ നാനാഭിനിരാവളിയിൽ താമസിച്ചുപേശാം
നാളുന്നു് അരുകു ഒന്നാംകരു ചെയ്യുപോക്കുത്തെന്നു പുശ്ശുനാൾ പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചു
തനിയ വിളംഖാമനസ്സിച്ചു തള്ളുന്ന അരുകു അരുകു നാനിക്കാതെയായി. ഇം അവ
സാരത്തിൽ ക്ഷുഡാന്തനായ തള്ളൽ ചില പൊൻപക്ഷികൾ പറന്നുത്തുവര
ണ്ണതു കണ്ടു് അവായ പിടിക്കാനായി ഉടനെ വല്ലും അഴിച്ചു വലപോലെ
വീഴി എറാണ്ണു. പക്ഷികൾ വല്ലുവും കൊത്തിക്കൊണ്ടു പറന്നപോയി. ‘
തെങ്ങൾ നീനു തൊല്പിച്ച ആത്മകളാണു്’നു പറഞ്ഞ മരിക്കയും ചെയ്തു്.
നാനനായിട്ടു തള്ളൽ പിന്നീടു കാട്ടിലേപ്പെട്ടു എത്തപ്പറ്റി. പോകുന്ന മലപുര
തള്ളൽ ക്കന്നിന്നതിലേപ്പെട്ടു പോകാനുള്ള പെരുവഴി കാണിച്ചുകൊണ്ടതിട്ടു്
മഹാത്മി കുട്ടാക്കാരു പിന്നാലെ തന്നെ നടന്നു. ഒരേ വല്ലുംകൊണ്ടു നേരു
പേരും മരച്ചു് അവൻ റാത്രിയിൽ ഒരു വനമൺസ്പതിയിൽ ചെന്ന
കിടന്നു. വെളി തള്ളപ്പുകാണ്ടിരക്കി; തള്ളൽ വിച്ചാമനനായിട്ടാശേചന
തടസ്സി:—‘കുടകാക്കാണ്ടു നടന്നാൽ ഇവരു വലവും; വിദ്യേശപോരായൽ പിറ്റേ
ശേഷത്തിലോ മരാറാ ചൊന്ന രക്ഷാപ്പറ്റവും വാം; ധർമ്മരക്ഷിത്യരായ
ഇവംക്കി വഴിയിൽ അപായം കൊം വരാനും ഇടയില്ല, ഇങ്ങനെ ഉറച്ചു്
അതിത്രാദിവേമാണോടു് അവക്കു രക്ഷാപ്പാൻ പ്രാർധമിച്ചിട്ടു് വല്ലും ദറിച്ചു
കൊണ്ടു വിട്ടപോകയും ചെയ്യു.

ദേഹത്തി മുണ്ണൻ മോക്കാനും നാളുന്ന കാണ്ണാനില്ല. ഒരു വൻകാട്ടിൽ
അവരും വിലപിച്ചുകൊണ്ടു, ദേഹാവിനു അവേറിച്ച ഭ്രതനിനെ ചെപിച്ചു
കൊണ്ടു, തേടി നടന്നു. അപേശാം ഒരു പെരുന്നുവു് കാലിൽ പിടിയാം
കുടി. എന്നിട്ടും അവരും നാളുന്ന നാളുന്ന നാളുന്ന വിളിച്ചു കാണ്ണു. അതുകേട്ടു് ഒരു
കാട്ടാളും പന്നകാളു് പുന്നവിനെ കൊന്നു് അവക്കു രക്ഷാപ്പിച്ചതിം എന്നാണ്

അവൻ അവളിൽ വച്ചാൽക്കാരമായി അധികം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അരംഭി ആദ്ദോ അവാന അവം കൂടുതലും ഒപ്പിൽ എല്ലാം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുക്കാന തുണ്ട് മരിയും കാഞ്ചിപോലും സുരിച്ചിപ്പില്ലെങ്കിൽ ഇവൻ മരിച്ച വീഴ്ചേട്' എന്നു അ പതിപ്രത പറക്കും അ ഭൂമി അവമായി വീഴ്ച കയും കണിച്ച കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടും അവരുടെ നടന്നപ്പോൾ കാരുമാം കണ്ണു അവം അവിടെ ചേരു, എന്നാൽ മഹാക്ഷിമാർ അവളോട് വിവരമേഘം ചോഡിച്ചരിഞ്ഞു 'താമസിക്കാതെ ടീ നൃജീവാട ചേരും മനോപ്പിംവ സുവ മായിരിക്കും' എന്നു അവാള അതുപസിപ്പിച്ചിട്ടും അതുമരണാടക്കിരിഞ്ഞു അന്തശ്ലഘാം, ചെരു. മഹാപിംബാക്രാന്ത കൗംഖിയം സമാധാനപ്പെട്ടും അ പതിപ്രത വീണ്ണും മണി നടക്കുന്നോരു ഒരു താളികക്കണ കുച്ചവക്കാഞ്ഞു സംഘരണത കാഴ്ചും അവരോടു സംഗതി ഏല്ലാം പറഞ്ഞു. ധാർമ്മികനായ അ സംഘപ്രഖ്യാതിയുടെ അനാമതി വാങ്ങി അവരാനീച്ച പുരപ്പെട്ടു. വളരെ ദിവസം വളരെ കാഴ്ച മഹിം കാരിനടന്നു; വഴിയിൽ കാട്ടാക്കളിടുന്ന അങ്കു മതാഞ്ഞ പണിപ്പെട്ടു ഒഴിവിൽ ഒരു ദിവസം സസ്യരോടുകൂടുന്ന അ സംഘം ഉദ്ദിഷ്ടമായ ചേദിരാജുത്തു ചെന്നുതിനി. അവിടെ നാരവീഥിയിൽ കുച്ചവക്കാഞ്ഞു ഒരു തുണ്ടുകുറി സാമ്പാച്ചി മെരുന്തിര അക്കാടപ്പെട്ടുകുറി ചുറ്റിക്കുട്ടു പരിഹരിക്കുന്നും ശ്വേതപട്ടിത്തുകയും ചെയ്യുന്നതും അ റാജുവന്ത റാജാവായ സൗഖ്യാഘ്വിന്നർ മാതാപുരും മാളികയിൽനിന്നും നോക്കിക്കണ്ണിട്ടും അവളും അഞ്ചയ ശ്വാസത്തി സൈരസ്യിയുടെ നിലപിൽ സപ്തഗ്രിയായ സൂര്യനും സവിഖാക്കിരാമസിപ്പിച്ചു. റാജമാനാവിനോടു മെലുമി സംഗതിയേല്ലാം സാമാന്യരീത്യാ അല്ലാതെ താൻ ഭീമപുത്രി ഏഴും നേരമഹിഷി? എന്നും കറി പെട്ടെന്നിപ്പിരക്കുണ്ടായില്ല.

നൃജീവകട്ട വെള്ളിയേയും ഉച്ചേക്ഷിച്ചു കാട്ടിൽ ചുററിനടക്കുന്നോരു കാട്ടതീയുടെ നടക്കണ്ണിനും ദൈഹ തന്നെ പേരുവിളിച്ചു നിലപിളിക്കുന്നതു കുട്ടു് അരുത്തുവച്ചാരു്, വിളിച്ചുതു കാക്കോടകക്കണ്ണ നാഗരജാവാണുന്ന റിഞ്ഞും അവരുടെ കാട്ടതീയും റിനും കുക്കുപ്പിട്ടുന്നതിനി. താൻ ശ്രീകാരാദൈഹ വദ്വിച്ചുതിനാൽ പഠിച്ചു ശാപത്തിൽനിന്നു് ഇപ്പോൾ മോചിതനായി എന്നു പറഞ്ഞു കാക്കോടകൻ നൃജീവാടു്, തന്നെ എടുത്തുകാണ്ടു് അ പത്തടി എല്ലാം കണ്ണാടു അരുജനാപിച്ചു. നൃജീവ അപ്പകാരം ചെയ്യേണ്ടാണു എല്ലാം തിന്നിൽ 'ഒരു' എന്നുത്തരിച്ചു ക്ഷുണ്ണാതിനിൽ അവരുടെ കാക്കോടകൻ കടിച്ചു. സപ്തഗ്രിയാഞ്ഞാൽ നൃജീവ വിത്രപനായിത്തീരിൻ. നാഗരാജൻ പിന്നീടു് തന്നെ പംശം നൃജീവ അവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂത്തതാതെ വബ്ദാക്കണ്ണാം, വെവുപ്പും തുട്ടാലും ജനങ്ങളും കണ്ണറിയാതിരിപ്പാൻ ഉപകരി ക്കുമെന്നും, തന്നെ സൗംഖ്യംകുണ്ടു താൻ കൊടുത്ത വസ്തുയുമന്നതിൽ ദന്തം

അതാണ് സപ്പന്തപം വീഴ്ചിം പ്രാപിക്കാമെന്നും നല്കുന്ന അരംപരസിപ്പിച്ചിൽ⁹ വാങ്ങളിം കൊടുത്തും, ബാഹ്യകാശംജനനായ സൃഷ്ടദഹനം പറഞ്ഞ ഒരുപശ്ശേ മഹാപ്രായി ക്ഷാവിച്ചുാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷത്തിനില്ലോ അക്ഷയ്ത്വയെല്ലാം അറിയാണും അതുനിനിത്തം ഭ്രതാവേദം യാക്കി മെയനീസംഗമം ലഭിപ്പിച്ചുണ്ടും ഇടയാക്കമെന്നും ഉപദേശിക്കും ചെയ്തിട്ടും അനുശ്രാന്തിലും ചെറു. അപ്പു കാരം നല്കും ഒരു ദിവസംതെ വഴി നടന്നു പത്രാംഗിവസം കോണു ലഭ്യമില്ലെന്നും ഒരുപശ്ശേയാൻറെ സൃഷ്ടനായി വാഴക്കയും ചെയ്തു. അവിടെ നല്കുന്നും യാർഡ്സുകൾ, ജീവലം എന്ന രാജസുത്തും സബികളായിരുന്നു, അവരിൽ ജീവലാനന്നവൻ ദിവസംപ്രതി റാത്രിയിൽ നല്കും

‘കപര സാ ക്ഷുദ്ധപിഹാസാന്താ ഗ്രാന്താ ശേരേ തപസ്പിന്തി
സ്ഥിരതീ തസ്യ മദ്ദസ്യ കം വാസാദ്യോപതിപ്പുതി’

എന്നായ ദ്രോകം ചൊല്ലി വിലച്ചിക്കുന്നതു കേട്ട സംഗതി മോഡിക്കും, നല്കും പേരുകൾ പറയാതെ നടന്ന കാൽമെല്ലാം അന്ത്യപരമായിട്ടും അവ നോട്ട് പറക്കയും ഉണ്ടായി.

ഇങ്ങനെ മെയനീയും നല്കുന്നു വേഷം മാറി മേഖിപുരിയിലും കോഡാവ ത്തിലും വസിക്കുവേ നല്കുന്നും റാജ്യത്രാം കേട്ട ടീമരാജാവും നൈമീക്കു മാവരണത്തിനായാണും അയച്ച ബ്രാഹ്മണരിൽ സൃജനവെന്നും പേരായ ഒരുവൻ ചേറിപുരിയിൽ ദാമിയക്കണ്ണാട്ടത്തി. പിന്നീടും സൈഘര്യി ക്കുന്നു സപ്പുത്രിയായ ദാമിയാണുന്നരിഞ്ഞും അനാജോച്ചിച്ച രാജമാത്രവിന്റെ അനന്തരിയോടുകൂടി മെയനീ ഫോറി കണ്ണിയത്തിൽ പിറ്റുസമീപാന്തിക്ക് ചെന്ന താമസിച്ചു. അവിടെന്നിനും സകല ദിക്കുകളിലും നല്കുന്ന അനൈപ ഷിപ്പിൽ മുഹമ്മദും നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ രാജസഭകളിലെബന്ധപ്പാം, താലു പേര് കുടുംബ ഇടയാളിലെല്ലാക്കേണ്ണും ചെന്നു

‘കപര തപാ കിതവ ! ന്രിത്ര വസ്ത്രാർഖം പ്രസമിരോ മമ
ഉന്നപ്പുജ്യ വിപീരൈ സൃഷ്ടാമന്നരക്കരാ പ്രിയാപ്രിയം
സാ വൈ ദമാ തപാലിജ്ഞാ തമാസുമ ത്രാസ്ത്രാക്കിപ്പിന്നി
ദഹ്നമാം ഭ്രം ബാലാ വസ്ത്രാർഖലുംനാഡിസംസ്ത്രാ
തസ്യം തദ്ദന്ത്രാഃ സതരം തേനൈ ശോകന പാരമ്പരി !
പ്രാസാം കര വൈ വീര ! പ്രതിവാക്യം വദനപ ച ,

ഇങ്ങനെ ഒരു വാചകം ചൊല്ലിയാൽ അതിനുഠാം പറയുന്നവൻിൽ ഉണ്ടം പേരും മറുമെല്ലാം അരിഞ്ഞു വന്നുമെന്നായിരുന്നു മെയനീയുടെ സദ്ദേശം. ഇപ്പോരം പചകം പച സ്വാധാസ്ത്രിലും ടീപ്പിലുകാം തേടിയാ നാതിൽ പശ്ശേനെന്നും ഉണ്ടാമെന്നും ഒരുപശ്ശേസുരയിൽ ചെന്ന വാചകം

ചൊല്ലിയതിൽ ഒരു വിത്രുപരായ മാളുകാവും സുതൻ അതിന്തനം പറഞ്ഞതിനെ മെയന്തിരോട് വന്നു അറിയിച്ചു. ഉത്തരം താഴെ കാണിച്ച പ്രകാരമായിരുന്നു.—

‘വൈഷ്ണവമഹി സംപ്രാജ്ഞാ ശോപദാനി കല്പന്തിരിയഃ
അത്ഭവനമാത്മാ സദേശം ജിരി സപദേശം ന സംശയഃ
രഹിതാ ദർത്തും ക്ഷേമം ന കപ്പുതി കദാചന
സ്ഥാനാംശാരിതു കവചാനം യാംഗനി ധന്തും യിരുന്നിയഃ
പ്രാണാധാരാം പരിപ്രേച്ചാം സൗരി രക്ഷക്കംപ്ലൂതമാസസഃ
ആധിഭീഖിദ്ധ്രമാധാസ്യ ത്രാമാ ന ക്രൂലും ഹതി’

ശ്രൂതകേട്ട് അങ്ങാംച്ച പ്രസ്താവനോട് ഒരുമി അച്ചുവന വിവരമറിയി ക്കാതെ സുഖവേദന വന്നതി മാത്രംനിഡിയിൽ വെച്ചു് ഇപ്പുകാരം സംശേ റിച്ചു്— ‘അങ്ങു് ഒരു വഴിയാത്രക്കാശം ധില്ലായിൽ അദ്ദേഹവും ചെന്നു് ‘നാശം ജീവിച്ചിരിക്കണ്ണോ ഇല്ലേശാ എന്നറിഞ്ഞിപ്പു; മെയന്തിരിക്ക പുനർവ്വിഭാവം നടക്കണം; നാശു അതും സപ്തംവരം; അതിലേപ്പു രാജാക്ക നാശരഘാവരം പോകണു് എന്നു പറയണം. സുഖവും അതുപ്രകാരം അമു റിക്കിയുംചെറ്റു.

പാണ്ഡിതനു വെദമീകാരുക്കായിരുന്ന ശ്രൂതപർശ്ചാന്തരക്കണ വാളു കക്കന്ത് വിളിച്ചു് തനിക്കു മെയന്തിരിയ വരിപ്പിം സന്ദൃഢി ദിവു കണ്ണിന തനിച്ചാഭത്താത്തക്കാവുണ്ടു് കതിരിക്കപ്പെട്ട തീരുമണംട്ടത്തിൽ രമം നാജുകിരിക്കണ്ണൻ അതുജ്ഞാപിച്ചു. മാളുകൾ ശ്രൂതകേട്ട ചിന്താക്കവനായിട്ടു് ഏതായാലും കണ്ണിന്തിൽ ചെല്ലുന്നതു തനിക്കു. നന്നാതന്നു എന്നറിച്ചു് കണ്ണാടം ശോപ്പക്കുട്ടം കുറ്റത്തുംവയമായ രണ്ടു കതിരിക്കപ്പെട്ട പൂട്ടി മെച്ചക്കാശുവനം. രാജാവിനു കതിരിക്കപ്പെട്ടി സന്ദേഹമുണ്ടാഭയക്കില്ലും മാളുകൾ രേൾ തെളി ത്രുപ്പേശാരം അതൊക്കെ നീംകി എന്നും വേഗംകൊണ്ടു വിസ്തൃഷ്ടും അതിനു കവിഞ്ഞു. മെത്തിൽ രാജാവിനു പരിവാരമായിട്ടു് വാർപ്പജ്ഞയൻ മാറുമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൻ കതിരിക്കത്തെ വേഗം കാഞ്ഞു് മാളുകൾ അപേപ്പും അഞ്ചന്തനായ തള്ളന്തന്നു അതുംബിംക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു. വിസ്തൃതി നായ ശ്രൂതപർശ്ചാന്തര കൈവിട്ടുപോയ ഉത്തരവിയം എടുക്കുന്നതിലേക്കു മും നിറുത്തണം അതും അവശ്രൂപിച്ചു സമയം അതിപേശാരം ബഹുഭ്യാജനവഴി പിറക്കിൽ അതുംപേശാരി എന്നു മാളുകൾ വിസാംവലിച്ചു. അനന്തരം കരു വഴി കഴിഞ്ഞു ഒരു താന്നിമരം കണ്ണപേശാരം രാജാവു മത്സരത്താലെന്നപോലെ ‘ഹോ മാളുക, എന്നോരും സംശയംയില്ലം നോക്കു’

‘സർവ്വഃ സംഗ്രം ന ജാനാതി സമ്പ്രേഞ്ഞാ നാഞ്ഞി കയ്യുന ചെന്നകതു പരിക്കിഴ്ച്ചാനും അതാനുസ്യ ചുരുക്കേ ക്രമിൽ’

എൻ അരുംഡിച്ചുകാണ്ട താനിമരതിൽ ഇതു ഇലയം ഇതു കായം ഉണ്ടെന്നു സ്ഥിപ്പിച്ചുത്തിപ്പിറഞ്ഞു. വാഹുകൻ അതെന്നിടോക്കി പരീക്ഷിപ്പാൻ മേം നീറഞ്ഞിയപ്പോൾ രാജാവിന്റു ഉടതാമഹാം വണ്ണക്കിലേബു എൻ ദേഹമായി. അവൻ തദ്ദേശിൽ പല തക്കജോഴ്ദി. കൂടിഞ്ഞതിനും ശേഷം രാജാവു വാഹുകൻ അക്കഷ്മാദയം ഉപഭേദിച്ചു. അതപ്രസ്താവം പ്രത്യുപദേശം ചെയ്യുന്നതു ഒരു ശാഖക്രമത്തിൽ മതി എന്നും തീർച്ചപ്പെട്ടതി. അക്കഷ്മാദയം നീളം ശുഭിച്ചു ഉടാന കുംഭിനും ദേഹത്തിൽ നിന്നിരിക്കി, നീളം അവനെ ചൈപിക്കാൻ ഭാവിച്ചു. ശ്രേണം പ്രാപിച്ചതിനാൽ ഇതു പക്ഷിക്കണ്ണു ചെയ്തു. നീളനാമോച്ചാണു, ചെയ്യുന്നവരു തന്നു വാധിക്കുന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു കുംഭി നീളംഡാത്തിൽ നിന്നു താനിമരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഓന്നു മിത്യാം താനിമുക്കാശിനി ‘കവിക്കമം’ എന്നു ചേർ ലഭിച്ചതു. നീളം വേഗേന സംശയി കാരം അറിക്കാതെ കാരുളിക്കിന്നു രാജാവിനും അടക്കിനു മട്ടിവാറു ശമം പുംബികവേഗത്തിൽ ദേശിച്ചു അസൂമത്തിനുമുഖ്യ കണ്ണിക്കപ്പോത്തിൽ എന്തിക്കണ്ണു ചെയ്തു.

അങ്ങാലുഘാധിപതി വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം കേട്ടു നീമരജാവു ചെന്ന തിരികൊടു അതിമിശ്ര സങ്കരിച്ചു. എന്നാൽ സപ്രയവാനിനും വു മൊന്നു കാണാൻ ട്രണാഡായ ഒരു പർശ്ചന്നും ഇതു കുറേയിനും ഇതു വിശ്വാസിച്ചു വന്നതിച്ചും കാണു, നീമരജാവു ചോദിച്ചതിനുസൗഹാർദ്ദം കൊണ്ടു സംബന്ധിപ്പാൻ വന്നതെ ഉള്ളാവന്ന സ്ഥാത ഉത്തരമൊന്നുമുപ്പായിക്കുന്നു. വാദമിയാക്കാടു പരിപിതകാം നീളാൻ രമ്പേശാംകേട്ട ഇർത്തുസംബന്ധ കൊരുതുകതോടെ മംഗളിക്കുന്നിൽ നോക്കിക്കാണ്ടുനിന്നും. ഏമം വന്നടിന്നപ്പോൾ അടിശ്വരാരഘവാം ഒരു പർശ്ചന്നും വാർഫേഡും ഉന്നം തുടാരെ വിത്രപതായ വാഹുകനേ അതിലുണ്ടു. വെദമി ദിവാനുകൊടു, ഒരവേള സപ്രസാദമിയായി കൂനു വാർഫേഡും ഉന്നം അരുപ്പുഡയം അഭ്യന്തിപ്പിച്ചിരിക്കുമോ? എന്നും മറ്റും പല തക്കജോഴ്ദംതുടങ്കി. ഏതാഹാലും വാഹുകനെ അന്ന പരിക്കിക്കുമെന്നാരിച്ചു, പിണ്ണീടു കേരിനീ എന്നാണു കുതിരയെ അവൻറെ അടക്കാനെ അംഗുഛി, പർശ്ചന്നാൻ പരിഞ്ഞരു വാസ്തവമാണെന്നും വോധിപ്പിക്കാം. അതിനു പുറമെ അവൻ ചെയ്യു പാകവിലു പരിഞ്ഞായിച്ചു. എത്തു പുതുംയെയും അടക്കാനെ അയച്ചുനോക്കി, പുപ്പും അവൻ മൻറി ആൽ വാടന്നിപ്പുന്നു കണ്ണറിനു, എന്നാലേണ്ണു സകല പരിക്ഷകളംകഴിച്ചു. ഇതുംകഴിഞ്ഞതിന്നും ശേഷം വെദമി മാറ്റപിരാക്കന്നാരെ അനുമതിയെടുക്കുടെ വാഹുകനെ അഞ്ചലച്ചുവരുത്തി സപ്രയേശം ചോദ്യം ചെയ്തു.

‘പുംബ ദുഷ്ടന്നുപയാ കരുംബമംജേന്തു നാമ വാഹുക?

സൂഷ്ഠുഭംപുജ്യ വിപിനേ ദത്തോ യഃ പുത്രഃഃ സ്രീയഃ

അന്യാനസം പ്രീയാം ഭാത്യാം വിജനേ ശ്രമമോഹിതാം
അപചഹായ തു കോ ദാഷ്ടാൽ എന്നുദ്ദേശംകളുതെ നല്ലം?—ഇത്യാദി.
ഇതിന്നതരമായി നിലന്ന്

‘മമ രാജ്യം പ്രത്യഞ്ചം അന്നാഹം തങ്ക് തുരവാൻ സ്വന്നം
കവിന്നാ തങ്ക് തുരം ദീരു അച്ചു ത്രാമഹമത്രജം’

എന്ന സംഗതിയാട വാസ്തവമെല്ലാം വിവരിച്ചിട്ടും ‘നിന്മിന്ന റാപ്
വെല്ലംകൊണ്ടിം എന്നിന്ന വ്യവസായംകൊണ്ടിം അരു കവി ഇപ്പോൾ എന്നെന്ന
വർട്ടിറിക്കുന്നു; താന്നിന്ന അട്ടക്കണ്ണ വാകികയാംവെച്ചും. എന്നാൽ യീ
രണ്ണാമതു സ്വപ്നം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു കുറ്റുമൈപ്പുചിത്തമും’ എന്നുപറന്നിച്ചു.
അന്നത്തോടു ബാപ്പാക്കല്ലായ ഒളിമി തന്നിന്ന പ്രൂഢിയാട ഉദ്ദേശമെല്ലാം
ഖുളുക്കാനു വോധാപ്പാത്തി. ഉറപ്പിനവേണ്ടി ലോകനാക്കികളായ ദേവ
മാരാക്കുന്നും അന്നത്തുക്കിഴിപ്പിച്ചാം വായുഭവാൻ

‘രാജാൻ ശ്രീപനിധിക്കു ദൂരീഡാ ദമയന്ത്രാ സൃഷ്ടിരിൽ
സാക്ഷിനോ രക്ഷിന്നതുംനും വയം തുണി പരിവർത്തനൻ’

എന്നും ‘അരബരീംവിഡകാകാണ്ടും അവളാട വാക്കിനാന സ്ഥിരപ്പിച്ചത്തി. ആകു
ം തണ്ടിൻം പ്രസ്തുതും ദത്തായതും ഉള്ളായി. സാരുപുഞ്ചായ നല്ലൻ കാക്കുന്ന
കനെ നൂറിച്ചാകാണ്ടും തദ്ദേശമായ വസ്തുംയാണിച്ചും സ്വന്തനുചും പ്രാപിച്ചിട്ടും
തപസ്വാപിനിശ്ചായ ഒളിമിയെ ആവിംഗനം ചെയ്തും.

പിററോന്നാം റാവിലേ ഉന്നതിമാർ പ്രത്യേകംകുട്ടി ദീമരാജാവിന്നു
ചെറു കാളി. പൊഴംമാർ വിവരമറിഞ്ഞും പുംതിൽ ഉത്തരയദ്ദോഷം
തുടങ്ങി. ആത്രപർജ്ജനം സന്നോധിച്ചും നല്ലനോടു മാപ്പു ചോഡിച്ചു. നല്ലൻ
അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചും അരപ്രദയവും ഉപദേശിച്ചും സപുത്രന്തിരേക്ക്
പറഞ്ഞെങ്കിൽ. ഒരുമാസകാലം കാനുയമാക്കിച്ചും കണ്ണുനിന്നിന്ത്രെന്ന മെഡി
ച്ചതിനെന്നറേഖം ചെയ്തും ഒരു ചെറിയശോന്ദഹംകുട്ടി സപുത്രന്തിരേക്ക്
പുഞ്ചുനെന്ന ചുട്ടിനും വിളിച്ചു. പൂതമല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധം എന്ന നല്ലൻ പോരിനു
വിളിച്ചുതിൽ പുഞ്ചുന്ന് ആത്രവന്ന കൊള്ളാമെന്നറിച്ചും വോതരുത്തുക്കാം
രാജ്യവും ധനവും മാത്രമല്ല പ്രാണംകുട്ടി പണയം പറഞ്ഞും, എപ്പാത്തിലും
തോട്ടുകയും ചെയ്തു. കുപാടിയിലും ധനമുകൊന്നായ നല്ലൻ അപരാധമെല്ലാം
കവിച്ചതുമായിണ്ണപ്പോ എന്നുള്ള വോധനേരാട പുഞ്ചു നാ മാപ്പുകൊടുത്തും
അവനെ സിംഗാരിച്ചും സപുത്രവന്തിരേക്കും പറഞ്ഞെങ്കിൽ. അന്നത്തോടു അട്ടക്കമു
ടിക്കാണും വാസന്നുംപേശും അയച്ചും ഒളിമിയേരും. വരുത്തി പ്രഭുലുമ
ഹോസ്തവമായ പുംപ്രവേശിച്ചും പുംബാധികലപ്പണിയോടു രാജ്യവും വാണി.

2. ഇതിപുത്രം.

മേൽ കാണിച്ച പ്രകാശകൾ ഒള്ളപരിത്രനയിൽനിന്ന് പുരണകമാണ്. ഇതു ഭാരതം വിനാ പദ്ധതിൽ മുക്തിയുടെ ദോധരിൽ കൊട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന പാണ്ഡവരാം പച്ച മഹാപിശാംകൻ വന്ന പച്ച ഉപാവധിയാങ്കളിലും അരവ്യാനം ചെയ്തു അരുപ്പസിപ്പിക്കുന്ന ക്രുഷ്ണരിൽ മുക്തിയും എന്ന മനി പറയുന്നതാകും. ഒള്ളപരിത്രനയാം വന്നപദ്ധതിൽ 52-മുതൽ 79-വരെയുള്ള 28 അല്പായ ഏകദിവസിലും കുട്ടിക്കാണുന്നതും ഒരു പഠനമുഖ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. പുരാണകമാരം നീറിയിരിൽ അരുട്ടം മൊക്കാത്തായു് ദശാതാരയ ഭേദപ്രകാരം ചെയ്തിപ്പിലും ബാഹ്യവേഷത്തിൽ മാത്രം വിശേഷാദാം കാണും. ശാതിചേഴ്സ് കാണും രണ്ടിലേക്കും ഉള്ളേശത്തിപ്പുള്ള അനുഭവിക്കും. മഹാപിശ്ച മുക്തത്വാംഗങ്ങളേൽ ചുഞ്ചുന്നതാക്കിയുള്ള തിഥാശിപ്പിംഗാർ ഉപാവധിയാംവരു തിഥാശിക്കുന്നതു്. സരസവാന്നുവകമയെ സംഖ്യാദിവേഷം നിംഫിച്ചു് റംഗത്തിൽ പ്രഭ്രാഹിപ്പിച്ചു് രണ്ടിലേക്കും വിനോദിപ്പിക്കുന്ന തിലാംഗ് കവിയുടെ സം. 80. 00. കണാംഭിവസംത കമ എഴുന്നിൽ കവി എന്നപ്പുകാവ്യാശാഖാംഗം അഡിക്ക് അവബംബിച്ചിരി ക്കുന്നതു്. ദേവദാനവുകൾക്കും ഗണങ്ങളുകും കിന്നരാജിക്കലുകളും സപ്താവര മണ്ഡപത്തിൽ വരുത്താൻ നിംഫിച്ചു, അവാരാധാരാ ഒ ആണ്ടിക്കുന്ന തിരു സംസ്പത്തിാം നിഥിച്ചിത്രു, ശ്രീമഹാനാംഗം അനാസരിച്ചിട്ടാണു്. മുക്ത പാഞ്ച ഒള്ളപരിത്രനയാണു് ഉള്ളം പ്രേണം വിളിച്ചുപറയിക്കുന്നതു കേവലം ഒപ്പിനു വിവാഹിപ്പിംഗാം. ‘സ്നേഹം കൊണ്ടേംവരുമെന്നുണ്ടോ നാം.....’ എന്നിപ്പുറിച്ചുവാക്കുകയും ഒള്ളപരിത്രനയാണു വ്യാമോഹിപ്പിച്ചിട്ടു്, അവാൻ വേഷം കെട്ടി ഇരുപ്പിക്കര മണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു എന്ന കല്പിച്ചതു് ഒരു കവിമാനാധികാരിയും മാനും ഉള്ളതു്. സപ്താവരാവസ്ഥയിൽ അസൗംഭ്യമുണ്ടാണു നിഥാശിപ്പിംഗാം ഉള്ളേരും കണാംഭിവസംത കമല്ലുകളും എക്കാനാസനമൃതാംഗ ക്രുംഗവുകൾക്കു പുരിപ്പിക്കുകാണു പരിഹരിക്കുന്ന മാത്രാധികാരിയാംഗാം. പുരാണത്തിൽ കാണുന്നത നാംഭന്നർ വരവും അതിപിശ്ചും അവാരാന്തക്കിലും ചെന്തതു ചാടകൈക്കമാവയ്ക്കുവിനു് ഒരു നിർവ്വാഹകരെ സമ്പാദിക്കാനാക്കാം. ശ്രീകാംബാ പരംതിപ്പിംഗാം ഒള്ള മെഖലകിയ അത്രഹിക്കുന്നതു്. മോക്ഷത്തിപ്പുള്ള വിന്റുന്നരാലും കണിച്ച ക്രുംഗ സപ്താവരാമണ്ഡപത്തിൽ കവിയം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നുമെന്നു കുത്തലേം ചക്രടി ഇരുപ്പിക്കുളെ പരിശ്രിതക്കാണു അവിടെ അയച്ചു്, സപ്താവരം നിംഫിപ്പുലു മാംഗിനു കുടിക്കുന്നതും നാംഭന്നാണു്. ഇരുപ്പിക്കു പ്രത്രക്ഷമായി വന്നിരുന്നു നാഞ്ഞരു വരു കൊടുക്കുന്നതു കണ്ണിക്കുലേം രാജാക്കന്മാർ ഒള്ളാൻറെ ലെല്ലീലാം ഇന്നാപാക്കപ്പിത്തമാണു നാം സമാധാനപ്പെട്ടു അടക്കായിനിന്നുന്നതു് കൊക്കാടക്കാണു് ഒള്ളാൻ പക്ഷത്തിനിന്നു ശോചമേക്കും നാാഞ്ഞരു കല്പിച്ചതിനാണു് അതു നാംഭനും അതുവാതിൽ ഉപകരിക്കുന്നതു്. അവാരാന്തക്കിലും നാംഭനും സമാഖ്യത്തി ദേഹത്തിലും അതുകൂടിയുമാണും അതുകൂടിയുള്ളതു് ഒള്ളനെ അരുപ്പസിപ്പിക്കും. ഇ

വിധം കുമാനിൽത്തുറഹകനായിട്ടാണ് ദാരംനെ വച്ചിരിക്കുന്നതു്. സപ്രക്ഷേപം സംസാരങ്ങളുടെ റണ്ടാമത്ര ഭജവിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിനുവെച്ചില്ല പ്രശ്നങ്ങൾ കമൊനം കാണണ്ടില്ല. അചന്ദ്രയി വസ്തുതയിൽ എപ്പോഴെല്ല കവിയാണ് എന്നുള്ളതു മോധം തന്നെ നഷ്ടന ധാരാളം മതിയാകും. എപ്പോഴുണ്ടാക്കി പ്രക്ഷാം പോരാത്ത പക്ഷത്തിലും ശ്രീകാരനെനു അയയ്ക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഈ സന്ദേശവും ഖുമാവിനു് ആ മഹാപിഞ്ചോടു തന്നെ പറഞ്ഞവിട്ടാൽ മതിയാ കിങ്ങൻ. ദാരം വരുമ്പോൾ ഹംസ ‘കേളിഹ സാഹി ചെന്ന വിതന്ന മണ്ഡ വക്കാനു തോനു്’ എന്ന പറയുന്നതു കേട്ടാൽ ഹംസത്തെ പ്രവേശിപ്പി ശ്രീടു് അതിനെ ചിരിച്ചുപ്പായ്ക്കുന്നതു കവി ശ്രൂദപിഞ്ചുന്നതുപോലെ തോനാം.

പ്രധാനഭാഗങ്ങളിലെപ്പോം കവി പ്രധാനഭാഗത്തെ മെന്ത്യിപ്പുക്കേരക അനുസ രിക്കനാബാഡാമുള്ളതു് കമാസംപ്രഹതിൽ മുളാതിൽ ദിനീനും ഉലരിച്ച കാനിച്ചിട്ടിള്ള ദ്രോക്കസാമ്രാജ്യാംഗാഭി സ്ഥിരമാകും. ദമയനി, ത്രാമണാഭാട പറഞ്ഞായ്ക്കു പ്രധാനഭാഗത്തെ, നഷ്ടനം ഒരീവലും രണ്ടില്ലപ്പെട്ട സംഖാദം, നഷ്ടനു പ്രശ്നാദാനോടു പറഞ്ഞായ്ക്കു മരുപടി ത്രാദിയെപ്പോൾ മഹാപിംഗ കൃഷ്ണിനും താഴ്വകരം തന്നെ അടക്കാം. ഇരു മുളാംവാദഭാഗം അനുഭവ പിഞ്ചത്താൻ, തന്നെ കാണാണു് ഭാരതപദ്മ’ക്കിക്കു കമാസംപ്രഹതിൽ പാലെ കരുതും ഉലരിച്ചതു്. ‘ദാപദംനുവന്നേ തുരംരേണൈ’ ഉത്രാദി സമാജങ്ങളിൽ കമായ വക്കാര മുരിക്കുന്നതു്. ദാദമി ദാരംജായിട്ടു് കാട്ടിൽ ശ്രാംക്രമപ്പോരം അതുകൂടം കണ്ണതും. അതിൽ പ്രവേശിച്ചതും മറ്റൊ പ്രശ്നിലും സാന്നപിരാ’ എന്നായ വിഭാഗങ്ങാംകാണു് ദ്രോക്കരതിൽ കഴിച്ചു.

രാത്രുഭാടകത്തിൽ ദായകൾ നഷ്ടനും, ദായകിക്കു കവി പ്രതിഭാ യകൾ അംഗിഡായ സാം ത്രാംഗാം. ഒരുമീന്തുണ്ണാഡാനു അതഭവകവി ഭാവഭാഗം അത്രുതിപ്പു നിർക്കുന്ന തതി എന്ന സ്ഥായിഭാവം പരസ്യരൂപം ശ്രദ്ധാത്മാൻ ഉന്നിഷിത്തമായിട്ടു് ശ്രീകാരന്നർ ഉപദേശനാഭവും ദാന്താത്മാ ദംഭ ദ്രാത്രാഭവും സ്ഥിരീഖിച്ചു്, കരിച്ചകാലം അഭിലൂഹിപ്പിപ്പാവാശം ദാന്താത്മാ തയിൽ ഇന്നും വർണ്ണിച്ചിട്ടു്, നഷ്ടന്നർ ഇത്രാദികരക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദി ദായ പ്രാവശ്യിപ്പിക്കുംതുടക്ക അവസാനത്തിൽ പറിച്ചുനട്ടുപോലെ പൂർണ്ണയികു പ്രശ്നാഭിജാടക്കാട വേദന്നീക്കിടൻ സപംബംവരമാശപത്തിൽവെച്ചു് മഹി ക്കുനം. പറിനിടു് സപ്രകാം സംഭാഗാവസ്ഥയിൽ ജീജപ്പല്ലുമായമായി പ്രകാശിച്ചതിന്നർ ശേഷം റാജ്യത്രാംഗനും നഷ്ടനായ വ്യാമോമാക്കനു വിശ്രാംഗിഭാരതാൽ നിന്മേഷം കവലൈന്തുമാരകയുംകാക്കുന്നും മഹാപിമാരക്കേണ്ടു, അരാഡിപ്പുകളാൽ പ്രത്യാജീവിതയായിരിക്കുന്ന അശഭയ അവലാഭിച്ചു് മലേരു മലേരു കരാണ്ടാൻ മിന്നാമിന്നാശിനാപിംഗം മിന്നാശിനാശാണു് പ്രഖാസവിപ്പംവാദഭാഗിൽ മഞ്ചിക്കിടന്നിട്ടു്, കവിക്കു യാവ്യാമോഹത്തിന്നർ നീഡുതിയിൽ പൂർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടുപോരും സമുദ്ധ സിച്ചു്, പുനിസമാഗമനത്തിൽ വീശും സംഭാഗാത്മകനാ പ്രത്യക്ഷിഭവിക്കുന്നു. മറ്റൊള്ള രസംപളം അംഗമായിട്ടു്. ആത്മായുള്ള പോരിന വിളിയിക്കു രജറം വീരം; മഹാസത്തിന്നർ വിഖപം മതഭയ ദിക്കകളിൽ കാഞ്ഞാം;

അളവൻറെ കമ്പിയംഗളിൽ വാക്കുകൾ തുടങ്ങിയിള്ള സമഖ്യക്കിൽ നേരം; മഹർജ്ജും ചാരനും അഭിഭാഷിക്കുന്നതുമായ ‘അമരാം ഇബ്രാഹിംക്കുംജു’ ഇത്രുംപി സംബന്ധങ്ങളിൽ അത്രവ്യത്യേം നിവന്ദ്യിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. കാലദേശങ്ങൾ.

ഈകക്കണ്ണിലെപ്പോലെ കമകളിക്കിൽ കാലദേശങ്ങളിടെ ഏകുണ്ണംപറ്റി തിഥിവന്നുമില്ല. ഒരു ദിവസാദിന കമയം അന്നനു തന്നെയും കമകളിക്കിലെ ഓവനായും തന്നെന്നും. വാസ്തവമായ കാലം പത്രം പതിനുംബു സംവത്സരംജും. ദിവാംബിവാദിന കമ ഒരു വഞ്ചിക്കിളിള്ളുക്കിൽ തന്നെതാഴിരിക്കുന്നും. നാരഭാൻറെ വരവു കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഹംസദാരക്കാണ്ണനു തുവരോയിള്ള ഒരു ദീപ്തമായിരുന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. പിന്നീടു് അന്നാദിന കമയിൽ ദീമരാജാവിനു സപ്തംവരം ദിവ്യമിച്ചു വരും കൂട്ടി അത്താൻ വേണ്ടിനു സമയം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഒഞ്ചും ദിവസാദിന അരാംം പുത്രഭിക്ഷകമരയത്രക്കാൻ തന്നെയാണു്; എന്നാൽ കമിപ്പൂരിതനായ പ്രസ്തുതിനു നാളെന്തെ ആര്തിനിനു വിശ്വിക്കാൻ വരുന്നും ദേശമീനാളുമാകു് ദിവക്കടി മാറിയ ഒരു മകൻം മകളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. പുരാണത്തിൽ നാളെന്തെ വാധകിക്കാൻ അവസ്ഥം ദോക്കി കലി പതിനേന്നും വാഴം കാത്തിന്നുന്നതായും പറയുന്നും. അതിനാൽ ആര്യം തന്നെന്നു് വിവാഹാദിനരം കരണ്ടപക്ഷം, പത്രാം സംവത്സരം കഴിഞ്ഞായാണിക്കുന്നും. ആരുകളിൽ ആവശ്യമായിരുത്തു്. പിന്നു ദേശമി കാട്ടിക്കു ചുററിടക്കു കാലം നാളും ദിവസമായിരിക്കും. അതിനാൻറെ ശേഷം വന്നിക്കിസ്സാത്മതിൽ ചേരും ചേറിപ്പുരത്തിലെത്രുന്ന തിനു് ഒരു മാസത്തോളും സമയം വക്കവയ്ക്കുന്നും. ആ പുരാണത്തിൽ ദിവസാദി യായി രാമസിച്ചു കാലംവും നാളുംവുംമാസത്തിൽ കുറക്കയില്ല. ദിവാംബിവാദിന കമയുടെ മുത്തേദ്ദേഹത്തിൽ ‘ജനിത്വി മെയന്റ്രാ ജാതതാപം വസന്ത്യം’ എന്നു പറയുന്നതിനു് ദേശമി പിത്രുഗ്രഹത്തിലെത്രതിനാന്നു ശേഷമാണു് നാളും അഞ്ചൊല്ലുകയിൽ ചെന്നതു് എന്നാൽ എന്നിട്ടെന്നോളും താല്പര്യമില്ല. വ്യയിതെ മെയന്റി വാസമാണും വായന്റി എന്നു മുൻഡിവസക്മാന്തരത്തിനു പാണ്ടു ദിവിത്തിന്തിരെ കമ്മാശുചുപ്പജ്ജുവേണി അവൻിച്ചുവേണു ഉള്ളൂ. ദണ്ഡം ഭാത്തതിൽ മെയന്റിയുടെ പ്രതിരം മുച്ചവനും തുടൻ വിവരിച്ചിട്ടു് ദിവാംഭാത്തതിൽ നാളെന്തെ പ്രസ്തുതിക്കും ചൊല്ലുവാൻ അരാംബിക്കുന്നതിനുജു എടുപ്പിക്കുന്നതു്. നാളും കാക്കംടക്കുന്ന കണ്ണതു് ദേശമീനേരു ഉപേക്ഷിച്ചതിന്റെ പ്രിറററിവസമോ അടഞ്ഞെ ദിവസമോ അഞ്ഞെ അതയിരിക്കും. പിന്നു പാത്രാംനോം അഞ്ചൊല്ലുകയിൽ ചെന്നാരുചെങ്കയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ വാസ്തവമതിൽ മെയന്റി ചേറിരാജ്യവരത്തുന്നും നാളും അഞ്ചു ലഘുവയ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നും. നാളും മെയന്റിയെ കാട്ടിക്കുവച്ചുപേജിലു

തിരിൻ്റെ ശേഷം അവരുടെ കമ്പനിയുടെ രംഗത്തിൽ സമാഗമക്കണ്ണത്വരെ വേർപ്പി രിംഗ്ടിനു കാലം മുൻ വച്ചമാണ് ‘സാക്ഷിജോ കഫിജാലുമ്പു’ എന്നു അനുഭവിച്ചാൻ’ എന്നുള്ള അരംബിന്മുഖിയേലേ ഭാഗംകൊണ്ടു ‘കാലം കല്പ്പനാ മുൻ വച്ചമായി നഞ്ചാടക രാജ്യം വലയനരവിക്കുന്നു’ എന്നുള്ള നാളിവാക്കും കൊണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിനോടു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതു കമ്പനിയും ചിപ്പാനം കൊല്ലുമ്പോൾ വ്യാപിക്കുന്നു. കാലം ദിവസത്തു കമ്പനിയുടെ പരിപാലനം ഒരു മാസക്കാലമാണും; ഇതു മെരന്തീലുണ്ടാക്കുന്നതു യാളം പ്രശ്നങ്ങൾ ജീവിച്ചു രാജ്യം വീണ്ടുംക്കണ്ണത്വരെ കമ്പനിയുടെ രാഹസ്യിച്ച അവനരവുമാകനു.

സ്ഥാപനത്തുപ്രധിഷ്ഠയിൽ നാടകകവികൾപോലും അതു നിപ്പുച്ചി ക്കാറിപ്പു. കമ്പനിയാക്കാടു കൈ ഗ്രൂപ്പമായ ഒരു ട്രാക്കാവുവുമല്ലാതെ സ്ഥിരമാക്കുന്നതു പ്രഖ്യാതമാണെന്നും സംഗതി ദരഖാശപിഴ്ചാനേ ഇപ്പു. അതും കാസനാവരിൽ പത്തിനാംപത്രും പേര് രംഗത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടു ഇല്ലാത്തവരായിരിക്കും. കമ്പന്നു ഒട്ട കാടായാലും നാരമായാലും സമൃദ്ധിയാലും ഒരി വിളക്കിടിന്റെ മുന്താം അഞ്ചു എന്നേ ആട്ടക്കാർ വക്കി വധച്ചിട്ടുള്ളു. അംഗങ്ങളുടുക്കുന്നതു ഏതുനാട്ടിയാൽവരാനുവൻ കൊട്ടക്കാരനേന്നു പോയി ചോദിക്കുന്നതായാൽ ‘കാണികൾ ഇരിക്കുന്നതിനും എതിരായിട്ടുള്ള വിളക്കിടിനു പുതോഭാഗം അഞ്ചു’ എന്ന പ്രാതേ വേരേ ലക്ഷ്യനാമോന്നാണുവാൻ പറയുമെന്നു തോന്നുന്നീലു. രംഗസംഖിയാന്വും വേഴപരിപ്പുംരൂപും കുടി ഏപ്പുപ്പുട്ടതിയാൽ അട്ടും കുറങ്ങുന്നും കുടി അനമ്മോട്ടുക്കായിത്തീരുന്ന അന്തരാശം. ഇപ്പോൾ അംഗിൽ രംഗസപാവം കമ്പനിപ്പാരം സ്വീകാര്യം ഉംഗിക്കണ്ണത്തോകനു. ദേശാംഭിവസത്തു കമ്മറിൽ (1) നിഷയാജയായിയിൽ സാഡാമന്യപം. (2) അവികടത്തെന്നു ഉള്ളാണു. (3) കമ്പനിയാനുബന്ധത്തിൽ ഉള്ളാണു. (4) സപ്രൂത്തിയിൽ അമോവതി. (5) കമ്പനിയാനുബന്ധത്തിൽ വഴിയിൽ ഒരു പാട്ടം. (6) കല്പനക്കിപ്പാം. (7) സപയംവരമന്യപം എന്നുംകുന്ന രംഗവിഭാഗം. രണ്ടാംഭിവസത്തിലെ രംഗം നിഷയരാജ്യത്തിൽ അപരാജിച്ചും കാട്ടിടിന്റെ പല ഭാഗത്തിലും ചുററി ചേലിപ്പരിയിൽ അവസാനമാക്കുന്നു. മുന്നാമേരുതിയിൽ ആളും കുട്ടി, പിംഗ് അയോല്പയും കമ്പനിയാവും മാറി മാറി വരുന്നു. നാലിലേ അഞ്ചു കമ്പനിയുടെ പാരാഗണഭൂമാകനു; ഇവിൽ മാത്രം നിഷയരാജ്യാനി.

4. പാരതനിറപ്പണം.

അട്ടുമെജ്ജു നാടകലക്ഷ്യങ്ങളുടെ എത്തി ഇല്ലായ്ക്കുന്നതു കവികൾക്കു കമ്മാപുരയുഗമാണു നിറുപ്പിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കാറിപ്പു. എന്നേതിനിലെ പാതയും തന്നെ കമ്പനിയിലും, കേരളിനി എന്ന സബിയും ജീവലും ധൂർ ഫ്ലീഞ്ചൻ എന്ന സുതമാംകുട്ടി. മഹാക്ഷീയാൽ സമാള്ളാത്തമാരാകനു. ശ്രീവി

പൊതുസദ്ധേ മാത്രം കവി കമ്മ തെച്ചു മിനക്കിങ്ങാണ്. വേദവ്യാസൻറെ കാട്ട് ഷഡജാരം ഉള്ളാശിവാഞ്ചലുടെ കാട്ടാളം പാണസിത്രും മാത്രമല്ല, ലോകപരി അണ്ണാനവും അയിക്കുണ്ടോ. അവൻ എമെയേ പ്രഥോദിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മഹർജ്ജകാശിലുന്നങ്ങളേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ട് മനങ്ങൾ മിഴി ഉണ്ടും എന്നുണ്ടാണ് സ്റ്റീപ്പാവാവരെൽ ദൈ സമീക്ഷാശാട് വിവരിക്കാൻ. ഹംസം ഒരു വിശ്വഷ ബുദ്ധിയുള്ള മനസ്സാന്നജാരം സമർത്താണ്. നജ്ഞൻ അവരെ ഉപദിവി ക്കാതെ വിശ്വതേരയുള്ള. അതിലെയുള്ള എത്ര വലിയ പ്രത്യുപകാരമാണോ അവൻ ഇജോട്ട് ചെയ്യുന്നതു? അവാനു തുരഞ്ഞതെങ്കുടെ ഒവയും എന്ന തന്നെ പാശാം. അവൻ എമെയേ അടക്കാടു ചെയ്യുന്നതു? അവാനു തുരഞ്ഞതെങ്കുടെ ഒവയും എന്നുണ്ടോ. കൂടി കൂടി ഏകപ്പുലവ് നും പ്രതിപദ്മപി തോന്നുമോടു മരം നടക്കാൻ. കൂലാലഞ്ചിൽ സവിമാരോ അകത്തീടു കാഞ്ചി. ‘ബഹുഭേദിയായി ഉപയുഗി ക്കാണ. എമെയേ ‘പിന്തം പത്തിനുംപു’ അറിഞ്ഞതുകാണ്ടു’ അവൻ ഇപ്പോൾപ്പറ്റിയാണ്.

‘താത്രഹാൽ വരം കൊടുക്കിം നിഃന്ന
പ്രീതി തിരക്കുണ്ടാമവനിൽ തന്നെ
വിധലമിനു പറയുന്നതുണ്ടാം
ചപലനെന്നു പുനരാന്വേച്ചുണ്ടാം?’

എന്നുണ്ടാം സ്റ്റീപ്പാവാരം എടുത്തു കണ്ണിച്ചു. ‘വാഹാപി പറയി തച്ചാന്നിളിച്ചി വെച്ചുപ്പിച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടോ’ അവൻ ഒക്കെ വന്നുന്നതു. ചാട്ടവാക്കുകളിൽ അവരൻ എന്നപ്പുണ്ടാം അശാശ്വരാം അശാശ്വരാംമാണോ. അവൻ ‘നജ്ഞികമിഴിമാ കുക്കും നട പാഠകാൻ ഒളിനാജുവച്ചാണു നജ്ഞാജാണ്ടിൽ വാഴുന്നവൻ’ അണംപോലും. ‘വാനുവാക്കിൽ വിപാദിവേണ്ട വേദം വരംവേണ്ടം അതി സ്വാത്മം’ എന്നുണ്ടെന്നു ദൈ വോയുണ്ടോ. അതുകാണ്ടു നജ്ഞൻറെ അപത്തിൽ താൻ ഉപകരിക്കാത്തതിൽ വക്കാര മനസ്സാപ്പെട്ടുന്നു. ഖുമ്മുക്കുടി അവ വൻറെ അടക്കാടു സംബന്ധങ്ങൾ പാശെ തയ്യാറാണ്.

നജ്ഞ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും അക്കമെ നടന്നകാലത്തെ പല നടവടികളും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുണ്ടോ. ആതുകളിൽ അനു വളരെ പ്രമാരദ്ധണക്കിയെന്നു. യുദ്ധത്തിനാനുപോലെ മുത്തത്തിനും ഒരു വൻ പോരിനു വിളിച്ചുരിക്കിയിട്ടുണ്ടോ. ‘പേരുന്ന വിനോദനായ ദേവ നിംഫിനു’ എന്നു പറയുന്നതു കേവലം അതിരേഖയിലായിരിക്കാം. അക്കാ ലഭ്യ ക്രത്യക്കാർ കുടക്കായിട്ട് ചേര്ന്നു കരവഴിയായി സെസ്റ്റുസമേരം കുറ ദേശങ്ങളിൽ സബ്രിച്ചിക്കുന്നു. അവക്ക് കാട്ടിലും മറ്റും പല അപത്രകളും ദോഡിക്കുന്നു. പുരജാം മാത്രമല്ല സ്റ്റീകളിൽ അപത്തിൽ വേഷം, മറ്റൊരു നടന്നിരുന്നു. കുഡാക്കുകൾക്കു ഉള്ളിപ്പം ഭജിക്കാതെ പരലുഹന്തിൽ കുഡാര ശ്രീശാഖി താമസിക്കാതിനു വിശേഷമില്ലായിരുന്നു. ‘കുലഖാലിക്കുമാക്കി നിയമനിഴായം, ചാരിത്രാമന്നാത്തു ചെയ്യും’ മതിശായിക്കുന്നു. സെസ്റ്റന്നുവും രത്തിൽ പാതിപ്പരതും പരിപാലിക്കുന്നതിനു സൃതചുണ്ണുമാശയഖാക്കും ശ്രൂഢിക്കിം ദയംകുടാതെ എവിടെയും സമുരിക്കാമായിരുന്നു. ശ്രൂഢിക്കുക്കും’

எதிரு கைகளையிடும் கிழவுப்பிறவினங்களை பூர்வமாக விடுவது என்று கூறலாம். பொகாவிட்டு அன்றை தூண்மைக்கு வரவேண்டும் என்று கூறுகின்றதினால் விடுவது கூடும். மெய்க்கூடிய புதுவீவாவைத் தேடி ஒரு சூழலை விடுவது விடுவது கூடும். அவைகளிலே விடுவது விடுவது கூடும்.

5. സാഹിത്യം.

ଶ୍ରୀ ଯକ୍ତ କମକଳିନୀଙ୍କ ରଣ୍ଜପେଟରରେ ବୁଲିମାତ୍ରରେଣୁଳିଲାଗି
ହାତି ଉଦ୍‌ଧରିଲାମାଂ ଯାତ୍ରକୁ କାହିଁ କଲାକାରୀ କଥାରେ ଏହିକିମ୍ବା;
ରେଣ୍ଟମ୍ବୁଜ୍ଜଳ ବାହକଂ ପରିଯାଳନାମରୋଧକୁ; ନବିରୀକୁ
ଆଗ୍ରହ ପୋର
ତାଙ୍କ ପରିଯାଳ ବାହକ ରାଜାଵାଳାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣସୁଖିତ ପାଇନାମିଶରନାମରା
କ୍ଷୁଦ୍ରିତାଙ୍କୁ; ଆତାଙ୍କୁ “କଳିଳ କଲାକାରିତା” ଏହିର ପରିଯାଳକୁ
ପ୍ରସ୍ତରିକେକାଙ୍କୁ କଳାତିର ଦୋଷମାଳାଙ୍କୁ ଏହିର ଫୁଲେଣ ବାତ୍ରାଙ୍କ
ବାହକିର ରାଜୀର ଘରିକଣାରୁ? ନବିରୀର ଆନନ୍ଦକ୍ରି କରି ଗୁଣରେ ଏହି
ଅନୁକୂଳୀକଣାମ. ଅରତିକାର କରାର ଗୁଣପ୍ରାହିଯିଥି ମରେଇଯାଇ ପ୍ରାଣେ
ଦୟା ଅନୁକଳନାମ ବନ୍ଦନ. ନବିରୀର କର ବାସନାକବିଯିଥି ଯାତ୍ରକ
ବାହିଯ ପାଠିତକାରଙ୍କ ଆତ୍ମକାନନ୍ଦରେଣୁଜ୍ଞତିଚେଷ୍ଟ୍ୟ ଅବସର ତୁରିକର
ଦ୍ୱାକ୍ଷ୍ୟଂ ବହିକଣାମ. କଣ୍ଠାଙ୍କର ତୁଳିତକମର ଦାରୁପ୍ରସାଦମୟରୁଦ୍ଧିତ
ଦରିଯୋବ ତୁଳିତିପ୍ରାଣୀ କରିକଣ; ଉତ୍ସ୍ନାତ୍ମିକର କମକଳିଲାକାନ୍ତ ଲ୍ଲାଙ୍
ସଂଗାନ୍ଧୀରାକ୍ରମେକ୍ଷତାକାର ପରିବର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମମାଳାଙ୍କ. କରିଛିବ ଘରିକଣାକାନ୍ତ
ଫୁରୀ ପାହନାମକ୍ଷପେବାହୁ ଲୁହରାଜଙ୍ଗାଙ୍କୁ, ମରେଇଯାଉଛିବ ଦେବାପୋକି
କରିକଣ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିପ୍ରାଣ କଲାବେଳାଙ୍କୁ. ଅଭ୍ୟାସିକ୍ଷାରାଜ୍ୟରେ ଉପରାଜ୍ୟରେ
ଏହି ଏହିତ କାଣିକଣାପ୍ରିୟ. ଯାତ୍ରକ ମହାକାଳରୀରେ ଶ୍ରୀମହାପାତର
କିମ୍ବା ମିଶ୍ରକଣଙ୍କ; ନବିରୀର କାଳିଲାଲାଙ୍କ ଆଲ୍ପୁକାରି ହେବି “ଶ୍ରୀରାଜା
ଆମଙ୍କ ଏହିର ପରିତାର ଏହିର ରାଗରୁକାରିଲା.

இவையினால்—கவியாக இவையினால்களுக்கிடத்தில் காலன்றின அடிமையான மாசிலையின் ஸபஸ் பிழையினால்களே உழை. உண்ணதியாரியாக நூறாக கொழி ஸாமான்து “ஹிங்காலசைக் கேஜ்களின் ஸமீபத்திலைன். அவிடெய் ஒழிவைப்பெறுது அதிகாரிகளை விழுாலுாஸ்வு வைப்பு காலத்திலை தாமஸவு. முகவாலைகளின் ஏற்று கரிவான் மாத்திமிலு. ஸங்குதத்தில் காவுரைகளைக்கூடி வூக்கால்வகூரையூட்டுத் தெரிது குள்ளோ “அன்னே நிலையிர துதிக்குந்திடுத்திகளை. புறப்பூஜ்யியாய திட்டிர சேஷ் வகுக்கலை திடுவதைப்பற்று வரை தாமஸிதிரை திறயி கஷ்யபாதனங்கு”. 973-த் தாந்திரையை ரைவும்மஹாஞ்ஜையு வாஞ்சுகள் யோநூற்றை அரிவின்து வேள்கீழ்வெண் ஸாலாவகை செப்பு குள்ளு. பணித்துப்பக்கப்பாதியால் தன் மஹாஞ்ஜையின்ற அதிருதாக, கனுவன் யங்குாக முதலாய் அது மஹாகவிக்கூட ஸவவாஸு, அஞ்சுமிகிக்குதை திலுக்க விட்டினால் மரியு செய்க்குதாத தைமஸிக்காரையை கொடுக்கந்து, பொறுவே யெலு ஸவவுதையுலி ஒத்தையு திடுவதைப்பற்றுத்து தாமஸதை ஸமிரபை திடுவதையின் வாந்தோ உறுபுமிகித்திரிகளை: தக்கவறிதத்திலுப்பதோயி திடுக்கு ஓய்யுவத் ஸபவையு ரோக்கவேயால் ஜூ துதி தக்கள்கிலைக்கல்கின், வாந்தைய எடுத்திடியிலிக்கைத்திடுவால் அயிக்க ஸலவேத. மக்குரிதாக்குதாத நிலைக்குப்பூராண அவைக்குத் தொடர்பிலையும் வாய்க்கை தீடுக்குத்து வாந்தையிலிக்குங்கு. தீர்ஜைக்குப்பூராண கிடிப்புக்கின்ற மதித்

മുന്നല്ലൂരുംതിലുള്ള ഒരു പ്രധാനമാണ്. ഒരു വാൽക്കരിട കൂടി അപേക്ഷ ചെയ്യപ്പെടുന്ന തിരിക്കുന്ന റാജവർഷിന്റെ മഹാവിശ്വാസം പല കഠിനമായിട്ടും ഉള്ളായിരുന്നു. വാൽക്കരിട ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് കേരളവിഭാഗം⁹. വാൽക്കരിട ആനന്ദം 915-മാണ്ണംവന്നുണ്ടാണ് 60 വയസ്സിന്നുമുള്ള ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഫോറമാണ്¹⁰ ഉള്ളൂൾ.

‘അപ്പി എ മു ദിനം കളിയുണ്ടതിച്ചിരുന്നു
പ്രാണം കളയുമതിവിധി എന്നേങ്കിൽ
കലമിതവിലവുമരുതിവന്നിതു’

എന്നിട്ടു് ‘അരം’ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെ അക്കഥ തല ശുചിച്ചുട്ടും ക്വത്തിൽ സന്നാഡ്യും വന്ന എന്നുമാണു കൊണ്ടാണി.

ഭാഷ—നൈച്ചാറിത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ സംസ്ഥാനവുമുക്കായ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നു. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നതികളിൽ മാർഗ്ഗം എഴുതുന്നുനാംനേല്ലോ. അദ്ദേഹം അഭിജ്ഞാനാവശ്യമായിപ്പിടിയ്ക്കുന്ന മലയാളം ഭാഷയേ സംശയം തന്നിൻ്റെ കാശവലാവുങ്ങേണ്ടാണ് പ്രഖ്യാവിഷയങ്ങൾക്കു പുതിയ പാഠിക്കുന്നതിനും വിജ്ഞിപ്പിക്കുന്നതിലും ഒരു പ്രാഥമ്യം പിടിയുമില്ലാത്ത വേദാന്തത്തപ്രസ്ത്രിൽ പ്രവേശിക്കാതെ മലയാളത്തിനും സ്വർജ്ജനിക്കുംജായ മാർക്കിനും തിക്കാക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടതിൽ എത്രേംബുള്ള രക്ഷകിയുണ്ടെന്നും വെള്ള പ്രക്രിയി. അങ്കുമ്പും അതുവരുംപോലെ സംശയത്തിൽനിന്നും രഹിപ്പത്തുടർക്കുള്ള കൂടം വാങ്ങിയതേ ഉള്ളത്. റാഡിപ്പേറ്റും കൂടം വാങ്ങേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടും; എന്നാൽ ഒരാൾ നാശ ചെയ്യാൻ കാശാധിവാക്ഷി അതുവരുംപോലെ വികിട്ടാൻ കൂടം മററിയാം ഒരുവരുംപിടിക്കുന്നുമെങ്കും വാടകയുടെ മട്ടിനു വാങ്ങിയും പത്രാഗിക്കുന്നും ചെല്ലും എന്നാണു ലേഡം. ഉള്ളാസിയുടെ പോക്ക് തും റാഡി വഴിയില്ലെന്നു. ‘ചൂണേസുരുതീയിൽ പന്നാം?’ എന്ന പറയുന്ന പ്രോബിലും അദ്ദേഹം മനസ്സിൽനിന്ന് മാർഗ്ഗമുണ്ടും വേരെയാണും. ഉള്ളാസിക്കുന്ന മലയാളം ചും നാശമുള്ളതുവും കാരണപോലെ സപാധിക്കുമാണും. അപേക്ഷാപ്രേരിക്കുന്ന നാശം കൂടിച്ചു ഭാഷയിൽ ശരദദ്വാഹം ഏഴുതും എന്ന്പോരുന്നതു കൂടം വാങ്ങിട്ടും അതുവരും ദണ്ഡം എന്നുള്ള വിചാരാമേം അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നു. ‘തേടകിപ്പോയ വള്ളി കാലിന്റെറിറി’ എന്നുള്ള മലയാളത്തിലെ പഴമാശിഞ്ചേ അദ്ദേഹം ‘മിളിക്കിനു പടയശ്ശേ നിന്നുള്ളതയു മാർഗ്ഗിത്തു വരാം’ എന്ന പ്രഖ്യാസംസ്കൃതത്തിനു തെളജ്ഞമായ ചെസ്റ്റുണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നതും. സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രയോഗ വിശേഷങ്ങളും എപ്പോം ഉള്ളാസിവാച്ചും മലയാളത്തിലും കണ്ണിക്കുപുത്തായിട്ടുണ്ടും.

- ‘നബ്ലൂസ് നവഗ്രഹപരിമാളം നാളുടെനാലും പ്രചാരം അവരും വരിച്ചു’
 - എന്ന നാമധിരേഖണ്ടതിനും വിശ്വഷ്യത്തിന്റെ വിശക്തിവചനങ്ങൾ.
 - ‘വിദ്യാക്കണ്ണാക്കി സൗഖ്യം സന്തതമത്തിപ്പിയാണി വിഖ്യാനിക്കി മേ പതിപ്പിയാചാജാവഹികാ എന്നതിപ്പിയാശൃംഖല പതിപ്പിതിന്നു വന്നാൽത്തന്നെയു’

ഇവിടെ ‘എന്ന’ എന്ന കിംഗ്‌തണ്ടിനു ‘എന്നവിലുംതിട്ടു’ എന്ന തം സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ സ്വാഹാത്മാജ്ഞ ‘ഇതി’ എന്നതിനു ‘ഇതി മരാ’ ‘ഇതി വൈത്രയാ’ എന്നും മറ്റും അനുമദ്ദണ്ഡം.

ഈ ‘അപരിക്രാന്തിയിലിപ്പി ഭാഗി’, എന്നിട്ടും ‘ഈ ഭാഗി’ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ‘ഭാഗി’ എന്നു ‘വിശ്വേഷണം വിശ്വേഷണിനു ദാധനംക്കപ്പു’ എന്ന വ്യാകണ്ഠസ്ഥുതത്തിനു ലംഘയം. അങ്ങളുടെ കവിക്ക് സംസ്കൃതത്വം മലഖാദ്ധവും ഭിന്നാഭേക്കളാണെന്നും വിലുംരേഖയും. ‘നേന് ദേഹത്തുകളം മമ സംശയംനി’ എന്ന ‘ദേഹത്തുകൾ’ എന്ന കിംഗ്‌തണ്ടിക്കാണുംവച്ചാനുവിശ്വേഷണിനു ‘സംശയം’ എന്ന പ്രമാണംവച്ചാനുവിശ്വേഷണം. പാശ്ചാത്യത്തിന്റെ വ്യാകണ്ഠപ്രകാരം ‘ദേഹത്തു’യെ സ്ക്രീംിംഗമാക്കി ‘സംശയം’ എന്ന പ്രയോഗിക്കാത്തതു ‘ഭാഗാമന്മേ വിമാ ദിപ്പാം ഉള്ളു. ‘ഈത്ത എല്ലാ ഭാഗവാണി മല’ എന്നിട്ടും ഭാഗാമ സമായ നിമിശത്തേ പുരാണിച്ചു ‘എച്ചോയവായാവി?’ എന്ന സംസ്കൃത സന്ദേശി. ഗണ്ഡി ഭാഷക്കു കുട്ടിക്കാബന്നും ഒരു മാതിരി ചെ കേരളക്കണ്ണ ദിം ദേഹിക്കണ്ണതാണ്. അതുകൊള്ളെടുത്തു കുട്ടിക്കാബന്നും ഉള്ളായി വാത്സക്ക് മാതൃകേ ചെയ്തുണ്ടാക്കയ്ക്കുള്ളൂ. ഗണ്ഡി ഭാഷകരക്കു തിവതന്നുവയ്ക്കു ദേഹ ഉള്ള സംസ്കൃതക്കാണ്ഡ തുട്ടിക്കിട്ടാതെ അഭ്യർഹം ദീംക്ഷീരയും ദേഹ സങ്കരാതണ്ണ സ്വീകരിച്ചു. തുളചരിത്രനിലെ ഭാഷ മന്മിഥം പ്രഖ്യാപിക്കും കവൽ ചെത്തതല്ല, സംസ്കൃതമാക്കണ ചെന്നും മവയാദമാക്കണ വെള്ളി ദയും ചേത്തുക്കിയ ഒരു വെങ്കലവും ഭാഷയാണ്.

ഉള്ളായിവാദ്ധരാഖിപ്പാലെ സ്വത്രാധാരയ ഒരു കവി മവയാദത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. കമകളിപ്പുമാജ്ഞിൽ പ്രായേണ ദ്രോക്കണം സംസ്കൃതവ്യം പദങ്ങൾ മന്മിപ്രഖ്യാപിക്കും. എന്നാണൊരുപ്പാട്. ദക്ഷപരിത്രനിലെ ദ്രോക്കണം പക്തി എല്ലാവും മന്മിപ്രഖ്യാമാണ്; ചി പത്ര തുലമവയാദത്തിൽത്തന്നെയുണ്ടോ. ‘പേടിക്കുണ്ടോ വരവയരികേ....’ എന്ന ദ്രോക്കം നോക്കുക. ഇതിൽ സംസ്കൃതരഖവുംതന്നെ ഭാഗം ദാമേശ യാഹാംപാദാന്തിനില്ലോ ഒട്ടവിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ ഉള്ളു. ഏഴാൽ ദേഹേ മറിച്ചു പദങ്ങളിൽ ചില വാക്കുകൾ തുലസിയുംതാണ്.

1. ‘വ്യസനം തെ മദ്യനി സമസ്യമസ്യമയതാം’
2. { ‘അമി അമി നേമെ, കാമിരം ദീപ്പം സാധയി—
 { ശ്രാമി സാമി സാധിയും മദ്യം’
3. ‘അയപ്പം വാ വസ്ത്രം ഭവ്യം മമ പ്രസാദേന
 ഇത്രൂപി പ്രപാവികളിൽ മവയാദം ദൈവിച്ചിട്ടും ഇപ്പം
 ‘പ്രപാമാനംഗാഡിനും ദബിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ ഉള്ളു. ഏഴാൽ ദേഹേ മറിച്ചു
 പദങ്ങളിൽ ചില വാക്കുകൾ തുലസിയുംതാണ്’

ഇതുവി പദ്ധതിൽ മന്ത്രിയാണ് മാത്രം ഒരു മലഖാളപദ്ധതി ഉള്ളത്. ദ്രോക്കു ദണ്ഡകവും പൊരാഞ്ചിട്ടു ഗല്ലുവാങ്കടി ആർഡ്രൈക്കഹായിട്ടു് ഉണ്ടായിരുന്നു ഉപശ്യാമി പ്രിട്ടറ്റാം. കവിവാക്യാം ദ്രോക്കും പാതാജഥിക്കെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാണ് പദ്ധതി എന്നും എപ്പും അദ്ദേഹം ധാരാംഭിച്ചാൽ കമയിക്കുന്ന ഏതും എന്തിൽ ലംഗളിപ്പിക്കുന്നു.

വാക്കുമീറി—‘അത്മ പൂജ്യിയം സൈന്യപൂജ്യിയം തലചവാിതത്തിാവശ്വിംബവ മാറ്റാൻ മണിപ്രവാളത്താണിപ്പും ഒരുപാലവ ചേര്ന്ന ഫോജിപ്രിട്ടിണ്ണേ എന്നു സംശയമാണ്’. ‘പാരി ചുട്ടു, വിറവിൽ, അജാന്ത’ കാത്താൽ, അങ്ങളും, ഉടക്കാ, അശ്വൻ’ മുതലായ പദ്ധതുരംഘങ്ങാണു അദ്ദേഹം വക്കരാം അപൂർവ്വ മാറ്റം ഉപശ്യാമി പ്രിട്ടിജ്ഞാനം. പ്രാസാദത്തിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന വക്ക് പദ്ധതിയുടെ കാണം വിടവെല്ലാം സാമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്ന മാറ്റിപ്പാരിന്മാരിലും അതു കൊന്തു സാധാരണ മലഖാളകവിതകളിൽ കാണണ്ട വന്നും തലചവിതാരത വായിപ്രിട്ടിപ്പും. എന്നാൽ പ്രാസാദത്തിലുമ്പുന്നും വാസ്തവം ഒരു വഴി തെരാറി തന്ത്രിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ലെല്ലും. അപയക്കാറിയുമാണു തലചവാിതത്തി ചെവ വെകകല്പം. വാസ്തവം’ അൾത്തമന്തിൽ വളരെ തിപ്പോഴുണ്ടോ; എന്നാൽ ദാഖിലംപരിയം ഒട്ടം കരവല്ല. താളഞ്ഞിലൻറെ മറ്റുള്ള പ്രാസം കണ്ണക്കിലാ വീണു കൊണ്ടിരിക്കും. ഒവും ഒരു തിംബന്യസ്തതിനു കീഴുക്കണിത്തുവാരി വന്നീ ല്ലേക്കിൽ അദ്ദേഹം പടിക്കിച്ചുവിച്ചിശച്ചക്കും വരുത്തും. ഒരു സാഹസ രത്നിൽ ദാഖിലേഡിക്കുന്ന വാദവും തല തന്നെയോ ഉടക്കണ്ണപോയാലും വക്കില്ല’ ‘പാക ഇവ’ എന്നതു പ്രാസാദത്തിനു ചേരാൻ വേണ്ടി, ‘വസ്തുമേതഭർപ്പുണ്ടാമി പ്രാഥിവ—എന്ന് ചുരുക്കിപ്പിച്ചായി.

‘മാസത്തിനികയിൽ കാണാമെ സുരാത്തിനും സാല്ലാഹും’ തവിട്ട് ‘ഭോഗം’ എന്നാവത്തിനിലാൻ വേണ്ടി പ്രേരണയിച്ചു ‘സാല്ലാഹും’ എന്ന ഭാഗത്തിൽ ചെരുപ്പും തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെല്ലു. ‘അപ്പത്തുമിത്രകാരാ രം.....’ എന്ന പദ്ധതിൽ ‘ബാഡേ’ എന്ന നാലുതരം അവത്തിച്ചു യമകം ചെറുതിൽ നന്ന രണ്ടിനു വളരെ ദേഹം ചെറും ചെറും അൾത്തമുള്ളാകന്നില്ലെല്ലും. ഇസ്മാഖ ദശാനും പവിത്രം എന്നതു കാണിക്കാം. എന്നാൽ അക്കാന ചിപ ഭാഗം ഒഴികെയിട്ടിട്ടെന്തല്ലോ സൈന്യപിംഗംഡിക്കുന്നു സപാരസ്യം അന്ത്യാസ്തകമാണോ. ഗ്രാമം മുഴവനം അതിപെണ്ണു ദശാനുമാകു യാൽ പ്രഭ്രഹിച്ചു’ അതും ഉല്ലാസിച്ചു കാണിക്കുന്നുതില്ലെല്ലു. അതിപ്രാസം ശാരൂപ്യസം പ്രതീക്ഷപ്രാസം കവി ദാനപോലെ ദീക്ഷിക്കുന്നാണെന്നും. അപ്പുറാഹാപ്പും തുണാം വേറാറി ഒരു ദശ ദാഖാം. തലചവാിതത്തിലെ വക്കരും അക്കാനും വെള്ളിയിൽത്തനിനു പുരിശ പദ്ധതം കുട്ടിക്കു പുത്താലേ അന്തേ തുക്കി. ‘അതു ഉച്ചിച്ചണഞ്ചൂഡില്ലെല്ലു’ എന്നിട്ടും ‘മാഞ്ചു’ എന്ന ക്രിക്കറു കുട്ടാവിക്കു പ്രഭ്രഹിക്കാനും തിനാൽ അർത്ഥം കുട്ടാവിക്കുന്നും. പാംക്രടി ‘അതു ഉച്ചിച്ചണഞ്ചൂഡില്ലെല്ലു’ എന്ന് ചുവിച്ചുപോകാനിട്ടായി ‘അവക്കാം സക്കക്കാം...’ എന്ന പദ്ധതിൽ വക്കരും എവിടെവിട്ടു അം സാന്തിഷ്ടാവനാവനിവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗപ്പില്ലെല്ലു. പദ്ധതം മാത്രമല്ല, വക്കരു

“ଗୁମହୁଣ୍ଡିରୀ କ୍ରମିତ କ୍ରମିତପିର୍ଯ୍ୟାଣୀ ପ୍ରତିକର୍ମମଧ୍ୟ
ପ୍ରାଣକର୍ମମଧ୍ୟରେ ହାତେ ଘର୍ତ୍ତରୀ ମାତ୍ରୀଙ୍କ ବଲଃ ବେଳତୁ ।

ଶୁଲ୍ଯାରାଲୁଗ୍ନଙ୍କିଃ ଶ୍ରେମୀକୃତଦୟସହମିଃ ସମାଜାବ୍ୟ-

தேபத்திகாவுரையோம் மீற அத்தன்மைவுவழி என்று அதைகி? ||

എന്നും താൻറെ ഉദ്ദേശ്യത്വത്തെ വിളിച്ചു പറയാമായിരുന്നു. ‘ഈ’റഗമത്തിൽ അവിടവിട്ട് എന്ന് ചില കക്കകൾ ഖുലിപുമ്മായി പിതച്ചിട്ടുണ്ട്; അതിനാൽ മിച്ച ക്രാഹാഖാൻ നടപ്പിലും മാറ്റാതിരിക്കുന്ന ഇതിൽ പ്രധാന രിക്ഷാൾ ചോക്കേണ്ട്. ശ്രദ്ധയോടുകൂടി മുഖവിനിയ അരുംയിച്ചു രഘവൻ ഒന്നിനു രഹസ്യങ്ങളെ മറയിച്ചു ഹജാവുപരിസ്ഥിത തൃപ്തിപ്പെട്ടു അതുപരി ക്ഷേത്രീ’ എന്നാണ് ദേരുന്നതിലിന്റെ രാഖ്യം.

6. സംഗീതം

அன்றக்கமைக்கிவெ ஸாகைதெழுப்பு படிய பேர்க்கிஸுறுபாயத்தின் கிழவெயிக்கொட்டுத்தான்து. பிக்கிடு கூப்பிக்கொடான்து எதிரென்ற ஆகத்தி மார்வி கீழ்க்குத்தின்து கட்டித் தொல்லிய ஒப்பேஷன்து ஸுறுபாயும் ஏதேஷ்டு

സ്തിയന്തം കുമ്പാടിനിൽ ചില പദ്ധതി ദീപ്തിച്ചുണ്ടാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൂടു അംഗങ്ങൾ ചൊല്ലിയാട്ടാറും ഒരു എഴുത്തലും പാട്ടു കാണാൻ രണ്ടായഥിനി പാട്ടാണ് ഇതുകാണ്ടാ രണ്ടാ മുന്നാ യാക്കകാഞ്ച മാത്രമേ വേഷ കാണാൻ വെക്കാനും ആടിവരാൻ ശായിക്കുമ്പോൾ. ഇന്നവക്കുപുഡജപ്പെട്ടം വെറുതെ പാട്ടാണെന്നു വാഴുമെന്നുന്നതുണ്ട്. ഉള്ളായിമാത്രമേ സംശയം അംഗീകാരിക്കിംഗം അംഗത്വിലും കാണിക്കാതിരണ്ടിലും. ചിലവ കത്തു പല്ലവിമാത്രം മതി എന്ന വെള്ളും; അംപല്ലവി കാണകയില്ലും. ചരണ ഔദ്ധിശവ വരികളിൽ അക്ഷരാംബ്രവും ധാരതാക്ക കുറിപ്പുവുമിലും. രണ്ടാംഗിമാ സാഹത കമയുടെ ഭട്ടവിൽ രാജമാതാവിഡ്യോടു മെയന്തി പറയുന്ന പദ്ധതിൽ അനുഭൂതി എന്ന രണ്ടാക്ഷം മാത്രമേ പല്ലവി ലാവമുള്ളത്; ദേശമെല്ലാം പാട്ടു കാണാൻ സ്വരംകൊണ്ടു നിരുച്ച പാടിക്കാഞ്ചുണ്ണം. ഇംഗ്ലീഷിനി ചിലവ അംഗസ്ത കത്തുക്കും അടുക്കാക്കും അടക്കി മലവിപ്പിക്കുന്നതിനു സ്വപ്നം അമുഖരാജാംഗങ്ങിലും ദളചവറിതത്തിലെ പദ്ധതി പ്രാസവ്യവസ്ഥാകാണ്ടം, ദൈവങ്ങൾക്കുള്ള ദ്രോഹമുണ്ടാകാണ്ടം, ക്ഷാരത്വകാണ്ടം. പാടിയാൽ അത്രുന്നു കർണ്ണചയുംജായിക്കം. ദേരികസന്തുലായം വിട്ടു പവ പുതിയ റീതികളിലും ഇന്ന പദ്ധതെ പാടാണെന്നും. ‘അംഗമാർമ്മവും...’ ‘പുതിയ തിരിയാതെ മാത്രത്തോ’ ‘മായുമതേവിലും...’ ദുരമുയ പവ പദ്ധതിം സ്കൂളികൾ കൈകെടുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപദേശാഗ്രിച്ചു കേള്ക്കാണും. സംഗീതസാഹി ത്രജം ചേരു. നേരപോം പവമാരിക്കിലും തയിക്കുവുന്നതിനാലുണ്ടു സംഭവാദവത, പ്രത്തിസിലമായ ശാംഭിങ്ക്, ഉലരമായ വന്നും, സ്വപ്നപോലുകളിൽക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവവാഹി കൊണ്ടെന്നു തീരുമായിരുന്നു പുംഗം പാടകൾ, എല്ലാ വിഷയത്തിലുംഉള്ള ക്ഷേമപ്പ മത ഇതുകൂടം യെ പരിത്വരത മന്മുഖവാഴ്ത്തികളിൽ പ്രമാണായീയമാക്കി ആമച്ചുപിംഗണം.

പ്രാവ്യാതാവും.

ന ഇ ച റി ത ०

സവൃംഖ്യാനം

ന ല ന ല വ സ ത ക മ.

ദ്രോകം 1.

ഒഭരവി—ചെമ്പട.

വലൻ കലികകന നാര കര്ജിലോത്തു അർകാമിനീം
നഷ്ട കില നടേതില്ലു നാനി സതപാം തം രമാ |
അലം ബത നിലിഖതം എഴി പുലവിനാർ വിസ്തുയം
വിളംബിതഗതിശ്വാവജനാസൃതനങ്ങാനുവൻ ||

പദം 1. പല്ലവി.

ഈതിഇർണ്ണനെമഴനാക്കു
ജ്ഞപർണ്ണിപ്പേൻ.

അന്നപല്ലവി.

മധുനേർവാണിപാണിഗ്രഹണക്രൂക്കാഡുഗാൽ
പുളകിതനുചൻ.

അരനി.

[ദ്രോകം മ] കലിഖ്യയ നീങ്കിയ ഉടകന നാളൻ തന്റെ കാനൊയ ദേശം
ഉവിഖലനത്തില്ലു വേഗത്തിൽ രമാനു കൊണ്ടുപോകുന്നോ (നിലി
വഡ) ദേവന്മാംകടി (ആദം) ഏററുവും വിസ്തുവരു മനസ്സിൽ
വല്പിപ്പിച്ചു. അങ്ങുംനുവന്നായിരിക്കുന്ന അന്നനസൃതൻ—അന്നുമിക്ക
റായ സുഞ്ജനം വിളംബിതഗതിയായിട്ടും ഉഗതിയായിട്ടും വിഭാഗ
ശേഖരിച്ചു. സുഞ്ജനം അന്നുമിച്ചുവരുത്തിൽ എത്തുംനുവരുന്ന ഒരു
പശ്ചാദന്നം മും കണ്ണിമത്തിൽ ചെന്നുവേംതിനാൽ സുഞ്ജന ശത്രീ
മാലും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്നനെന്നാകന സൃതനോടുകൂടിയവൻ
അന്നനസൃതൻ എന്ന പുന്നയുംയും.

[പുതമ്പീത്രം] ‘ജനം ജനയലജ്ജം ഗ്രന്ഥുമെട്ടിനാൽ പുതമ്പിയാം’ എന്ന
ലക്ഷ്മണം.

[ച. ട. പല്ലവി] സാധാരണയിൽ കവിവാക്യമായ കമ്മക്കമന്ത്രിൽ
ദ്രോകവും പാതുശാളിട വാക്യമായ സംഭാഷണജ്ഞം പദവുമാണ്
ഉച്ചാരാഗിക്കുന്ന പതിവും. എന്നാൽ ഈ പദം കവിവാക്യവും കമ്മ
കമന്ത്രപദവുമാണ്.

[അന്നപല്ലവി] പുളകിതനുപരിശോഖാഖ്യിതന്നേരീൻ.

പ്രഭാ 1. പ്രഥമം 1.

മണിച്ചേരിമണിത്തു മെയ്തിൽ, മണിച്ചീലയുമനുംകൈയിൽ, മനുകൾഗഡാരതീയിൽ മരക്കിയായിരിൽ.

വനിതമാര്ക്കി മാന്നിക്കുപരിശയമനോരാജ്യം

അനവധി അന്തിമിച്ചു അകമേ താനാന്തിച്ചു. അതിച്ച.

எப்பிதவிடையிகாலன், எப்புகவிலூழூஸிலன்,
எப்புளவர்ங்களோலாலன், எப்புகோஜபவன்,
ஒப்பாரிலும் புகரை காண்வகைப்பேற்றிசிதந்விரஹாத்
கந்தமென்ற கல்லிமூலங்முற்பி காலங்வா அதிர்.

ج ۳۰

வாழ்வேண்டியன் பரதத்துக்கெட்டு, வசிக்கின்றவாரின்தது,
கோழிமாதவையும் களாடு கற்றுக்காக்கலான்,

[പ ഫ. ച. ഫ] ഒരു പണ്ണീയ വേഹത്തിൽ ദന്താഗ്രണങ്ങളും കൈകെടിയിൽ ദന്തമയമായ (ചിലവിം) വിസ്തു അണ്ടു അണ്ടിരു, മനസ്സു കാമരംമുക്കണ തീരും അതായിരും കിടന്ന പൊരിരു, മുക്കുംപൊരാറിയുക എന്നാൽ ഏതെല്ലാവിധിയായും ഉപയോഗിക്കാണ്² അതനാശക്കു ചെയ്യു.

[S. Q.]

പ്രീതിവിശ്വാസികാലാഖാദ്വിഷ്ടമാരായ ഒരു ക്ഷേരക്ക് അനൈക്കൽ.

ହେଁକବିଷ୍ଣୁରେଖା ଏକାମ୍ବନିମିତ୍ତଂ ଯୋବିଷ୍ଟିରିକଣ ସପଲିଯେତିର୍ଥକୁ କ୍ରତିତ୍ୱାବୀଁ।

പ്രസാദമാവോലൻ കള്ളംടി നോക്കുന്നതിൽ ഒരു മുഴുവൻ വന്നായി മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തുടർന്ന് ദേഹം ചേരുകൊണ്ട് എന്നറിയാനായി ഏതെങ്കിലും കുറഞ്ഞാണ് നോക്കി ഉള്ളണ്ണിക്കുന്നതുണ്ട്.

காமவேநரபீரவை ஈடுகளைக்கூற பூதுப்பிள்ளை
தூண்ணல்கிழும் கிர்த்திகேடு ஈடுகளிலைய வெள்மியுக
ஸஹவாஸமிழுாசிக்குலை ஸப்புமரை காலனை
குட்டி கல்காங்கோவை லீஷ்முமரதி விமுரிசூப்;
கொபீன் மிஶீகெல்லூ கண்ணல் அதிதின் ஏழுணங்
வெண்ண மிஶீகேராக்குட்டிலைய, அதுதாக்கி ஈடுகள்
ஏழுண தம்..

[வ. 32] வழி கடினம் ஈர்தை வாண்ணேயுல் பரவறகேட்டிருது, வெயின் ஆட குள்ளது காடு (நெல் என்று வாய்வாயால் இவைகளைக் கொடுத்து)

ബാഹ്യകരന് ബഹുമാനിച്ചു, വാഹനമെതിലുടെ
ബാഹ്യവലജലരാണി പടിവെഴുന്നകണ്ണിന്തിൽ ...അ.

ദ്രോ. 2.

കല്യാണി—മഹ്യം.

ഉപഗമ്യ സ കണ്ണിനും പുരുതു—
നൃപത്വാരവിഹീനമേവ പശ്യുന്
അതിക്രമംനാ ജഗാമ ചിന്താ—
മുത്രപർണ്ണാമ വിഷണ്ടാവിവർണ്ണഃ.

എന്നുള്ളതിനാൽ) അയികം കൗതുകത്രാടക്കട ബാഹ്യകരൻ (ഈത്തും
മേഖാന്തിൽ എത്തിച്ച യക്കുള്) ബഹുമാനിച്ചിട്ടു മെഞ്ചിലുടെ എന്ന
അഴകേടുന്ന കണ്ണിയെപുരുത്വിൽ ‘അതിക്രമംഫനാത്തു ജുത്രപർണ്ണ
ഭ്രമം’ എന്ന പ്രധാനിയും അപേക്ഷാം ബാഹ്യവലജവാം ബാഹ്യവലജതിനും താഴീപ്പിം എന്ന ജുത്രപർണ്ണവിശേഷണം.

ദ്രോ. 3.

ഈമ	(അവ്യാഹം)	അനന്തരം
സഃ	(അ- ച- പ്ര- ഏ)	അ
ജുത്രപർണ്ണഃ	(അ- ച- പ്ര- ഏ)	ജുത്രപർണ്ണമഹാരാജാധ്യ
കണ്ണിനും	(അ- ന- പൊ- ഏ)	കണ്ണിനമാക്കന്ന
പുരു	(അ- ന- പൊ- ഏ)	പുരുത്തു
ഉപഗമ്യ	(ല്രവാന്നമവ്യശം , പ്രാപിച്ചിട്ട്	
തത്ത	(ദ- ന- പൊ- ഏ)	അതിവിന്ത (അക്കണ്ണിയപുരുത്തു)
റൂപത്വാരവിഹീനാ (അ- ന- പൊ- ഏ)		{ റാജാക്കന്നാക്കട എന്നും
എക	(അവ്യാഹം)	{ തേരാടക്കാത്തതായിട്ടുതന്നു
പശ്യുന്	(ത- ച- പ്ര- ഏ)	പശ്യുനായിട്ടു കണ്വനായിട്ടു താൻശ്രദ്ധ മോചിച്ചിന്നുതുപോ വെ അവിംശ റാജാക്കന്നാരാക്കം വന്നിട്ടില്ലന്നറിഞ്ഞു,
അതിക്രമനാഃ അ- ച- പ്ര- ഏ)		അതിക്രമനന്നുഡിക്കും = ഏറ്റ വും ക്രമിതരക്കാടക്കട
വിഷണ്ടാവിവർണ്ണഃ (അ- ച- പ്ര- ഏ)		വിഷാംകേണ്ട ധവത്തിന്നു നിംബ പകൻ
ചിന്തിം	(ശ- രൂപി- പൊ- ഏ)	ചിന്തയേ വിച്ചാരണത
ശിഗാമ	(വിച്ച-പ- .പ്ര-പ- ഏ)	പ്രാപിച്ചു

பு. 2. பழுவி.

இயிஸுவாவபலங்வெதுத; பாரிய
ஸஷ்விலிதங் கேவலம்

அவைபழுவி.

கியிசால் புரைப்பட்டு நிஜப்பால்

அதிமாஸபதாஸமிதிமாஸகமதிலும் இயில்.

ப. 3. ம. 1.

அவைலுமோதிகாந் வகாராவளாந் ; வ-
காந்தாவகளோவனாரா மாரா,

தொந்தாவாகாகாகத்திலாகளா, வேறு -

பெட்டாராவளாவிவணும் குரகாவளா இயில்

ம. 2.

மயங்வெதுதிகந்துயெதுதுவும் ஏ..

கமங்கு பட்டதும் குத்துவும்.

(வாநமாவிகலை) விழமே ஸஸஜ் கால, ஈகத்தித் ஸாலோம் ய வாநமாவிகலை எனும் லக்ஷணம்.

[ப. ர. பழுவி] குராமங்காட பாவலம் வாதுதவன். ஒது வேக தீவிர எஃபுவக்கு அரிசாவுக்கும் தவை, கேவலங்களை.

[அநாடி.] தொன் ஒரு குவாவெங்காந் வாகை கேட்டு அடுவோவதைக்காதை எவ்வாறு நான்னித்தினின் பூர்ணப்பட்ட புரைகமதிலும் குடி எடுத்து பரிசொல்தின் பாதமாயின்தீந். [அதை (லகை-ப-உ-எடு) எவி சுத்தி] சிறைப்பாவதையும் மரடு பருத்தோலை மேலான் இத கூங்காதவையும் ஸ்ரீ பாவல்யுவிஷங்கித் துபாவளமாக்கி ஸங்ஸா ரிக்கம் எனும் ஓதுபஞ்சாந் பஶுங்கபிக்கன.

[ப. ர. வ. தி] குராமங்காந் அவைவெனும் பாசநி. அதேபோல் காம என் எடுத்து வூயித்து. அவன் கிள்குதமாயி எஃகுக்கு காங்கால பூதை சித்தி, அத கிள்குக்கு வெடுத்து எடுக்காந்தின்தீந் குத்துக்கிப்புரைப்பித்துவித்து.

[வ. ர] மார்த்துவகை வெய்துமிகு கிள்குவாந் மநம் கா ஸாமத்துவும் தொந்துவுமினாலூர். அமைக்காவைக்குதித் தீவிக்கைத்து காந்துவு, கல்லுத்தவை, ஒரு அவைக்காந் எவித்துதின் ஸாமையுடை ளாக்காந்

അമ നല്ലതെനിക്കേരു കാത്തുവും; അ—
ക്രമനെമുറാച്ചുൻ ഗാംഡീത്തുവും വീത്തുവും ഉള്ളി.

എ 3.

വിധിവിധിവിധിമശല്പവാർത്താ മ—
ദിയേ പാഴാസ്തുരാ മാര ശ്രൂരതാ.
വിധിരത എനിക്കെന്നാൽ ദുരിതാ; ഇന്ത
വിഭംഗിഷ്ടമെന്നാലെന്നിക്കേരു ദുരത്? ഉള്ളി.

ദ്രോകം 3.

ചുന്നതവരുളി—ചെമ്പട.

അമ ദമഹതി താനവില്ലശമാ സൃഷ്ടവെമ്പവാൽ
ദുതുതുപണ്ണനിന്ന വക്കെമന്ന പകർണ്ണ മഡാ
അന്നിതാവിന്തമാസ്യ ഉണിസൈംഗതലേ വിമലേ;
രമച്ചയിരുഷ കേട്ടിരുതോഷ്ഠവാച സവിം.

നാമ്മാ, ഗാംഡീത്തുവും വീത്തുവും (അക്രമം) തയിക്കു പററിയ അബ്ദം
ഒരു വെളിപ്പെട്ടുകുത്താതിരിക്കണ്ണാൻ തോൻ തിരുത്തിച്ചു. വേളു
കൊങ്ങി വെറുതേ തോൻ ഭീമരാജാവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്ന എന്ന
ഡാവം നടച്ചും ഇവിടെ മെച്ചുമായിരിക്കിം എന്ന താല്പത്രം.

[എ നൂ.] വിധിപ്പുമാവും. വിധി=വിസ്തീർണ്ണ. വിധുമേഖലിംഗവിൻ
ജീവരാൽ കുടി തുക്കാപ്പുട്ടാത്തതാശ മരമരഞ്ഞം മെപ്പിയുംപ്രേണ
പ്രോംബരയളളവിൽ പാഴായിവരുംവും മരമായി വരികയില്ല.
എന്നാൽ=ഈവിയി. സമാധാനപ്പെട്ടു പക്ഷം ഏതിക്കു വിധുരം
വ്യാകവത. ദുരിതം=ഉന്നതാക്കവെച്ചിട്ട്. തുണ്ട് വിശ്രാംജൂമന്ത്രതിൽ
എന്നാക്കം ഒരു കൂദുംബി വിചാരിക്കേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഭീമരാജാവു തന്റെ
സാമ്പാദാക്കാൻ തുണ്ട് റാജു, ഏതിക്കു സ്വന്തംപോരോഹനേ ഉള്ളപ്പോ.

[ദ്രോകം നൂ.] അമ=ജീവനാം മെയനി സൃഷ്ടവെമ്പരിഞ്ഞിനു ജീതു
പർജ്ഞാൻ കുന്ന വേഗത്തിൽ വത്തമന്നു് (അവിലമേവ) അവിലമാകം
വ്യാസ്യം തന്നെ. ഒരു സംഘതിയം വിടാതത്വനു് (ഉപകർണ്ണ) കേട്ടിട്ടു്
സംഭരാഷ്ട്രത്വാന്തരിക്കും (വിമച്ചവ) ക്രിമംവമായ മനിസൈയതവത്തിൽ,
മാളികയിൽ (അവിത്രപ്പിനാ) മററ ചിത്രക്രാന്ത (ആസ്യ) ഇന്നം,
അരാന്നം (ഹയദേഹം). കതിരായുടെ ശ്രേഷ്ഠം കേട്ട സന്നോധജന്താടക്കാം
സംബിഡ്യോടു പറഞ്ഞു.

(യക്കടക്കം പുതം) ‘താഴെ ഒരുമഴിയാൽ യതി ജലം ഉരുന്നുകക്കം’ എന്ന
പക്ഷജനാം,

ച. ၁. പ്ല്യൂബി.

തീൻ സദേശമെല്ലാം എന്തോഴിമാണോ !

തീൻ സദേശമെല്ലാം.

ച. ၃. ച. 1.

തീൻ വിഷാദമെറാനീ; ഇന്ന തെള്ളിൽത്തിത്തനിലിന്റുണീ;

ചേൻ പണ്ണാഡനാം ക്ഷോണീഡവവാണീ;

നേൻ നേത്രകളും മു സഹായാണി.

തീൻ.

ച. 2.

ത്രിതലനാടമനൻ നാമൻ വന്ന കോസലനാമൻ സുതൻ;

മാതലി താരം പരിത്രായിതിനു്;

മോജാഡം ബഹുതാമത്രുലം

തീൻ.

ച. 3.

നാമമസാരം കേരിക്കായി—രമക്കത്രവിതെല്ലാകാണായി—

ചുരേ വന്ന തേരിലാങ്ങ മുചിവർക്ക്?

വൈരദ്ദേശനിയിലു നീരിസമായി.

തീൻ.

[ച. ၂. ച. ၃.] തെളിഞ്ഞിത്തനിലിന്റുണീപ്രാണിയുടെ പ്രസാ ദാതാക്കൾ ഒരുപ്പും മുഖ്യാദിശാഖക്കുമ്മൊ പ്രസിലി, നേൻ നേത്രകൾപ്രാഥമി ശ്രീടിള്ള വഴിവാട്ടുകൾ, സാദ്ധ്യാന്തസ്ഥലങ്ങളായി ചലിച്ചു.

[ച. ၂.] ഉച്ചോരം ആത്മപഠനം സൂര്യാധാരയിൽക്കുന്ന എൻ്റെ അംഗവായ രാജാവു വൻ, ഇന്ന മാതവിയും പരിത്രാധാരയി, മാതവിയക്കരം വേഗത്തിൽ എൻ്റെ അംഗവും രേഖാടിച്ചവനു ഏന്നത്മം, അതു കൊണ്ടു എനിക്കേ വളരെ സംസ്കാരമായി.

[ച. ၃.] ഈ ചാണം രമാ വന്നുതിനെ നോക്കിംണാണു പറയുന്ന രാവത്തിലിവാക്കനു.

അപ്പും ഇതാ (അസാരം) സാപ്ലം രബ്ബും കൊംക്കനം. ഉടൻതന്നെ തേരില്ലെന്ന കൊടിമരം കാണാറാക്കനു. കണ്ണ്, അപ്പേരുതന്നെ അട്ടം തു വന്ന രേറിൽ മുന്നപേരക്കാണിന്നതാരല്ലോ? അതിൽ തലയിലും നീരിസമായി, കാൽം മോശമായി, ‘തീൻ സദേശമം’ എന്ന പ്ല്യൂബി സംസ്കാരത്തിനും ഘൃസത്തിനും ചെങ്ങൻരാബന്നനും ഭാക്കക്ക,

പഠം. 3. ച. 4.

മാത്രമാനസവേഗം കണ്ടു തേരിൻം; ഇന്നതുമുലം
വീംസേനസുതസാർമ്മിയുണ്ടിലെ.

ത്രിക്കതമവിലം മര സഹിതം

തീർന്ന്.

[പ. ഒ. ച. റ.] എന്നാൽ, തേരിൻ വായ്യവേദവും മഹാവേദവും ചോദ്യത്തിനു വേഗം കണ്ടു. അതു നിമിത്തം ഇതിൽ (വീംസേനസുതസി) നൃസിംഹായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും. നൃസിംഹാകു മരറായ സാരം മിക്കം ഇതു വേഗത്തിൽ തേരോട്ടിക്കൊണ്ട് കഴിയാന്തരിക്കാൻ ഇം കുടക്കിൽ നൃസിംഹായി എന്നു ഏന്നത്മാം. അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ അതു മെല്ലും സഹിതവുമായി എന്ന ദൗത്യതിനുമായായിരുന്നു. അതു മെല്ലും കേളു ദൗത്യതിനു നൃസിംഹിക്കുണ്ടും, പ്രഥമിട മും വന്നു നൃസിംഹിക്കുണ്ടും ‘വൈവരണ്യസന്ധിയിലും നീറിംസമായും’ എന്ന് വ്യാസനിക്കുണ്ടും. പിന്നെയും ‘മാത്രമാനസവേഗം’ അന്നുമാ സ്വിലിക്കായും യാൽ അതിലുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിനു വികലുമായിട്ടും. അനുമാ നാമത്തിനു പ്രാഥാന്ത്യം കല്പിക്കുണ്ടും.

ഈ അത്മം ഒരുവിധം ഫോജിക്കുന്നബന്ധങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷത്തോടുകൂടി അനുമായത്തിനു പ്രാഥാന്ത്യം കല്പിക്കുന്നതിലും അനുഭാവിപ്പുതയും, ‘ഭീമജ യാക്കിപ്പാക്കിയാണു.....’ എന്നു മേൽ പരാശാൻ ചോക്കു ദ്രോക്കത്തിന്റെയും അടുത്ത പദ്ധതിന്റെയും സ്വന്നരസപ്പും ഒരു ഉത്ക്കൾപ്പിതയായ വിശമിക്കിക്ക തന്ത്രശാലാശാകാവുണ്ടും മനോഹരിയുടെ സ്വന്നാവവും മറ്റൊരു അലോച്ചിക്ക വേബാം ഈ പരാശായതിനു വേറെ ഒരുവിധം വ്യാവ്യാമതിക്കുണ്ടെന്നതായിരോഗണം. അതു വ്യാവ്യാമത്തിൽ മുഹമ്മദിലേക്കു തുടരുന്നതുകും ദേശേഭൂതളിക്കിയും അതനുസരിച്ചു മുഖ്യപ്രക്രിയയാണും:—

മാത്രമാനസവേഗം കണ്ടു തേരിൻ; ഇന്നതുമുലം?—

വീംസേനസുതസാർമ്മിയുണ്ടിലോ—

ത്രിക്കതമവിലം മര സഹിതം

വൈവരണ്യസന്ധിയിലുക്കിൽ തേരിൻ മാത്രമാനസവേഗം കണ്ടു “എന്തു കുഞ്ഞാണും”? ഈ രൂപക്കും തേരിലുണ്ടായിരുന്ന മുഹമ്മദിലും ദാഹാക്കുണ്ടും. അപേക്ഷാരം നൃസിംഹാ സൃഷ്ടിക്കുന്നവും എൻ്റെ പ്രത്യുഥാരം കുഞ്ഞിക്കുണ്ടും കുഞ്ഞാക്കുന്നതിനും അയച്ചിന്നുവന്നമായ വാൾപ്പേരും കുഞ്ഞാക്കുന്നതു—‘വീംസേനസുതസാർമ്മിയുണ്ടിലോ’ നൃസിംഹാ സൃഷ്ടിക്കുന്നവും ദാഹാക്കുണ്ടും. മരത്തിൽ കണ്ണ മുഹമ്മദിലും കാരം പ്രായംന്ത്യംകൊണ്ടു പ്രായംന്ത്യം വേറെ ഒരാറം പരിപ്രയംകൊണ്ടു പ്രായംന്ത്യംനുമുണ്ടും വൈത്രേഷ്യക്കൊണ്ടുന്നതുപ്പുനു കാണണം. എന്നാൽ

ପ୍ରେସରିକଂ 4.

ഒക്കെ വിവരങ്ങൾ—ചെന്ത.

സാ ചാവേദ സ്ത്രൂപ്പുമരുമരേതു ഉണ്ണിതുക കണ്ണിനാവും
ജൈപ്പാതപാരേഡ്നീഹാപിനായകമാം മന്ത മിഥ്രതി യീമാൻ |

ஈழைப்பாத ஹூ வியு, மெமோடிக்ஸான் ஸாயிசீலிப்பாற்றத்தினால் கேவை தன்ன வேஷப்பூஷின்நாயிரிக்கமோ? அப்பூக்கில் கால்த் தன்றி ஸ்வத்தாய் கண வாக்ஷீப் பூநையும் அப்பூநையவிலு அஸ்ருஸிப்பித்தினான் எடுளு வச மல்லு, ஹதுாதியாயி வெம்மிக்க ஸ்வேதவண்ண கீலெக்டிளீஞ்சு போகள் கடு தீர்க்காவது காண்ணலு யான் ஏவும் சோாக்கினான்—‘ஹாக்கமல்வில் மம்ஸுமலு’ எடுந் ஸ்வேதவண்ண பாக்டீரியேயும் மரடு அல்லது செழிய ஶுமமல்லு எவ்விது எடுளு விசுவாரிக்கள்கொத்தக்கன? ஹூ அத்தடியில் வீரிஸேந்ஸ்தாந்தி? எடுள ஸ்மாஸ்தினீ வீரேந்ஸ்குத்தந்தி ஸ்வேத எடுள ஸ்வாயாக்கொய பெஜி என்புக்கூக்காக்கன் கூடு கீற்றிலை வீக் கூடுக்காக்கும் ஸ்வாமி எடுள குபகாஸம்பாக்கேற்கூடு ஹது கேங்கி கீற்றில் கால்க்,

வால்பேணுவன் எழிலான பரவையென் பள்ளி கல்லூரியினை ஆதித் தொடர காட்சிபேணு போகையுமால் ஒவ்வொன்று மீறுவதை விடை ஏழப்பிள்ளை அறை பூர்வான்.

‘எனவு வால்ஜீஸ் கடிதைப்புதமிழ்நெய்’ என்ற பெரிதியிலிவன் கழுயின் பராமரிமிக்கைத் தோக்க. ஒவ்வு ஒரு ஜோலி கடிச்சிட்டு ஜிதுவதற்கும் நூதநாகி ராமஸ்வாமி.

‘பெறுவதற்கிடையாக வாழிடுகிற்’ என்ற தீண்டலைவரை கடித்தின் 22-ஏப்ரில் 3-ஏப்ரிலைக் கூறிப்பிடுகிறார்கள். ஏனைக் குறுப்பில் ஒரு கிடையாகியின் தாமஸிதிரையைப் போன்ற ஜீவவளமரங்களை அவிக் கால்தேவைகளாகி வொழுகின் கூட ஈந்தால்கூட பரவுகிறார்கள்.

‘ଆମ୍ବାକଣଙ୍କ ପୋତୀ ଆମରାକ ଅଗ୍ରିଯଂ ଚିଲାରିବିହିତ’ ଏହିମ କେବଳ ରାଜ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାର ଉପରୀ ପ୍ରକ୍ଷୁପିତରେ ଥାଇଲାକୁ ଦେଖିବାରେ ନାହିଁ ।

[ကျော်ရ.]

മണ്ണിത്:

യീരാൻ

ଶ୍ରୀଯୁଗମଣି

കണ്ണമ്പുരം

9109

(അ- വ- പ്ര- ഫ)	സംഖ്യാതന്ത്രജ്ഞമിത്രാധി
(ത- വ- പ്ര- ഫ)	മൃദുലിമക്കാരി
(അ- ച- ന- ഫ)	സാരാധാരത്തിൽ (വയ്ക്കേണ്ണ)
(അ- വ- റ- പ്ര- ഫ)	
(അ- ന- ചപ്പി ഫ)	{ ക്ലോഡിനപ്പറാത്ര

வபுஷங்கரங்பதினாஜகதிஂ தீமேதூற்றுப்பள்ள-
ஸ்துதிக்காரப்புதிதமகாஸ்தமாங்தோ தேக தேக ||

ப. 4. பழவி டீமிள்,

கிஞ தவ கரங் ? மங்கலங்காயக !

கிண மயா கரளீயங் ?

ப. 4. ப. 1. டீமிள்

பரிஜகநிலூங்; பரி~~நூ~~மொனமிலூ,
பாத்மிவேடு | பரயனா

உபகரதி:	(அ- பு- பு-ஏ)	வனவகாயிரிக்கண
அவை	(ஏ- பு- பு-ஏ)	
புதுப்பள்ளி:	(அ- பு- பு-ஏ)	{ ஒரு புதுப்பள்ளி
வெமீபரிகாயகமாங் (அ-ஸ்ரீ-பி-ஏ)	(மெதக்கி விவாஹவத்தமானதை	
மிம்ரா	(அவூதங்)	
குதி	(அவூதங்)	{ வழாஜமகாரிதீடு
அவைத்ரா	(க்ராகமவூதங்)	
பெஞ்சாரஃ:	(அ- பு- ரு- வி)	பெஞ்சாராக
அவேடிதகிஜகதி:	(இ- பு- பரி- ஏ)	அரியசெக்டிரிக்கண தங்கு வாவோட்டுக்கியவகாயிரிக்கண
டீம்	(அ- பு- டி- ஏ)	டீமிளந
உபேரு	(வருவநமவூதங்)	புவிதீடு
தாஸ்தூப்புத்தி- குமாரி:	{ (ஈ- பு- பு-ஏ)	{ அவாநி என்க்காரத்தின் எனோஷிதீடு
தேக	(ப- பு- ரு- ஏ)	அவஙோஷகங்க
ஸங்கமாங்	(ஏ- ஸ்ரீ- பரி-ஏ)	ஸங்கங்காரத
தேகே	(காந்திலிடு-அத-பு-ஏ)	செப்பு,
(மாகுநாகைஸ்தங்)	மாகுநாக மகநததை நால்மரேஷ்மாய ரா எஃகு வக்கிளாங்.	

[ப. ர. பழு] ஒர மங்கலங்காயக ! தவ கரங்க கிழீ=அபூரே
மங்கவங்காய நிக்கை கரங்க கரங்கதென்றோ? மயா கிண கரளீயங்
எஃகாங் எஃகு செப்புக்கணம்.

[பதே. ர. வ. ம] அண்ணக்குடும் பரிஜகங்கூடும் பரிவாரங்கூடும் கணம்
மிலூ, ஒண்ணாயதூ அண்ண வாஷு அத்தாலைமாயிரிக்கலீபூ. எஃகோ
கூ குளைம் அண்ண உழக்கிலுள்ளு. அதிகந நாங்கமிலுக்கு ஒண் ஒ

പരിചോട് നിന്നവാവു കാരണംകൂടാതെയല്ല,
പരമാനുശ്രദ്ധിൽ, പ്രണയം ക്ഷയീച്ചതും...കിമു തവ
പ. 4. ച. 2.

ഈ ക്ഷയുന്നൊരം ക്രതുക്കെമറിക്കു ചാരം
എന്തെന്നല്ലീ പറയാക്കു—
പുരവും പരിജനവുമിൽ തന്നു നിന്നെങ്കന്നു
പരമാത്മം ബോധിച്ചല്ലോ പരിചോട് വന്ന ഭവാൻ
കിട്ട

ച. 3.

സുത്രി ഞാനെന്നത്ര സംശയമേതുമില്ലോ;
സഞ്ചുമായി എഴുയേ മേ.
സുത്രചില്ലാതുക്കു സ്വച്ചിരം പ്രയതാക്കാണ്ടു
സുജനസംഗമമുണ്ടോ സുലഭമായി വരുന്നു? കിം
അതുന്നുവെന്നു—ചഹന്ദ.

പ. 5. പദ്മവി. ഒരുപൾസ്റ്റാൻ.

ഓമനരേറ്റു! മേ ക്രാലം; പ്രീതിയോടേ കേരംക്കു ഗിരം
പ. 5. ച. 1.

പല നാളായി ഞാനോക്കുന്ന തവ പുതേ വനീച്ചവാൻ,
മുരുമതിനുായി സംഗതിവന്ന; മരറാങ്കാൽംമേതുമില്ല. ഭീമ
ച. 2.

തവ തുണ്ടപ്പേരുാക്കിവോരി അവധിയുണ്ടോ ചോല്ലുവാൻ?
തപദിയമാരേ കാശമതിച്ചല്ലോ സുത്രസാല്പു? മരേതുമില്ല
ഭീമ

ച. 3.

പരിചയവും വേഴ്തയും പെരിക്കെയില്ലെ നാം തമ്മിൽ?

പുറ്ഫുകാലി ഭാഗ്യവല്ലം പാരിൽ ഭോദ്ധനസംഗമമല്ലോ. ഭീ

പ്രമാണിച്ചു് എന്നോട് പരയുണ്ടാണു. ‘പാത്മിവേഗു പരയുണ്ടാണു
കരതീച്ചു് അതും’ എന്നന്നപറയാം,

[പ. 8. ച. 2] ഭോദ്ധനർ വരവുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രസ്ത്രവാനാണുന്നു
എനിക്കിപ്പേരും മോധാപ്പേരും. പഞ്ചമില്ലാത്തവക്കു് അങ്ങേപ്പോൾ
വരുത്തു മഹാന്താങ്കു സമാഗമം ഏതു ശ്രമിച്ചാലും കിട്ടുന്നതല്ലപ്പോ.

[പ. 9. ച. 2] പരിപരകാലംനുകരംക്കു് അന്തക്കന്നായുംപ്പോ.

ച്ചുറ്റോക്ക് 5.

കള്ളം—ചെമ്പട.

താമരബന്ധുവംശമുട്ടയോരവനിപ്പതിലകൾ
ഭീമന്മേരുന്നേനാട്ടമൊരുക്കിയുംത കൂദാശിൽ]
ഭീമജ മാകിലാകലമന്ന രമണനെന്നരിയ്ക്കു
നെന്നുമയ്ക്കുമ്പുമല്ലിനാ സവിരെ നിരക്കിയിൽ

പ. 6. പള്ളവി.

സപ്രപ്രപുണ്ണര്യായേ തോനോ തോഴിഞ്ചൻ മൊഴികേരുക്കുന്നു യീ.
അന്നപ്പള്ളവി.

സുപ്രസന്നവദനം രമണം കാണുമെന്നും? കാമകോടിസുഷമം.

സപ്രപ്ര.

ച. 1.

വിരഹമോ കഴാരം, കടലിതു വീതഗായ പാദം
വിഘ്രഹിയുരമിതിൽ വീണാഴന
വിശമമെന്നരിച്ചു വേദന പാരം

[ഭ്രം. 6] സുച്ചവംഡൈമികനായ ഒരുപശ്ചിംഭ് ഭീമരജാവോടൊന്നിച്ചു
ഒടിയ്ക്കു രമിച്ചു. (ഭീമജാക്കിൽ) ദമയന്തിയാക്കു അക്കലമന്ത്രായിട്ട്
കൊന്നു അറിയാണ്ടിട്ട് (അമയമുള്ളമല്ലിനാ) ദിവാധിക്രമാക്കണ
യുംകാണ്ടു വാടിയവള്ളായിട്ട് സവിരെ നിർദ്ദേശിച്ചു. വംശപത്ര
തിരു രൂത്രം.

‘പഞ്ചിന യാദപത്രതിരം ഭരണം നബഹം’ എന്ന മക്ഷിണം.

[പ. 7. ഓ. ച. മ] വിരഹമെന്നതു് അതികിനിനമാക്കണ. ഇതെങ്കു അംഗാ
യാദം അപാരദ്ധമായ കടലാക്കണ. ഇതിൽ എറററം വിശമതദേഹാദ
വീണാഴനു് അധികമായിട്ടു വേദന വിശമമെന്ന തീർത്താക്കി.
എന്നാൽ നീ (അതിഥയല്ലാംവേണ്ടി) എൻ്റെ ഇം അപത്രിനെന്നീ
കാണ്വേണ്ടി വീഞ്ഞാം എന്നും ഒരുപ്പനായ അത ഖാളുകനെ കാണ്മാൻ ശ്രമി
ക്കണം. ‘മിഡിനോടൊന്നാൽ നീയെതല്ലോ’ എന്നാണ ചെന്തുക്കണ്ണു
വെള്ളം പാരം കാണുന്നതു്. അതു് ഒരവിയത്രിപ്പം അന്തപ്പയിക്കണ
മല്ല. അതുകൊണ്ടവിടെ എന്നോ ലേവകപ്പുമാം വന്നിരിക്കണമെന്നു
നിശ്ചയംതെന്നു. അടുത്ത ചാണകത്തിൽ ‘നീയെതല്ലോ’ എന്ന രംഗി
ഡാങ്കി പ്രഫോറിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഇതുംകുടെ ഭേദിച്ചു എഴുതുകാൻ

വിദ്യാഭ്യാസ നീക്കത്തിന്റെ

വിശ്വാസം കൊണ്ടുനായി വേച്ചെങ്ങും.....സപ്തി

ल० २। ल० ६। ल० ८।

வித்திருப்பமேற்றுத்தவண்டுக்குமியால் நூதா

വിദ്വിതനിഷയപതിവീരക്കമ്മ

വിരദ്ധിക്കുന്ന വസ്തു ചൊല്ലി മേഖലകൾ

തിരക്കവചനാട്ട പോയി നീങ്കുത്തല്ലാം;

யീറനവൻ്റെ മൊഴിക്കേട്ട വീണ്ടുവരേണോ.....സ്പ്രൈ

جـ 3ـ

അമ്മന്തുറയ്ക്കപ്പാനും കൂടുമ്പവന്തു-

മറിഞ്ഞുനീക്കേണ്ട ഒളിപിൽ മരവി പുനരോടിവന്ന സ-

കലമാര്യ മര കേരിനി വോല്ലേം;

കൂട്ടയ്ക്കുന്ന നീ കാലമെന്തും;

ക്രൈവിനാരത്തിന് നുനം കാലമേതയ്ക്ക്സപ്തി

பூமால் வரையில் யானாகும் அவர்களுடையது⁵. வெரை குழு நஸ்தி கிடிகளுவை உபயோகிக்கானவேண்டி ‘கீர்த்திகெழு’ என்னால் பார்வையாக உவிடக் கூடியிருக்கும்.

[വ. റ] നീളിച്ചിരുന്നു അവാൻറെ ഉന്നത് ഉറക്കം ദില്ലായവ എങ്ങനെ
യെന്നറിഞ്ഞു എന്നോട് താമസിയാതെ പറയുണ്ട്. ഇതു എൻ്റെ
ദിവം നൈപ്പിക്കാൻമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമുകളും കേരളത്തി ഏറ്റു അതു സവി
യുടെ ചോരാക്കണം.

പാള്ളവരാളി—ചെന്തക

എറ്റോ-6

പ്രിയതമഭർണ്ണനപ്രസിദ്ധയാ വെത ഭീമജയാ
നാളി ഇതി ബാഹ്യകേ ജനിതസംശയമാനസയാ |
ഇതി കില കേരിനി നിഗദിതാ നാളുമെത്രു ജവാ—
ദ്രമഗതമനപ്രയുദ്ധക്ത ക്ഷണലാക്ഷണ്യം ക്ഷണലാ ||

പ. 7. പല്ലവി.

ആരൈടോ നീ നിന്നെന്ന പേരെന്തു? ചെല്ലേണം,
ആരൈടേ തേരിതെടോ?
അനുപദ്യവി.
മുരംഭരാളി നിന്നു വന്നവെള്ള തോന്തി;
നേങ്ങ തങ്ങനാ ചൊംപ്പേണം കാഞ്ഞുണ്ടിങ്ങതിനാൽ...ആരൈ

[എറ്റോ. സ്ര.]

പ്രിയതമഭർണ്ണനപ്രസിദ്ധയാ } (അ. സ്രീ. റു. എ.) പ്രിയതമഭർണ്ണ ദേഹത്തി
ക്കൽ തല്ലുധായി

നാളി:	(അ. പു. പ്ര എ.) നാളൻ
ഇതി	(അവ്യാഹം) എന്നു
ബാഹ്യകേ	(അ. പു. സം. എ.) ബാഹ്യക്കേ
ജനിതസംശയമാനസയാ	(അ. സ്രീ. റു. എ) സംശയം തോന്തിയ മന

ഭീമജയാ	(അ. സ്രീ. റു. എ) ഭീമജയാൻ
ഇതി കില	(അവ്യാഹം) ഇപ്പകാരം
നിഗദിതാ	(അ. സ്രീ. പ്ര. എ) പറയപ്പെട്ടവള്ളായി
ക്ഷണലാ	(അ. സ്രീ. പ്ര. എ) സമത്തിലായിരിക്കുന്ന
കേരിനി	(ഇ. സ്രീ. പ്ര. എ) കേരിനി
മെന്തം	(അ. പു. പറി. എ) മെന്തിലിംഗിക്കുന്ന
നാളി	(അ. പു. പറി. എ) നാളുത
എന്തു	(ല്ലവനമഹ്യാഹം) പ്രാപിത്രിഥം
ക്ഷണലാക്ഷണ്യം	(അ. ന. പറി. എ) ദേഹക്ഷേമങ്ങളെ
അനുപദ്യം	(ലഘം. സ്രീ. പ്ര. പു. എ) അചാദിത്തം.
(നക്കടകം യുന്നതം)	'നാളിജമേഴിനാൽ താതി ആവംഗ്രൂഹ നക്കടകം' എന്നു വിശ്വാസം,

മര

നൂച്ചിവരിതം സവൃംഖ്യാനം

പ. 7. ച. 1.

നിഷ്ടംലമല്ലറിക നിർബ്ബന്ധമിതെന്നും,
ചെപ്പേറും ഒഭമിയുടെ കല്പനയാൽ.
ഇപ്പോളിയന്തിനേന്നും ഇപ്പോൾ തന്നിലേ വ-
നംഡപുക്ക നിങ്ങളാരെന്നപ്പേരും പറയേണം...അതു

പ. 8. പബ്ലി വാഹകൻ

ഇംഗ്രേസ്റ്റേന്നും ദോഢനവാണി മുംബാ. ഇംഗ്രേസ്
അനുപദ്ധവി.

കാഞ്ചമെന്തു തവ? ചൊല്ലേനോട്,
പെരിക്കെ വിഴുംാൽ വന്നോരല്ലോ എങ്ങറി.....ഇംഗ്രേസ്

പ. 8. ച. 1.

ഇവിടെ വന്ന ഏങ്കാളിനു ആത്മപണ്ടിപ്പുപസാരമികരി;
ഇങ്ങവരിലെല്ലം ബാഹ്യകൻ, എത്തുവേണ്ട തവ? ചൊല്ലേനോട്
ഇംഗ്രേസ്

പ. 7. ച. 2. കോൺ

മദ്ദിരേ ചെന്നാലെങ്കും കണ്ണിലേ കിട്ടാ കാണും,
മനിലിന്തുതുപണ്ടിപ്പുന്നുവെന്നതിങ്കു വന്നിട്ടവാ—
നെന്നു കേരംക്കാമോ നമ്മാൽ? അന്ത്യന്നങ്കു പോയു?
അവനെ അറിയും ചിലവിവിടെ അരുരു.

പ. 8. ച. 2. വാഹകൻ

ധരണിപമാരനേകും വരുമെ പോൽ നീംകൈയുള്ളവർ;
നൂച്ചിനെ വെടിത്തു ദമയന്തിപോൽ;
ശ്രേംകും വരിക്കുന്ന പോൽ.

ഇംഗ്രേസ്.

[പ. വ. പല്ലവി] ഇംഗ്രേസേപരിജപ്പിടിനം.

[ച- ച- ഓ.] അരയേറ്റാനഗാരതിൽ ചെന്നാൽക്കുടി കണ്ണി
കിട്ടാൻ പ്രയാസമുള്ള ആത്മപണ്ടി ഇവിടെ വന്നതിനും കാണു
ണ്ണുവാൻകു കേരംക്കാവുന്നതാണോ? നീംകുറ കുടെ വേരു കൈ സൂര
ണ്ണാക്കിയെന്നവിടെ. അവനെ ഇവിടെ ചിലക്കു പരിചയമുണ്ട്
മെരുക്കി വാൾപ്പേരും അറിയുമല്ലോ.

പ. 7. ച. 3. കേരിക്കി

അക്കമ്മ കേരിട്ടാ ദന്നാനക്കുലീനൻ മനവൻ?

നിൽക്കതു, മറുണ്ട് ചോദിക്കേണ്ട മേ.

ഭിക്ഷിലേഷാനം നൃസർക്കമ്മജ്ഞാ കേരിപ്പാൻ?

ചുണ്ണം തെമിനോ ജീവിക്കന്നതിനോദ്ദോളം ...ആരെ.

പ. 8. ച. 3, വാളുകൾ

കുഡിവിലുണ്ണാ ഇല്ലയോധാൻ?

നൃഗന ആർ കണ്ട ത്രതലേ?

ഉചിതമഹാവരദോശമം; എത്തു മന നൃചിന്തയാ?

ഇംഗ്രേസ്.

പ. 7. ച. 4. കേരിക്കി

പണ്ണാഡൻ സാക്കതത്തിൽ വന്നൊരു വാത്തചോന്നാൻ

അന്നതിന്റെരം നീ ചോന്നാനേ ചോൽ;

നൃനാ മൊഴികൾ നീ താനുനോട്ട് പറയണം;

എന്നമേ തെമിക്കതു കണ്ണപീജുഖമല്ലോആരെ.

പ. 8. ച. 4, വാളുകൾ

കലവയുനാം കോപമാകാ,

പലരില്ലെ ലോകസാക്ഷികൾ!

ഉച്ചാരിചന്നുവമ്പുയോ വന്നകുട്ടവതിവക്കമേൽ. **ഇംഗ്രേസ്.**

[പ- 1. ച- 2.] നിൽക്കതു-ആർ-സംഗതി ഹരിക്കൈട്ട്, വേററ എന്ന ഏന്ന ചോദിക്കാനണ്ടു്. ഇന്നേയോളം-ഈന്നേ ദിവസം-വരെ.

[പ- 2. ച- 2.] നൃകൾ ഒളിച്ചുനടക്കന്നാണോ, അതോ മരിച്ചപോ ഓ, അവാനക്കറിച്ചാക്കം. അറിവില്ല, മെമീക്ക പ്രതീയവിഭാഗം കിട്ടുകയിച്ചതു് ഉചിതം-തന്നെ, നൃക്കൈചുറി ഇന്നി എന്നിനു ചിന്തി കുന്നു.

[പ- 1. ച- 2] എന്നമേ-എപ്പാല്ലോഴ്ചം.

[പ. 2. ച. 2] ഉത്താവെന്നപരായം ചെങ്കുലു് കുലു് കുലു് അവൻറു നേരം കോപിക്കുന്നതു്. ഉത്താക്കൈനിർ അപരാധം ചെങ്കുന്നതു് എല്ല ഭേദപ്രഥാഭാവനാശം-പ്രതിലേഖ്യ നാക്കികൾ പലന്മാറ്റപ്പേര്.

“ആറിത്രുച്ചര്യാവനിമേറേനവയ്ക്കു

സ്രാവം-മുഹൂര്മ്മിംഗപോ മുഹൂര്മ്മം അച്ചയി |

അഹാരം രാത്രിയി ഉഡേ ച സന്ദേശ്യ

യംഗരം ഔന്നാതി നംസ്യ മുന്നം

എന്ന പരിഗ്രാമിച്ചരിക്കന്നവരേയാണു് ഇവിടെ സാക്ഷിക്കളാക്കിയിരി ക്കുന്നതു്. എത്വർമ്മിക്കിലും ഉത്താവീന്നനേരേ കോപിക്കാൻ കുല

കാപി—ചെഡ

ദ്രോ. 7.

വെളിച്ചുമെ ചെന്ന തിരഞ്ഞെരാനേ
കളിച്ചവൻ ചൊന്നായ കേട്ട പോന്ന് |
ഒഴിച്ച പിന്നൊട്ട് ധരിച്ച മുതി
വിളിച്ച ലൈമീം വിജനേ പറഞ്ഞാൽ |

പ. 9. പ്ലൂവി.

പുമാതിനൊത്തു ചാതതുനോ! വൈദിംഗി കേരം നീ
പുതശ്ശരതമീ ബാധ്യക്കേനാ?

അനുപ്ലൂവി.

യീമാനവനുനോട്ട് നാമവും വാത്തയും ചൊന്നാൻ. ഷുമാ.

പ. 9. ച. 1.

നളന്തില്ലോപരാധം പോൽ; ഉണ്ണനാകിലും
കലനാരിക്കൈയ്യു കോപം പോൽ.

വലന്തു വാക്കേക്കൊൽ, മരലുംഉണ്ണനായും തോന്നാ
പലതുംപരാത്രു പിന്നു, ഫലിതമരുതു റാന്ത്രാളം.

ദ്രോ. 8.

സുക്രിയക്കു മേലാൽ ഇഹലോകത്തിലും ദോലോകത്തിലും ഗ്രേയസ്സ്
വരും.

[ദ്രോ. 9] (ഉപരുവജ്ഞാ ഭണ്ണം) ‘ഉപരുവജ്ഞാ ജനം ജനംഗം’ എന്ന
ലക്ഷ്മാം.

[പ. നീ. പ്ലൂവി] ചാതമേഖാസ്വദി! (1) ഈ മാളുകനാനോ അതു
പുതശ്ശരതമായ നിന്ന്കാനൻ എന്നം (2) ഈ മാളുകനാക്കുടു അതു ടു
ഷ്ഠരമായ നിന്ന്കാനൻ തന്നേ എന്നം (3) ഈ മാളുകൻ ഒരു ദിപ്പ
ഡോഗ്രയാണു എന്നം മുന്നറിയം വ്യാവ്യാദിക്കാം.. ‘വിഭിത്തിപ്പയപ
തിവീംസ്’ എന്നാളുടെ മെയന്തിരം വാക്കിന് ഒരു ചേർന്ന് ഉത്തരം.
ഉംഗവഹാക്ക കടവിൽ തെററിപ്പോയി എന്ന വന്നുക്കിലോ എന്ന
ഒക്കിച്ചു് തായിക ഗൗരവം വിട്ട തുറന്ന പറയ്ക്കാഡ്പ. സവിയും നായി
കയുടെ അ ഇംഗ്രിതമരിഞ്ഞു് അതിനുന്നതുപമായി ഉത്തരം പറയ്ക്കാം.
ഈ വിധം വൈചിത്ര്യങ്ങൾ ഇംഗ്രാമത്തിൽ ചാലോട്ടും കവി ചെള്ളി
ക്കണ്ണു്.

[പ. നീ. ച. മ] (നളന്തില്ലോ അംതാര തെററകില്ലെന്നം, ഉണ്ണ
ക്കിലും അതിനേ കലാസ്ത്രീയായ ലൈമി ക്ഷമിക്കേണ്ണതാനോന്നം മറ്റു
മരണം പറഞ്ഞതു്. ഇക്കാണ അവൻ നളന്തിന് പക്ഷം പിടിച്ചു പറ

ப. ७. ப. २.

அருளாடிபாகுஸங்காரம் ஸபாமினியோயாக்க
வாறு கண்ணனோரம்;
கங்கே நிர்வை நிறை, குறுகமெறுஞ் பாரம்,
பங்கம் குடுக்கை மேலாரம் மூன்கை குத்தியுலாரம்... பூமா.

ப. ७. ப. ३.

வேலை வழுக்கானக்குவிக்காளின்து சென்ற,
ஸாக்குப்பதியை வளைக்கி,
போன தேவீலாலான்து. பூநிட களுக்கு மக்கு
அவந்தாங் நூக்கி, அவகங்குபூரம் விழுக்கி.

பூ. २०.

ஒவாரி—செங்க

கூரோகம். ४.

அத்ராயுத்தும் வெஞ்சும் வாலுக்கீயம்
த்ரூ அத்ராவுதிதம் தீம்புதீ
ஸாத்ராகால கேட்காரம் நினத்து
ஒத்ரா குஷ, குஷ்டமேவம் ஸபகஷதம்!!

எத்து' குத்ததயாலாபுர்ம், அவன்ற வாக்கக்குதில் வகுக்கயைனமி எப்புரம் எடுக்கிக், வோயாப்பட்டு. பிள்ளை பல ஈங்கதியும் அவன் ஈங்ஸுகிசு. எப்புங்குடி யோக்கவோல் நங்கட காந்து மலித்துவ காங்கு எடுக்கிக் கொண்ணது'. நாலாவெரிக்கு' அலோப்பித்துயோக்க வோல் அவன் பரங்கதொக்கி காரை மலித்தவாக்கக்குத்தார் எடுக்கு அக்குமாக்காம்.

[ப. ९. ப. १] கேஷம் ரங்க சாங்ககாங்கு' அக்கையையாலி கலித்து கள்ளின்குதிலை பரங்கம—ஸபாமினியோயான்ஜுதுபங்கீன்ற கலு காயான்.

[ப. १] பூக்கல் மக்கின்கூக்கண்டு களுக்கு' அவன் அவையை ஏடுத்து மலவ யானி கெட்டால் நூக்குப்பியப்போல் அவ புதுமதைக் குப்பாகிசு. தீயை வெற்றுவும் குடுக்கை பாகம் செப்பாற்றுத் தக்கி அய்கி கொடுத்த வரவும் வக்கிய பூத்து, புதுக்கண்டு வக்கைன்ற வரவும் அதுகொங்கு கூம்கிக்கீ.

[கூரோ. ४]

தீம்புதீ (ஹ. ஸ்ரீ. ப. ஏ) மேயாதி

தூயா (ஹ. ஸ்ரீ. த. ஏ) குதியான்

പ. 10. പദ്ധവി.

ഒന്നാം താൻ ശീഷലിപ്പ് മേ നിർണ്ണയം.
അന്നപദ്ധവി.

വേഷചീവണ്ണമാകിൽ ദോഷമെന്തനിക്കുപ്പാഡി?...നെന്നാശ.

പ. 10. ച. 1.

ദന്ന നിന്നും നേരം മൊഴിയെ നൗകിത്തനാ
തന്നേ ഉറപ്പുത്തിൽ; വഴിയെ വേഷം കാണാംവോടി
വനീടാ തോഷം. നിന്നാലോഴിയ
വനിതെൽപ്പാണസന്ദേഹമാപത്തിസ്ഥിയേ!

നോന്നനാഥ തല്ലാമുണ്മ ?യാ? നേരായ ചെല്ലുവതമമയോ?
ഇവനോട് ചേന്നാൽ നമയോ, ചാരിത്ര്യിനു വെണ്മയോ?
ഈരിച്ചാവത്തല്ലേ.

നെന്നാശ.

പ്രീത്യാ	(ഇ. സ്റ്റീ. റ. ഏ)	പ്രീതിയോടകുട
അത്വേദിതം	(അ. ന. പെ. ഏ)	അറിയിക്കുപ്പട്ടായി
അത്യായും	(അ. ന. പെ. ഏ)	അത്യായുംമായിക്കുന്ന
മാളകീയം	(അ. ന. പെ. ഏ)	{ മാളകൻറ
മെവലിവം	(അ. ന. പെ. ഏ.)	{ മെവലിവത്തെ
സാത്യാനദം	(ക്രിയാവിശേഷണം)	അത്യാനദങ്ങോടക്കി
കേടുകോം	(മലബാറം ലഭ്യാധിക)	കേടുപേഡാം
സപകാനം	(അ. പു. പെ. ഏ)	തൻകാനതെ
കൂർത്യാ	(ഇ. സ്റ്റീ. റ. ഏ)	സരീരംകാണ്ട
ഗ്രം	(അ. പു. പെ. ഏ)	ഗ്രംനാഹി, മരഞ്ഞവനായി, കൂർ ത്യാഗ്രം എന്ന ചേര്സ് വേദ പ്രക്ഷീനനായന്നുക്ക്.
പ്രാളം	(അ. പു. പെ. ഏ)	{ വനിഓിക്കുന്നവനായിട്ട്
എവ	(അവ്യാഹം)	{ തന്നെ
നിന്നുച്ചു		നിസ്താരിച്ച.
(ഈവിനീളുത്തം)	'നാവേദ്യായ' മം റാവിനീ തം ത ഗം ഗം'	എന്നിരു ലക്ഷ്യന്നാം
[പദം മാ. ച മാ.]	(മെംഡിയ ദന്ന)	വാക്കുന്നിനെ മാത്രം തിന്ത്യാ ബേം, മാളകൻ പറത്തെ വാക്കുകൾ മാത്രം ഭാക്കബേം, ഇവൻ നാളന്തന്നെ എന്ന താൻ ഉറജ്ജുന്നു. (വഴിയെ) ഉടന്തന്നെ വേദ തന്തപ്പറ്റി വിമൂരിക്കുവേംഡിനെയ വ്യാസം വഞ്ഞം. തനിക്കു വന്ന ആചാരത്തെല്ലാം നാളൻ തിമിതമാകാഞ്ഞ തിമിതരായെമിത്തിക്കണ്ണരക്ക് ഈരിച്ചാരും യാക്കിവക്കാണ്ട്' അരംഭാലുവസായം ചെന്തു നേരംനുണ്ടാ

• പ 10, ച. 2.

മാതാവേച്ചുന്ന കാണ്ടിനേ; തെരുവോക്കുത്തിന്

മാതാവെച്ചിന്തിച്ചു ഞാൻ മനേ;

നമ്മുള്ള ലോകനാട്ടാനഗ്രഹം പോങ്ങമൊന്നേ.

യർമ്മസക്ഷിട്ട മാതാവെനിക്കു നൃന്ന് തന്നേ.

അതിലോകരൂപേച്ചുപ്പിൽന് മഹത്തെവപ്പാശവേച്ചുപ്പിൽന്

വലനാരഹാഗ്രീക്കിതന് അന്വേക്ഷണീയന്ന്വീക്കിതന്

വേഷപ്രസ്തുന്നൻ.

നെന്നേ.

അപ്പത്സമ്പദത്തിലെ ചുഴിയേ! എന്ന സംഖ്യാധാരം ചെങ്കുണ്ണം. നിന്മാഞ്ചലാറി നിമിത്തം, ഈ വേഷത്തിലെക്കിലും നിന്നെ കണ്ണുകിട്ടി അതിലാൽ എനിക്കു പ്രാണാസദ്ധാരം (ഒഴിയ വന്നിര) കഴിയാണെങ്കിൽ ‘ദശിയ വന്നതു’ എന്നിൽള്ള ചാരംതിൽ ചിന്നോട് വേർവ്വിട്ടെങ്കിൽ വന്നതു് എനിക്കു പ്രാണാസദ്ധാരംതിനു കാണ്ണുമായി എന്നതു് പറയണ്ണം. എനിക്കു ഇപ്പേജാം തോന്തന്നെതാങ്കു പരാമാർത്ഥം. തന്നെയോ? അപ്പു കും എന്നോട് ഒരു പരഞ്ഞത്താൻ എനിക്കാങ്ങളു്? അതിലേച്ചു് അം മതിയാകമോ? ഇവരു സപ്രീകരിക്കുന്നതു് എനിക്കു സ്വഭവതു് യാക്കും അകമോ?

[പ. ട്രി. ച. റ] ഇന്നത്തെന്ന അമുഖ ചെന്ന കണ്ണാം. ഇംഗ്ലീഷ്യായ ദേവിയ ഞാൻ മുന്നു തന്നെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രാം വരുണ്ടതിനു് ഇരുബിക്കു തന്നിട്ടുള്ള അന്നഗ്രഹം നന്നത്തെന്ന മതിയാകും. ലോകനാ മരുഭൂ അന്നഗ്രഹമെന്നും വ്യാപ്താനിക്കാം. പിന്നീടു് ഇവിധം ഒരു യർമ്മസക്കും. സപ്താംവരമണ്ണപത്തിൽ അന്നമണ്ണായപ്പേജാം പ്രവർത്തിച്ച തിരിയ ഓൺ പറയുന്ന—യർമ്മസക്കും. വരുമ്പോൾ എനിക്കു നൃന്ന് തന്നെ ഘാൻ (മാതാപ്പു്) പ്രമാതാപ്പു്-പ്രമാണാനുത്തിന്. അതിലോകരൂപ ചേച്ചുപിന്നീഡിലോകത്തെ അതികുമിച്ചവയും രമ്പാഞ്ചിഞ്ചായ പ്രസ്തുതിക ഭ്രാട ക്രടിയവൻ. ഹതെവദവപ്പാശവേച്ചിത്തു്-ഒൻപദവമാക്കൻ പാരു ഞാൻ ചുറുപ്പിച്ചവൻ. വലയാദയാദൈക്കിതു്-വലയാദ തന്നെപ്പി ക്കുന്നതിനു കാപ്പുകെട്ടിയവൻ. ഇങ്ങനെയായും തുരിക്കുണ്ടു്: നൃജീവന വേഷപ്പുന്നന്നു കണ്ണ സ്ഥിതിക്കു്-ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചുകൂട്ട. നൃജീവന നോട് വിചാരീതി പ്രവർത്തിച്ചുകൂട്ടിൽ ഉംഭേദവപരിശോഖന്നുത്താമാണു്; അവൻറെ പ്രസ്തുതികളിടുന്ന സാധാരണാക്കുകു് ഉംഗിച്ചറിയാ പുന്നത്തു; വലയിലുമത്തിനായിരിക്കുന്നും ഇങ്ങനെ ഒക്കെ അവൻ ചെങ്കുണ്ണു്. ഈ സംഗതികയാൽത്തന്നെ അടിന്ന ചാരംതിൽ വിചാരണ ചെങ്കുണ്ണു്—

പി. 3.

എൻകാൽത്തെന്നോടുണ്ടോ വെവരം?

ഇല്ലെന്നിരിക്കിലെതേ തുടങ്ങി ഇപ്പുകാരം?

എനിക്ക് താലാവുംകാട്ടിലാങ്ങവാൽ പരിവാരം?

എത്ര ചെയ്യാലും വണിപ്പുതിനിങ്ങയിക്കാറം.

പാപമേ താചകാരണം; അതെല്ലാമിനു തീരണം;

വിരഹം മേ മമ്മദാരണം; അതിലേഴ്രേ നല്ല മരണം;

അരതിഭാരണം. ഏന്ത്

രോട്ടി—ചുവട

ദ്രോ. 9.

പ്രീഥിയം പ്രിയദർശനത്തിനുറിപ്പീഡിം വെടിത്തൊള്ളപ്പോൾ
മാതാവോച്ചമിം പറത്തെനമതിം ഒടക്കിച്ചുടൻ ദീമജാ |

മോഡാൽപ്പേഷിതകേൾനിനീമാഴികരക്കുള്ളാഗതം ബാധകം
ജാതാക്രതശതാനതാപമസ്താ കേണേവമുഖ്യ ഗിരം ||

പ. 11. പല്ലവി. ഒഞ്ചേരി.

എങ്ങാനുണ്ടോ കണ്ട തുംഗാനഭാവനാം നിന്റെ
വജാതിയായുള്ള വിന.

[പ. 12.] എൻകാന്തം എന്നോട് വെഞ്ഞീരം” ഇടയിലും പിഡി
എന്ന അരംകുടാതെ കാട്ടിൽ വിട്ടകളഞ്ഞതെന്തുകാണോ? അട്ട
വെബരുണ്ടെങ്കിലും കല്ലുകും തൊവിനെ വാറിപ്പാനേ അധികാരി
ഉള്ളോ; എനിക്ക് ഈ അപത്രം വന്നതു താൻറെ ദോഷമസ്തി, എൻ
പാപവലമാണോ; അതു ജന്നവന്നായിക്കുന്നു.. എത്രയും ഇ
വിരഹംപോരവ മമ്മം പിളക്കു ഒരു കൂപ്പിവന്മ വേറു അനുകൂലി
അതിൽ ദേം അതിഭാരണമകിലും മണ്ണേന്തന്നേയാണോ.

[ദ്രോകം ന്] (പ്രീതം ഇയം ദീമജാ) സന്നോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇം ഒഞ്ചേരി
പ്രിയദരശനമാണ് പരിഞ്ചേരിച്ചിട്ട്, പീഡയെ വെടിഞ്ചു്, മാതാവ
ഭോട്ട് ചെന്ന (ഇം) ഇല്ലെന്തി.പറഞ്ഞു, അവളിടെ അന്നവാദ്യും ഉടക്ക
വാങ്ങിട്ട്, സന്നോധിത്തോട് പറഞ്ഞ യൈപ്പേട്ട് കേരീതിയെ വാഴ
കെട്ട് തന്നെ അടക്കത്ത് വന്ന ബാധകനോട് സപാഡിപ്പായമായും, പാരു
താപമദമായും വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പുകാരം വാക്കിനെ പറഞ്ഞു.

(രാക്ഷസപിന്തീസിരിം ഘട്ടം
“പരമുഖായ മഹാശം തസം തള്ളുകയും ശാർഘ്യവികുലിയിരിം” എന്നുലക്ഷ്യം
[പ- പ്രഥ. പല്ലവി] സുതവില്ലയിലും സുതവില്ലയിലും ഉള്ള സാമർപ്പണ
രക്ഷാം നിന്നും ചാഞ്ചാതിയായ മഹാശംഭവുന്ന എങ്ങാനും കാണുകയും

• അരണപ്പല്ലവി

അംഗാരനമികിൽ വെള്ളത്രംഗംവാലികിൽ തൊനോ
മുങ്ങാവഴു മുക്കിമുങ്ങിനേന്നനിയാഞ്ചുകുറ്റം... എങ്ങാന്.

സാമ്വരി—ചെന്ത

പാ. 12. പല്ലവി. മഹാകാല

ആരന്നുള്ളിലൂടെ വന്നിതാണു തൊന്ത്
ആപന്നേന്നാകിലും.

അന്വഘ്നവി

എന്ന നിന്തുള്ളതുമില്ലെങ്കം ദിവവിന്തനനിയമിഷ്ട;

ജീവന്റെ ക്രാന്തപാ വെച്ച് മാം വല്ലമതിരുത്തേന്തെ കല്പിച്ചേ

കുറി പാദം

അമൃതം.

எனவேயும் துவிடெட்டு மூடுகிறோம். சேர்வு வழி காலத்திலே நடந்து வரும் போதுமான நிலையில் அதை விடுவதற்கு விரும்பும் விரைவு என்று கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

[പു- മൂർ. അരണ-] തീക്കട്ടയാക്ക നദിയിലെ വലിയ അവക്കളിൽ എന്നാൻ മണ്ണാവുന്നേടതോളം മണ്ണി ശ്രമപ്പിച്ച്. കാൽമുഹാനം അറിഞ്ഞതു തുമിപ്പി.

[പാ. മു. പല്ലവി] അമ്പന്തുക്കുളം പ്രാവിച്ചുവൻ.

വല്ലമതി:	(എ- എ- പ്ര- എ)	{
കഹി:	(എ- എ- പ്ര- എ)	
അപി	(അവ്യയം)	
ജാഹനം	(ത- എ- പ്രീ- എ)	ജാഹനായിരിക്കുന്ന
മിം	(ഒ- എ- പ്രീ- എ)	എന്നെ
ക്രിനപ്പ	(കര്ത്തവയ്മവ്യയം)	ആക്രമിച്ചിട്ടു്, എൻ്റെ വോധനക്കാ ടക്കിസ്വാനം എന്നെ ആക്രമിച്ചിട്ടു്
മയി	(ഒ- എ- സ- എ)	എന്നിൽ
പാം	(അ- ന- പ്രി എ)	സ്ഥാനങ്ങളെ
ശിറ്ററന്റ	(ഹ- അ- പ്ര- എ- എ)	ചെല്ലു

പ. 12. ച. I. മാളികൻ

നിജരാജ്യം കൈവെടിത്തു വന്നരാജ്യവാസിയായേൻ;

ധവിരാജ്യപ്രസന്നങ്ങോ രവിരാജ്യം വാണേൻ.

അവധം മാ ദേടിത്തു പൊതി തവ ശാപാക്രാന്തനായി
കപിയക്കച്ച.

അഹമബലോ വന്നിതു സുദരി നിന്നരികിനു. ഇനി

ഇങ്ങവർ പിരിവർ ഉയിൽ വേരാദേവ;

നിറംവ കരവേ വിലപിതമിതു മതി;

വിളിവതു സുവമിനി. ഭദ്രവാലോര ഗതി മതിയുതിമതി

ആനദ.

പ. 11. ച. 1. രാമേഖി

പ്രേമാനന്ദഗിണിഞ്ഞാൻ വാമാ രമണീയരീല!

തപാമാതാനോമി എഴി സോമാദിരാമമുഖാ!

ശ്രൂമാ ശരിനും രജനീവാമാകലിത്തുപേരുകാമാ ഗതയാമാ

കാമിനീ നിന്നോടകയി ഞാൻ ക്ഷണമപി പിരിഞ്ഞരിവേനോ

കാമനീയകവിഹാരനികേൽ! ഗ്രാമനഗരകാനനമല്ലാമേ

ശ്രമിഭേദവർ പലജരയുമയച്ച പിരിം

തപാമഹോ തിരഞ്ഞെടുന്ന്, ബഹുകരേണ്ടത്തു,

എന്നതാരോടിനു ചോയ്യവതു?

എങ്ങാന.

[പ. മു. ച. മ] ധവിരാജ്യപ്രസന്നങ്ങോ ധവില്ലക്കാണ്ടം അരജ്യം (രഹം) കൊക്കാണ്ടം പ്രാണന്മാരായ ഭേദമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന വേഡിം ജ്യൂതം ഒക്കാശവരാജ്യവരത ഞാൻ അധിവസിച്ചു. കലി നിന്നും റാപത്രാൻ ആക്രമാന്തര അക്കാനനായിട്ടു് അവരുടെയിരിക്കുന്ന എന്ന വെടിഞ്ഞ അക്കല പോകി. മേ അവഭേദ സുദരി! ഞാൻ ഇന്ന ദിനമരകിക്കി വന്നു. ഇനി നാം ഇത്വരം (ഉയിൽ വേരാദേവ)പ്രാണാം പോകമെന്നു പിരിയകയുള്ളൂ. ഇം വിലപിതം (നിറംവേ കരവേ) ഏരെങ്കണ്ണ മതി. ഇതി നടുക്ക (വിളിവതു) വരാൻപോക്കുന്നതല്ലോ സുഖമാണോ, (മതിഹതിയുതിമതി) എന്നിക്കു ബുലിക്കു ദയയ്ക്കിനും കെട്ടതു വന്നപോതു ലൈഡുണ്ണായ ഒന്നനേ വിച്ചാരിക്കുന്നതു.

[പ- മഹ. ച- മ] ഒരു മണിയശേഖി! സോമാദിരാമമുഖാ! എന്ന സംഖ്യാധനങ്ങൾ. വാമാ പ്രേമാനന്ദഗിണി കാമിനീ ഞാൻ (തപാ ഉപേരു കാമാ ഗതയാമാ) നിന്നേ പ്രചപിക്കാനാലുണ്ടു് അതു സാധ്യ കണ്ണതെ കാംക്ഷിക്കുക [ഗതയാമാ (അാമണ്ണംഎന്നും മണിങ്കുറ എന്നിങ്കു കാംക്ഷം) എന്നു് ഇച്ചമരംപക്ഷണതിൽ അമ്മ്] (ശ്രൂമാരജനീ) കുഞ്ഞി

ഭ്രം. 10.

വ്യാപാരം വചനം വയസ്സിവക്ഷോക്ക്ഷേമാളിവൻ

[ഒന്നാഴ്ചയൻ
ശ്രോംഗമാരംഗമുള്ളതെവിടെഫോരൈന ചിന്താകലാം |
ത്രുപ്പാലൻ ത്രജിഗേന ദത്തവസനം ചാത്തി സ്പദത്തിം വഹൻ
കോപരംഭക്കുക്കിക്കൊണ്ട ദളിതാമേവം പരഞ്ഞതീടിനാൻ ||

പ. 12. ച. 2. നൂൽ

സമിരബോധം മാനത്തു നിന്നോടപരാധായം ത്രിചേരേയൻ
അവരോധം ത്രിപാനാമവിരോധമായം.

അധികം കേരം അധമ്മം. എല്ലാം അറിവേൻ. അനുസ്ഥാം

ശ്രാവല്ലാ. സമുച്ചിതമേ.

ഭയിത്തങ്ങൾ നന്നിതു സുഖരി നിൽ തൊഴിൽ നിർണ്ണയ-
മപരം റുചരം വരിതും. യത്സേ യദനേ വിദായ!

നിരവധി നരപതി വരുവതിന്മാർ പുരി

വാചാ തവ മനകലപതി വന്ന.

“അതുനേ”

പക്ഷംാതി. (അമാകല്പിതം താരിനം ഇവ) അമാവാസിയിലേ ചാത്രനേ
എന്നപോലെ (ത്രാം തുടി അത്തഹാമി) നിന്നെ മനസ്സിൽ നിന്മായുണ്ട്.
കൂപ്പുപക്ഷംാതി ചാത്രനേ കാക്കാപോലെവയാണ് “അന്നരാത്രവതിയായ
ഞാൻ ദിനാന കാത്തിന്നുന്നതു് എന്ന സാരം.. മേ കാമനീയവിഹാര
യാടികരണാസൗംഞ്ഞത്തിനു ലീലാഗൃഹമായശ്രദ്ധാവേ എന്ന പിന്നെയും
സംശ്ലോധനയും.. ഞാൻ ദിനിലും നിന്നെ പിരിഞ്ഞിന്നുന്നിട്ടുണ്ടാ.

[ഭ്രം. മീ] വയ്യോപ്യാപാരാലികരം ശ്രോക്കവോരം ഇവൻ തളർത്തുന്ന.
സുഖമായ ശരീരം മാത്രാമഞ്ചുപോയി എന്ന ചിന്തിച്ച വ്യാനതിനുനു
കാനുയോടു് മാത്രകൾ കാക്കാടകനാഗരങ്ങൾ കൊടത്തിട്ടിട്ടു വസ്തു
ഇടത്തു് സപനത്തും പ്രാപിച്ചിട്ട കോപാഡിവന്നുടെ പരഞ്ഞാലക്കുള്ള
ശ്രപ്പകാരം പറഞ്ഞ.

(ശാർജ്ജലവിന്തീയിൽ തുടർ—)

[പ മര. ച-ര] കലിഖ്യാധനങ്ങൾ സ്വാദിഷ്ഠിച്ച പോയി നിന്നെങ്ക ഞാൻ
പല അപരാധങ്ങളം ചെയ്തു ദിശായി. എന്നാൽ ത്രിപ്പരമാരക അവരോ
ധങ്ങളും രാജാഭാര്യം, അവിരോധമായമാക്കാൻവിശ്വാസരഹിതം മാറ്റ
തേരാടം ത്രാത്രാത്രകന്ന. രാജാഭാര്യും കോപര്യും കപടര്യും അതിരാത്ര
താകന്ന എന്നതം.. നീ വളരെ അധമ്മങ്ങൾ ചെപ്പു അതെപ്പും എന്നി
അറിയാം.. എന്നാൽ അവതാരക്കുറിക്കുട്ട. മേ ദയിത്തമേ സുഖരി
നിൽതൊഴിൽ നിശ്ചയമായിട്ടു ഉചിതവും നല്ലതുമാണ്. എത്തുതൊഴിൽ

പ. 11. ച. 2. ഒമ്മീ

മുങ്ങ ഇണക്കം കേട്ടതെന്ന മനമങ്ങ പോന്ന;
 പിന്നെ അധയനം വന്നനിന്നേ സ്ത്രിചേരു
 തന്നേ; അതുകൂട്ടുതൊനമങ്ങ വരിച്ചും ഒന്നിനിന്നേ പുന-
 രേനേ ഇടുന്നഗിയമനർഘ്ഗസാമധിപദം കുറഞ്ഞിരും.
 എന്നതൊന്നും കൊണ്ടുള്ളിലന്ന ഉണ്ടാക്കിയുള്ളയമ-
 നിമ്മുതരഹം മനവർത്തിലക! സമുന്നതം സദസി
 വന്ന മാലയാലേ വരിച്ചു കാലേ.
 എന്നപോലെ ഇന്ന ബേല.

പ്ലുവി

എ ശായിങ്ങനു? ഇണക്കിങ്ങാരനിക്കിത്തയ്യും?
 മുംഘാരവീഞ്ഞവാരിയേ!

പ. 12. ച. 3. നേര്

അഭിലാഷംകാണ്ടി തന്നു ഇണക്കാഷം വേദ്യമല്ല.
 പരാഡോഷം പാത്രം ആണുന്ന വിജതാക്കില്ലാത്തു?

എന്ന പരയുന്ന—യൽ അഞ്ചേ വിദ്യേ അചും ദ്രവം * വരിതും
 അതശോശംപുഡിയു നിന്ത്രും നീ മരറാക റാജാവിന്ന വരിക്കാൻ
 അരം ചെയ്യുന്ന എന്നതു തൊഴിൽ എന്ന മുവിലേശ്വര് അന്നപയം..
 ഇവ പ്രാഥിഷ്ഠ പുംതതിൽ അനവധി റാജാക്കന്നാർ വരുന്നതിനും
 തിന്നുന്ന ധാക്കക്കാണാണു മനക്കുപതിയായ ദുരുപ്പിൾണ്ണൻ വന്നതു.

[പ-മ്മ. ച-ച] അർഘ്ഗാം അധിപതിപ്പാലത്തിന്റെ നാമൻ
 (വരുന്നു) എന്നതൊന്നും കൊണ്ടുകൂട്ടുന്നിക്കിട കൂടി വന്ന ചോദി
 ചുട്ടിം.. അന്നപം ബാധ്യകാലത്തിൽ പോലും. ഉള്ളിൽ അഭിന്ന
 തിന്നുന്ന ചരിക്കൻ ഏപ്പറ്റി നിശ്ചയത്തിനു ഭേദം കുടാതെ. അന്നിമും ന
 തരാഹംഃഅന്നരാഹതേരം ലജ്ജകാണ്ടി മറ്റൊരു. സാധനതാഃസദന
 തമാക്കവള്ളം ലജ്ജകാണ്ടി തലത്തുള്ളം സാദ്ധ്യിന്നവനു തോൻ നിന്നു
 മാലക്കാണ്ടി അമാകാലം വരിച്ചു. അതുപോലെയാണു ഇപ്പോഴേതെ
 പ്രജയിയം.

[പ്ലുവി] നീ എവിടെയായിരുന്നു? എനിക്കു തുണ്ടാക്കന്ന.

[പ-മ്മ. ച-ച] അഭിലാഷംകാണ്ടി മാത്രം ഇണക്കാഷം അറി
 അക്ഷിംബാധനവും. നിന്നുക്കു് അനും എൻ്നു പേരിൽ സ്നേഹദണ്ഡ
 തിന്നുന്ന എന്നതുടരാകാണ്ടി മാത്രാ നീ ദോഷമില്ലാത്തവാളനു വിച

* 'വരിതു' എന്നാണു അചം വേണ്ടതു.

தகணீகாங் மந்திர மேவுஂ கடில்வண்ணார்வின்று?
தவ து மதங் மம விதிதங் நல்லது சொல்லுவென்; ஒல்லாக
கிடிகிடி.

உவிதா தவிதா பதிதங் ஜெ தங் புஸிதங் புமிதங்.
ரதிரளவியற்றனப்பளிவென் முமாவிம்;
அளவுக் கீழவரைந் தெருநப்.

ப. 11. ப. 3. செல்லி.

நாம்! நினோக்காளாதறு தீதா எநாங் களும் வழி-
யேதாகிலெறு கோஷம்? மாதாவெவனிக்க ஸாக்ஷிதூதா.
எநாங்கு ஸாபராயயென்காகித் தொநவேபா யூதமோபா -
நூதாயகமஜாதநாரதாநாபாரென காளமாங்

ஏக்காங் பாடிபூ. பாலையும் அஞ்சல் களுக்கிடக்கூவுண்டான்; அது
கொள்க திரென்ற கோஷம் ஏதினிகிலீப்பால மன்றிலாகி ஏற்றுக்கூம்.
ஏனும் மாதமஸ் ரூதிகத்தெட மன்றிலெ கடில்வத்தெட அஞ்சல் அரியாவுடை
வழிமஸ். தவ து மதங் மம விதிவாடின்றி அல்பிப்பாயமாக்கெடு
ஏதிக்க மன்றிலாகி. நல்லது சொல்லுவாங்குதா! நிர்க்க கொண்டுவை
நால் எநாங் பார்சா.. ஒல்லாக கிடிகிடிச்சுதா ஸஂநேயமொன்றில்.
உவிதங்=உவிதாயு, அவிதங்காடிக்கை அவிதுவதாயு, புஸிதங்
கிரென்ற பேரின் அளவுக்குறைங்கும் பூஸிலுங் அது (அது பயிதநை)
பூதுப்பூதை ஜித்ராலு.. ஒவ்வு ஒங் மேகியித் (ஏக்கேவியற்றெ
ஷாங்) காமக்குவிதுவெதாக்கார். நீ அவக்காந் பேர்னோ.. ‘அந்தக்
பூநாயமநாய்’ என்று தூநாங்கிவிசுவரத் கமத்தின் பூதுப்பூதை
பருவத்தின் காந்தாங் நால்த செல்லியே தூஷிக்கைந்து.. ஒரு பாண
தாதின் ‘ஹானோயும் வெறுமெஸு’ என்ற பாரமாயின்னாங் கிரஞ்சுக்கு
நெங்காகிக்கை.. அது பார்த்தின் அதெந் தூஷுக்கெதாயுக்காங்—நிடக்கு
பூதுப்பூதைகிலூது அல்லுயுக்கொள்ளப்போயோ நீ ஈடுவேதே பருவத
யத்து.. அந்தகாங்குதானே நிரென்ற ஹானோயுப்பைத்தூபுங் வெழிக்கீடு,
ஒருாடி.

[ப 11. ப 3] மாதாவெவனிக்க ஸாக்ஷிதூதங்குவென்ற பூதுத்திக்
தீடு ஒடுதூமூச்சையும் மாதாவிகரிதாங்.. அது ஸாக்ஷிக்குஞ்சேஷ
ஶாங்குக்குத் தாரா நீ என்று பேரின் சுமஞ்சுக்குவெங்கின் ஏதினி
க்கிக்கி வேலங் வேள்க. ஸாங்காய்தான். எநாங் ஒன்றுவைக்கூச்சை தேட்டு

കൗതുകേന ചെയ്തുപോയ പിശയൈമിണ്ടെതത്തുമില്ലിവിട
കൈതവമോത്താൽ, താതനമഹികിലിതേതുമാകാ;
ദ്രുംബോധമിങ്ങുന്നേ വരിക്ക എനേ;
നേരേ നിന്മ നോക്കേ ചൊന്നതും.

ദ്രോ. 11.

ആത്താനഭാതിരേകം പ്രിയതമസുചിരാ-

കാംക്ഷിതാജലാകലാഭാൻ

കാർത്താർ കവിട്ടിവള്ളം കളമൊഴി പറയും

വാക്ക് കേള്ളാങ്ങേന്നും |

ആസ്സാഡം ദൈസ്റ്റരിണിസംഗമകല്പജലവാ-

പാവികീരിഷ്ട്രൂഭാനി—

മാസ്മാം കൈവിട്ട് നിയക്കം നൂച്ചനൊരുമൊഴി കൈരം—

ക്കായിതാകാശമദ്യു ||

ച്ചിട്ടം നീ എന്നു കറക്കാരിയാക്കി ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക്
പിണ്ണ അരാഞ്ഞാണം വക്കതിപ്പാത്രത്തിനാൽ ദേവിച്ചിട്ട് കാഞ്ഞമില്ലപ്പോ
എന്നു് നിംബാരകകാണ്ടി പറയുന്നതാണു്. ദരീക്കാരം വന്നിട്ടിപ്പാത്ര
ഒരു കാമദേവൻ തന്നെയായ നിന്മക്കാണ്ടിവേണ്ടി ഇംഗ്രേജ് ക്കെ
പ്രവർത്തിച്ചതെഴികെ ഒരു കചക്കും എൻ്റെ പേരിലിപ്പ. അസ്സംഗതി
ഡെപ്പും അച്ചുന്ന അറിയുന്നതുപോലും രൈറയ്ക്കു. [ഭീമാജായുക്കടി
ഓറിയാതത്യാണാപ്പു വെള്ളി സുഭദ്രാന ഒരുചർണ്ണംനും അടക്കാലേപ്പു
അച്ചും.] അതുകാണ്ടു് നീ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വച്ചുനേരു എന്നു
സപീകരിക്കുന്നു, തൊൻ നിന്റെ ഭവത്തു നോക്കി പാശ്ചാത്യത്വക്കു
സന്തുമാണു്.

[ദ്രോകാ 11.] വളരെക്കാലമായി അരരിച്ചിന്നു വല്ലഭർത്താത്തിനുംറ
മാന്ത്രാൽ സണ്ടോഷിച്ചുമുംഘമയന്തി കാള്ക്കു വീണാക്കാണ്ടി പറഞ്ഞ ഇം
വാക്ക് കേള്ക്കേം (അയം) ഇം നെള്ളൻ ദൈപര്യമില്ലെടു സംഗമ
ന്നതാലുണ്ടാകുന്ന പാപത്തെ തീക്കാൻ മാർജ്ജം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ,
അങ്ങേപ്പോൾ അപദാന ഉഭാസീയക്കമ്പേംബെല്ല തന്നെ നെള്ളൻു് ഒരു അരരീഡി
വാക്ക് കേരാക്കുമാറായി. ‘അസ്സാഡം’ എന്ന തിക്കിൽ അസ്സാ അയം
എൻറ പാഡേച്ചും. അസ്സാഡം അയം. അയം. അയം. അയം. അയം.

(സ്രൂഖ്യാഭാസം) ‘എഴേഴ്യായു് മുന്നു വന്നും മരിക്കു അയം. സ്രൂഖ്യാഭാസം
മാകും’ എന്ന വക്കുന്നും.

രൂപാ. 12.

ഇല്ലാം.

വാതോഹം ഗ്രണം നൃഥ! ഭരതവും സാക്ഷി,
രാജഞ്ചീ തവ മഹിഷി വ്യദേഹത്താശാ!
അരുങ്കൊം ജഹിഹി, പുനർവിവാഹവാത്താം
ഉള്ളം ത്രാഞ്ചവിത്തുപായമെക്കുതേയം ||

സന്ദര്ഭം—ചെന്ത.

രൂപാ. 13.

ത്രാഞ്ചവിക്രൂപാശംവാക്കും ക്രയ നൃഥ! ഇയ ജീ—
വേതി വില്ലാധരമാർ
കാലേന്ദ്രിൻ തുകിനാർ പുമഴ ദിവി, ഭവി കേരം—
കായി മംഗലപ്രവാള്രാ |

[രൂപാ 12.]

ഓഹ റഖ	(അ- പ്- പ്ര- എ)	അസ്സേഹാ നൃ
ഗ്രാണ	(ലോട്- പ- മ- പ്- എ)	കേട്ടാലും
അഹം	(ഒ- പ്- പ്ര- എ)	നീരാൾ
ഭരതവുംസാക്ഷി	(ന- പ്- പ്ര- എ)	ഭരതവുംസാക്ഷിയായാം എല്ലാ പ്രാണികളുടേയും
വാതി	(അ- പ്- പ്ര- എ)	വാതമാകനിഃവായവാകനം
രാജഞ്ചീ	(ഇ- പ്- സം- പ്ര- എ)	അസ്സേഹാ രാജഞ്ചീ
തവ	(ഒ- പ്- ശ- എ)	നിന്മന്ന്
മഹിഷി	(ഇ- റൂടി- പ്ര- എ)	യമ്പത്രി
വ്യദേഹത്തോഷാ	(അ- റൂടി- പ്ര- എ)	തിരിക്കോഷയാകനം
അരുങ്കൊം	(അ- റൂടി- പോ- എ)	അരുങ്കയേ
ജഹിഹി	(ലോട്-പ-മ-പ്-എ)	ഉപേക്ഷിച്ചാലും
ഇയം	(മ- റൂടി- പ്ര- എ)	ഇവരും
പുനർവിവാഹവാത്താം	(അ. റൂടി. പോ. എ)	പുനർവിവാഹവാത്താം
ത്രാം	(ഇ- മ- പോ- എ)	നിന്മന്നു
ദേശം	(ത്രാഞ്ചനമവ്യര്യം)	കാണ്ണാൻ
ഉച്ചിതം	(അ- പ- പോ- എ)	ഉച്ചിതമായ
ഉപായം	(അ- പ- പോ- എ)	ഉപായമായിട്ടും
ദൈക്ഷിത	(ലോട്-അ-പ്ര-പ്-എ)	കണ്ണം.
(പ്രഹർഷിനിപ്പിള്ളം)	‘ഗ്രിഷ്മിനാം മരജരഹം പ്രഹർഷിനിക്കു’	എന്ന ലക്ഷ്മാം.

[രൂപാ 13.] ‘അസ്സേഹാ നൃ! നീ ത്രാഞ്ചവിക്രൂപാശിനി പ്രാണഭരണായ
ഡായുഡിന്നർ ധാക്കിക്കു ശാന്തിച്ചാലും, ഇയിച്ചാലും, ജീവിച്ചാലും;

അവലോക്തായെത്തുമേഡം നിരവധി നിഷയാ-

യീരം പേരലുംഗീ—

മാലിംഗ്രാലിംഗ്ര് പുതാവപി സമമവിശ്വേഷ
പ്രാപ ഭീമം പ്രസന്നം ||

പ. 12. 13. പദ്ധവി.

സഹാം സന്തൃപ്തി ജനം നിന്മയ്ക്കിൽ.

ഇല്ലിനി മരിക്കിഡും ക്ഷതി.

സഹചാം.

അനുപദ്ധവി.

അവലോക്തിത്തഹാം മതമവിലം;

അവലോക്തിതമം നിന്മവകമലം

സഹാം.

പ. 12. പ. 1. ഭീമൻ

ജീവിതമായതെനിയ്യീവഴേ കേരം,

ഗ്രീവിരസേനന നീയിമ ലോകേ.

വൈവദകാരണ്യംകൊണ്ട വിലോകേ;

ഭിവസമന്താധികരം സന്തി ന കേ കേ

യാവദസു വ്യയം? എനിക്ക കി—

നാവിലച്ചി ഭയം പണ്ണേ; മറ

എന്ന പരഞ്ഞ; അപേംാം വില്ല്യാധാർ അക്കാദത്തിൽ പ്രസ്തുത്യേ
ചെയ്തു. മേരിയിൽ മംഗല്യവാദ്യം കേരകകാരായി. ഇന്നവിയം അന
വധി അതശ്ചത്തും കണ്ണു നെൽക്കേയെ പുതുംാരേയും വീഞ്ഞം
അത്വിംഗദാംചെയ്തു് അവർ മുവരേംബന്തടക്കി സന്ദോഹിപ്പിംക്കുന്ന ഭീമ
രാജാവിന്നർ അടക്കി ചെന്ന. തതിനിടയിൽ ലൈമി പുതുരേയും
അടക്കി വിളിച്ചവക്കി എന്നു് അത്മാൽ സിലുക്കുന്ന.

(സ്രൂത്യാല്പത്തം)

[പ- 12. 13. പദ്ധ-] ഇപ്പോൾ ഇന്നസാമ്പദ്യം വന്ന. ഇതി മരി
ച്ചാലും ഭോഷമില്ല. പദ്ധവിയം അനുപദ്ധവിയം. ഭീമൻ നെൽക്കുന്ന
സന്നദ്ധവോലെ തന്നെ.

[അനു-] ഈ ഇവലോകങ്ങളും നിഷ്പമലമാബന്ധനാണു തൊൻ തിരു
യിച്ചിന്നു്. അപേംാം നിണ്ണാക്കണാനിടയായി, അതുകൊണ്ടിനി
കേവലം നിഷ്പമലമുള്ളു പറിയാം.

[പ- 12. പ. 1. ഭീമൻ.] വീംസേനരാജാവിന നീ എങ്ങനെയോ
അംഗങ്ങ ഈ ലൈമിയം എത്തിക്ക പ്രാണനാണു്. വൈവകാരണ്യം
കൊണ്ടു് എത്തിക്ക നിജങ്ങളെ പിണ്ണും ചേർന്ന കാണാനിടയായി.
[പ്രിവേകേ, പട്ട്, അ. ഉ. എ. ഏ. ഏകാണ്ഡനൻ, (യാവന്നുവ്യയം) മറ

ഓവമുരക്കിയും നാരിരത്താം
 മുവുലകീച്ചിയും;
 ഏവമേവ നീ വിശ്വഷപ്പുക്കൾ,
 ജീവലോകപാവനാത്മപത്രങ്ങൾ
 ജീവ പിരായ നിരാമയമുഴിയിൽ.
 മാ വിയാഹം മുജത്തെമാങ്കപൊഴിയും;
 അവിലമാക്കണതാണ്യമാക്കിം ഉ-
 ഭാവിമ്പ മാം വിധി തന്ന മമ വിധി ...സഹായം

எ. 13. ப. 1. நல்ல.
 பொயரக்குவித்தாம் கலி வன்^o
 தீழுக்கண்ணத்திற் கடன்கூடியன்;
 ஏவுக்மாரோனிலக்ஞால் வழின்;
 பரவதிதெறு? ஸுவண்டில்கள்;
 காட்டு நாறவு ஏழுகில-
 மாடலிவரவு ஏஸ்தா விடு
 மாடு நிகரவு நிவாஸமாய்^o
 காட்டு குவரவு.

எனவே, (பிவரமல) பிவராப்புதி (கெ கெ அடயிக்கி எ ஸ்தி) எதென்றும் பத்துக்கலாள்” ஹஸாத்து? ஜாபித்ரான் மரிக்கண்ணுவரை அடுபத்துக்கல்லென்று வீம். (பேரூபாயிக்குங்கொள்ளு) ஏனிகை பாலே தொண நிச்சலைப்பிடி கெழுகளையினான். (அறுஷாகுங்கொள்ளான்) ஏழீந் ஸ்பாலோ, வகுவா கெழுக்குத்தானா? (இல்ல குவுக்கமிழு யார்ரீமதை) ஹவா கருப்போகுப்புக்கரியாய ஒன் ஸ்ரீராமமாளா? ஹே விஶேஷப்பு கூப்) கீரியம் அறநோவை தொண பட்டங்குற்றமானா? ஜீவலோகத்தின் துலிவராற்றும் பாலைக்குமுக்கூவே வகுவக்கைலம் கேசுமமாகி ஜீவி ஆலு. கடவொழுதும் (மாவியொரு பிரதிதம்) நிச்சால விரைவாக பூபிக்கைது. தைக்கிழ் காலுப்புவும் உள்ளக்குறு. (உண ஹம்மவா) ஹா நிச்சைக் களுக்கேவரவும் யியிக் கைகை கீரியக்கையிட களன்.

[ပ-13. ပ- 1.] ମାଟ୍ଟିକରଣ-ପତ୍ରଙ୍କ କୁଳାଳ ହେଲା. ଶ୍ରୀପଦେବ
ପିପମେହେ ରାଜୁରୁଷ. ତାଙ୍କ ନିଯକ କୋପତାଳିଙ୍କ, ରାପତାଳି
ଙ୍କ, (ରାପତାଳିଙ୍କ) ରାତରିଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟମାଯିତାରୀଗୁରୁ. ନିଯକ ଏବଂ ର
କେବେ କୋପିକକରେଁ ଏବଂ ରାଜୁରୁଷ ରାପିକକରେଁ ଏବଂ ରାଜୁରୁଷ
ଧୂରାତ୍ମକରେଁ ଚରଣକରେଁ ରାଜୁରୁଷଙ୍କ ରାଜୁରୁଷ ପାଞ୍ଚମୀତାରୀଗୁରୁ. ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ

ത്രിപ്പലാക്കൾപറേ! നിന്നക്കായ
കോച്ചാച്ചറോച്ചലക്ഷ്മായരം.
താവകമെന്തിലണ്ണത്തു. ഇനിമേൽ പറ-
യാവതോ തിവാചവദിവം? ആയതു-
മാവത്തുമില്ലിധ, ഒദവവിശാധമി-
തോ വരുത്തം? ഇതു പറവതിന്നുമം
സമിലം.

പ. 12. ച. 2. ഭീമൻ.

വീംസേനാത്മജ! വില്ലാളിമരങ്ങൾ
വിഞ്ഞവതാം വരും വിപത്രമപ്പോലെ;
സൃഷ്ടിസൗമ്യാക്ഷം രാഹ്യവിനാലേ,
സുനയാ നിന്നക്ക് വന്ന തുയിൽ കലിയാലെ.
പോക സാ കട്ടാ, ഓഡനിനി
മാഴുകൊലാ രൂമാ, ത്രിപ്പലാക്കത്തിൽ
വാഴുക റാസിതാ, രതായുഷ -
വംഖജീവിതാ.
രക്തിയണ്ട മുക്തിയേണ്ടും മായയ്ക്കു; അ-
ത്രുംമെതി മുക്തി ചേരുക്കേതി; വാ-
മതതല്പിതോശത്താളുമിത്രാഴിൽ തോന്നിക്കു-
നാസ്തികാത്മാ കീത്തിചതാം വര!

മാത്ര നിന്നക്ക് അഹിതം പ്രവർത്തിച്ച എന്ന താള്ളും. എന്നാൽ
(താവകാമഞ്ചിമന്നംരു) തൊൻ നിന്നന്ന അച്ചിന്നനും ചെങ്കു. നാം
തമിൽ പരിണായം രൂപമാകാനിടയാൽ എന്നത്മം. (ഉതിമേൽ പറ
യാവതോ രിവാചവദിവം) എന്നർ ചരിത്രത്തിൽ മേൽ പറയാനുള്ള
ഭാഗമല്ലോ. രിവാചവദിവംതന്നു അംഗം. (ആയതുമാവത്തുമില്ലിധ),
ഇവിടുട ഒരു എന്തും പിടിയുമില്ല. എന്നാൽ ഒദവവിശാധം വരു
ബോധ ത്രിപ്പലാക്കിക്കും സംഭവിക്കാം. (ഈതു പറവതിന്നുമം)
ഇതോക്കു
പരയ്ക്കു തുടി പ്രയാസമാണ്.

[പ. 12. ച- 2.] മേ വില്ലാളിത്രേജ്ഞനായ വീംസേനനുത! വിഞ്ഞവ
ആകരക്കം (അപ്പോലെ) അതുപോലെന്നാരി പറഞ്ഞതുപോലെ വിപത്രം
വരും. സൃഷ്ടിചന്ത്രാക്ക് (തുയിൽ) ദിവം ദാഹ്യവിനാങ്ക് വന്നുണ്ട്. നിന്നക്ക്
കലിയാൽ വന്നു. അതു കമ പോകുക്ക്. നീ തുയി രൂമാ വ്യഞ്ജനക്കു
ഈതു. ശതായുഷവജ്ജീവിതാവായിട്ടുംജാനേകവജ്ജീവം ജീവിച്ചിരുന്നു
ക്കണ്ണവന്നായിട്ടു് റാസിതാശാഖാവായിട്ടു് ത്രിപ്പലാക്കത്തിൽ വാഴുക. ഇതി
നീമുൻ തെൻ്റു കുഞ്ഞുത്തുപ്പിററി പരയ്ക്കു, മോസ്സു വില്ലിക്കുന്നതുവരു

പാത്മിവി നോന്തിവാല്ലക്കവായിതൻ;
പാത്രക്കാളി വാൻ മതി തവ മതി ഗതി.

മോഹഗം—ചെന്നട.

ദ്രോ. 14.

ഭീമേ ജാമാതുസന്ദർശനമുണ്ടിതമതയ

• തന്മുന്ദരനാമയുവ—

ശ്രീമദ്രത്നാഷ്ടകേഖരത്തുപടച്ചിത്യാ—
ക്ഷേമനാരേ പുരോധീൻ

മായ പ്രവല്ലമായിരിക്കും. അതു മോക്ഷമുണ്ടിലേ അസ്ഥിരിക്കും.
(വാം അതുവിന്തോന്തരാദം) നിങ്ങൾക്കുണ്ടുണ്ടു ഒരു അപൂർവ്വിയെങ്കിൽ
റിച്ചു വിച്ചാരിക്കുന്നതോടും (ഇത്തന്താഴിൽ തോന്ത്രിയത്രു്) ഈ പ്രസ്താവി
യാണു കൊള്ളാവുന്നതെന്നു് എത്തിക്ക തോന്ത്രം. എന്തു പ്രസ്താവിയെ
നോൽ (തോൻ അതിവാൻലക്കവായിതൻ) എത്തിക്ക വാല്മക്രൂ അധിക
മായി. നിന്നും വ്യഘ്രിയുടെ പോങ്ങു് ഈ റാജ്യം ക്ഷീഡിപ്പാൻ മതി

യാകും.

[ദ്രോകം. 14.]

ഭീമ (അ. പം. സം. ഏ) ഭീമൻ

ജാമാതു ... മതയ (ഇ. പം. സം. ഏ) ജാമാതു സന്ദർശനമുണ്ടിതമതകി
യായിരിക്കുന്നോരും, നാളുവന്നു
ശാത്രുക്കാണ്ണി സന്നോധിച്ചിപ്പിരി
നുണ്ണോരും

ക്ഷേമതേന (അ. നം. തം. ഏ) അതു ഭീമന്നു അഭിപ്രായം
കൊണ്ടു

ശരീരിൻ (മ. നം. സം. ഏ) ഈ

പുരേ (അ. നം. സം. ഏ) പുരംക്കണ്ണിയുപുരാം.

ഉന്നയുവഗ്രീ...താരേ (അ. നം. സം. ഏ) (ഉന്നയുവജപ്പളാൽ) ഉൻ്നതര
ശ്രീക്കളാൽ ശ്രീമത്രുക്കളായി
(രത്നാശ്ടകം) റം പതിച്ചു
വയായി. കേരളക്കാടുക്കാ
ടിക്കളം (ഉരുവും) ഉല
തങ്ങൾ അഭയിടിക്കുണ്ടു പട്ടം
ശാന്തി(കുറക്കളാൽ) വിഹിത
ഞ്ചാൽ (മറ്റുള്ളിട്ടുവ) അതു
റിക്കുണ്ടു സുഞ്ചന്നുക്കുതും
ഭേദം ക്രടിക്കതായിരിക്കുന്നോരും

പ്രാതി പ്രീതെരു തപേതോ നള ഇഹ സുദിന
 മഹ ദിശ്ശേപ്പ'തി പദവേര-
 ദ്വീതാമാകർണ്ണ വാത്താം സകതുകത്തുപ-
 ഭേദാവഭയ പുണ്യകീതിം.

[പ. 14. പദ്ധവി]

ശ്രാദ്ധപരകാരണം കൊണ്ടേ നിഷയേദ്ധരാ!
 നിരന്ന എഞ്ചൻ കണ്ണേൻ.

[അനുപദ്ധവി]

ആഗ്രഹം നീയിക്കേഡലൂക്കം പണ്ണേ താരജിതകാമൻ പണ്ണേ
 മഹീതലഭോമൻ പണ്ണേ പാക്കിൽ ശ്രാദ്ധര.

പ്രാതി	(അവ്യയം)	പ്രാതിനിൽ
പ്രീതെരിൽ	(അ. പ്. വി)	പ്രീതെരാധിക്കണ
മഹ	(ശവ്യയം)	ശ്രാ
സുദിന	(അ. ന. സ. ഏ)	സുഭിത്താിൽ
മഹ	(അവ്യശം)	മഹ
ദിശ്ശേപ്പ	ശി	ദിശ്ശേത്താം
നളഃ	(അ. പ്. പ്. ഏ)	നളൻ
തപേതോ	(അ. പ്. പ്. ഏ)	തപേതകായി—പ്രാജ്ഞ നായി
ഈതി	(അവ്യയം)	എന്നു
നീതാം	(അ. സു—പി— ഏ)	നീതാം മഹാപ്രിക്ക
വാത്താം		വാത്താഡൈ
ആകർണ്ണ	(വ്രഘനമവ്യയം)	കേട്ടിട്ട
സകതുകം	(ക്രിയാവിശേഷണം)	കതുകത്താടങ്കടി
ദ്വീതുപശ്ചാം	(അ. പ്. പ്. ഏ)	ദ്വീതുപശ്ചാം
പുണ്യകീതിം	(ഇ. പ്. പി. ഏ)	പുണ്യകീതിിയൈ നളഹോഡ
അവദൽ	(ലഭം. പ. പ്ര. പ്. ഏ)	പറഞ്ഞ

(സ്രൂഖാവ്യഘ്രം)

[പ 14. അരാം] താരജിതകാമൻാരാധിരാക്കാണ്ടി കാമഗന ഇയിച്ചുവൻ.

പ-14. ച- 1.

എൻതെല്ലാം വെള്ളേനച്ചരിയം നിന-
ക്കുന്ന നമ്മക്കില്ല വേദായം;
എന്നിക്കിന്നതുകൊണ്ടുള്ളിൽ വേദം.
നീ എൻ തലയിൽ വയ്ക്കു പാണം.

എന്നിയില്ലായിത്തണ്ണപ്പുന്നല്ലം.

എന്നതുകൊണ്ടുനിക്കിവല്ലാരിഷ്ടപ്പും

ഇരുപ്പ.

[ച. 2]

മുതൽക്കണ്ണാലഭിരാമൻ; വിഭ്ര-
ഹ്യാത്രകണ്ണാലോ നീ സോമൻ. നമ്മിൽ
മെമതുമിനി വേണം ധീമൻ! എന്നം
നാതു ശങ്കാ പുണ്ണ്യനാമൻ!
വാന്നുവമോക്കിലുംക്കുമനർഗ്ഗം;
പാർദ്ദം തിനിനില്ലിങ്കിനിക്കൊരിളുക്കം

ഇരുപ്പ.

[ച. 3]

പരിതാപം പോയക്കുന്ന; നമ്മിൽ
പരിചയവായ്പുമീനു; അന്നുൽ-
പഴിപന്മികരം പോയമൻ; ഒരുവ-
ചരിഞ്ഞാമം നന്നനു വന്ന.
പരിഡാഹ്നജ്ഞിവൈഴ്സ്യങ്ങാ;
പാംമതുകൊണ്ടു താനിനിതിരണ്ണ.

ഇരുപ്പ.

പ. 15. പദ്മവി. നൃത്തം.

ശ്രൂമ തേ തു മുനേ ജ്ഞതുപണ്ണ്-
ഭ്രമിപാലമംസം!

[പ 14. ച 1] എന്നിട്ടുന്നതേ. നീ എൻ്റെ തലയിൽ പാം വച്ചു
പ്പുംതെ. അധിക്കാരിയാരാളം. ആയിത്തണ്ണപ്പുംതാപശാനി ഇല്ലാ.

[പ 2] മെമരാംവാസുതൂ. പുണ്ണ്യനാമൻംഅഹേ പുണ്ണുകീര്ത്തം! ന
അതുകൂടാഉതിൽ സംശയമില്ല, ഉദ്ദിഷ്ടാവിശ്വലം.

[പ 3.] വാശ്ചപ്പുംതായിക്കും. ഇയന്നേവർല്ലിച്ചു. അന്നുൽ പരിചയമി
കുംബന്മാടു ശ്രദ്ധാരാ. അമൻംനാഗരിച്ചു.

[പ. 15. പദ്മവി] അപ്പേണ്ണ രാജത്രാഹായ ജ്ഞതുപണ്ണ്! തേ ശ്രൂ
തുപ്പേണ്ണവിന്റെ പ്രൂമത്രാഹാക്കട്ടേ താൻ വരിക്കുന്ന.

നൂർ

നൂർ വരിതം സവ്യാവ്യാനം

[അനുപദ്ധവി]

കാമരമുക്കേണ്ടുവരി താമരബന്ധകലവരി

പ്രേമ.

[ച. 1]

അപരാധം ചെയ്തു തൊന്തരിഞ്ഞെതുകൊണ്ടു വീണ്ടു്-
വാരിനിയോ

അനൈതികം നിന്മമ്പിൽ നിന്നുള്ളതം പറഞ്ഞീലേ
തൊന്ന് ഡിരമതെ!

അപരമില്ലോടെ പിഴയറിയാതെ പോലും മര സാരമതേ!
അറിഞ്ഞെതുകൊണ്ടങ്ങളെന്നിലരസത റാജിതവെരിതേ!

രസസാരതേ! പരം. പ്രേമ.

[ച. 2]

അതിസുവവാസമിങ്കു സുലഭമാമവനിൽല്ലതു ധരിച്ചേൻ;
അതുല്യം നിന്നെ സേവിച്ചു നിന്മതങ്ങളെ തൊന്തന-
സരിച്ചേൻ;

അറിയാതെപോകി മുഖാശായീ കാലമിപ്പോള്ളു നി-
ന്നേച്ചേൻ;

അതിശയമഗ്രായണ്ണയി നിന്മളംനെത്തിന്തുമന്ത്വി-
ച്ചേൻ;

ഉള്ളിലഭിരമിച്ചേൻ ചിരം പ്രേമ.

[ച. 3]

അക്ഷവൃദ്ധയും വിച്ചുരിഞ്ഞുപൂരം മര വിപദ്ധുമയം
അശ്വരൂദ്ധയും നിന്നുകയുന്ന തദ്ദേശവൻ, വരമലപരയം.

അക്ഷയം തമ്മിലെപകമത്രം ഇനി നൂർജണ്ണത്രുമയം.

[ച. 15. ച. 1] അനുതാവ്യാജം, താൻ അധ്യാദാബന്നിന്നുള്ളതു്, താൻ
അവികയും അത്മാപാഹാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് അതു ഭാഗം തോക്കുക.
രാജിതവെരിതെത്തേരുല്ലതിൽ ഒരുച്ചുരിസ്തുക്കുന്ന ക്രമാനുഗതിക്കു
കൂടിയവയേ, രസസാരതേരംസസാരതിൽ മുംഗാരതിൽ തെരിയുള്ള
വനേ.

[ച. 2] ഇങ്ങുംജരാധാല്പ്പയിൽ, അതിശയംപത്രയിക്കും

[ച. 3] മര വിപദ്ധുമയം=ചുണ്ണൻ അപത്രകരക്കു് അസ്തുമയമാണെന്നു
അധ്യാജാപ്പച്ചിയാത്രാള്ളുള്ള വേഗം. അതുപരംപരയിക്കുമായ അദ്ധ്യ
ദയം. പുകരംകൊണ്ടുപക്കീന്തിക്കൊണ്ടു്. ദയമിന്നംനാം തമ്മിൽ.

അസ്തു പക്തി നമ്മിൽ പുകർക്കാണ്ട്. അസ്ഥിരമഞ്ചു
വിത്തചയം.

നമ്മക്കു ജയം ഭവി.

പ്രേമ.

കേദ്യരഹഗ്രാഹം—ചെമ്പുട.

ദ്രോ. 15

ഇളവണ്ണം ചൊല്ലി വില്ലാം നഷ്ടനട്ടുപു-
ണ്ണു നാൽകീ മഹിതേൻ;
ഭാവം നന്നായ് തെള്ളിത്തങ്ങമ നിജ നിലയം
പുഞ്ച സാക്ഷതനാമണ്ണ!
വൈവർണ്ണം നീക്കി വാണ്ണ രമണിയോട് നഷ്ട
കണ്ണിനേ മാസമാത്രം;
തവനിർവ്വാജരാഗം രഹസ്യി ചക്രിതയോ—
വേവുംചേ കദാചിത് ।

പ. 16 പല്ലവി

വല്ലലേ! മമ വാക്ക കേരിക്ക നീ
വനിതാരത്നമേ!

അന്റപ.

കല്പരീലേ! കമലവന്യനേ!
കാമിനിമാർക്കലമെഴലേ!

വല്ലം.

പക്ത പിഡാഗം. അസ്തുവിക്കുടേ. നമ്മക കീർത്തിക്കാണ്ട് ഒരുംഗം
കഴിക്കാം. വിത്തചയം അസ്ഥിരമഞ്ചുപ്പയാം. നബ്രാമാഖാലും. അതി
നാൽ ധനം പക്കക്കണ്ണതിനേക്കാരം കീർത്തി പക്കക്കണ്ണരാഘവലും ദഖ്തും.
കാരാക്ക അംപുളയപ്പു മറോധാരക്ക് അക്കച്ചുപ്പയും അരിയാമായി
ക്കണ്ണതിനേ അന്നോധ്യം ഉപദേശിക്കണ്ണതിനേധ്യം ഭവിടു ഭാഗം
കഴിക്കക എന്ന പറഞ്ഞതും. നമ്മക് അസ്തു ജയം ഭവിച്ചയുടെ ഭൂമി
യിൽ ജയമുണ്ടാക്കേ.

[ദ്രോകം 15] മാസമാത്രം ചെയ്യുന്നതും താവൻ-ജാപ്പിം അക്കരെ
തും. കദാചിത്തുകരിക്കാൻ. ഉച്ചചോപരണ്ണ.

(സുഖരാലുത്തം)
[പ- 16, അന്റപ്-] കല്പരീലേയിൽഭാഷരിലേ,

ച. 1

കാലം കല്പാണി! മുന്നവഷ്ടമായി നമ്മുടെ രാജ്യം വലന-
[നഭവിക്ഷനം
കുതമഹഷ്ടനായ് തസ്മരനായ പ്രശ്നർന്ന കലി ത്രണയ്ക്കുന്നാൽ
[ബലപ്പുണ്ണം ലന്ന്.
കരാത്തകാണ്ടി ഞാൻ ഇണ്ണർന്ന്; തദ്ദേശം ന ദിണ്ണം.
[വല്ലഭേ.

ച. 2.

ബൈംഗം നീ വാഴുക താതനിലയനേ സുതരംടംകുട
[സുഭഗേ.
ചിലദിനമിവിടെ സുവഭനേ! ഞാൻ ചെന്ന റിപ്പനിയനം
ചെള്ളയയ്ക്കുന്നു.
തവ വാഹനം താവകമില്ല സദനംപ്രതി നാഗരികജനം
[വല്ലഭേ.

ച. 3. ഒരുമി

നാമാ! നിന്നോട് വേൾപ്പിരിക്കിലോ ചെങ്ങതേ വേദന;
നഹി മേ സന്താപമന്തം വരികിലോ. സുത്തവുമിതു നി-
[ത്രഭും;
ഖഹ കമ്പ്രത തുരു നിസ്രൂപം പ്രസമിതാസ്തി തത്ര ഞാൻ;
യതു വാസി കത്ര യാ.

[ച. 1] കുതമഹഷ്ടംശാരാളുണ്ട്. തസ്മരംപക്കളുണ്ട്. വലപ്പുണ്ണം ലന്ന്
വച്ചവിഷയത്തിൽ പ്രശ്നർന്ന്, പ്രശ്നർന്ന്, സ്വന്തലന്ന്. തദ്ദേശം പ്രശ്നർന്ന് വധം.

[ച. 2.] താതനിലയനേശാളുണ്ട് രൂഹത്തിൽ. ചില ദിനം എത്തരം
ഭിവാം. സുവഭനേ സുഭവി. * റിപ്പനിയനം അനുവദ്യം. താവകം
സദനംപ്രതിരിക്കില്ലരു ഗ്രഹത്തിലേപ്പും. നാഗരികജനത്തേയും വാഹന
നാഥയും അഭയയ്ക്കുന്ന അഭയയ്ക്കാം.

[ച. 3.] മേ നാമ! നിന്നോട് വേൾപ്പിംഗന്നതിൽ എന്നീക്ക വളരെ
ഭിവശുശ്രാം. അതുവാരിക്കിലേപ്പം മരിക്കുന്നതായാൽ. നഹി മേ സന്താപം
എന്നീക്ക ദിവമില്ല. സുശ്രവും ഒരു ദിത്രുവംശാളുംഗതി എപ്പിംഗം
മനസ്സിൽ ഇരിക്കണംതാണ്. ഒരു ഒരു നിസ്രൂപം കമ്പ്രതേജം

* ‘സുഭവനേ’ എന്നം ഒരു പാഠമാണ്. അതിൽ ‘ശോന്നമായ’
വേദനത്തിൽ, നല്ല ആത്മക്രിയയിൽ റിപ്പനിയനം ചെള്ളു എന്ന മേഘമാ
ക്കുന്നുണ്ട്.

പല്ലവി.

വള്ളം മമ വാക്കു കേരിക്കു നീ വന്നേ നിന്റെപദം.

ദ്രോ. 16. രേഖരാഭയം—ശാടന.

അമൃതപ്ര കാന്താം വിരുദ്ധാസഹാം താം

ശീമം തതോന്മാനപ്പി കെന്ദ്രധ്യാസഗ |

ശീമന്തമാരമ്പ്ര ഗജം സബസൈന്മാ

ഹേമന്തവർ പുഷ്ടിരഹാനദൈഗാൽ ||

പ. 17. പല്ലവി.

അതിപ്രശ്നം! അരികിൽ വാടാ ചുരു പൊങ്കവാനായ്

അതിപ്രശ്നം! അരികിൽ വാടാ.

ക്രമപ്രകാരം ഒരു പഠനം ചെയ്യാൻ പറയാം. ഇതു മന്ത്രിലിതിക്കേണ്ടതല്ലാതെ വിളിച്ചു പറയേണ്ടതല്ല. യതു വാ കുതു വാ അണ്ണിനീ എവിടെ അയിരുന്നാലും. തതു ഞാൻ പ്രസ്ഥിതാ അണ്ണിം അവിടെ ഞാൻ പുരപ്പുട്ടവന്നും.

[ദ്രോ. 16]

അണ്ണ	(ഓ- പ- പ്ര- ഏ)	ഇം
വെന്ദധ്യാം	(ഓ- പ- പ്ര- ഏ)	നൈൻ
വിരുദ്ധാസഹാം	(അ- സ്റ്റീ- പ്രി ഏ)	വിരുദ്ധാസഹാം സഹിക്കാനു മല്ലായ
താം	(ഒ- സ്റ്റീ- പ്രി ഏ)	{
കാന്താം	(അ. സ്റ്റീ- പ്രി- ഏ)	അ കാന്തയോടു
ശീമം	(അ. പ- പ്രി- ഏ)	ശീമനോടു
തതക്ക്	(അവ്യയം)	പിന്നെ
അന്ത്യാൻ	(അ- പ- പ്രി- വ)	{
അപ്പി	(അവ്യയം)	മറ്റുള്ളവരോടു
അമൃതപ്ര	(വ്യവന്തമവ്യയം)	യാതു ചോദിച്ചിട്ടും
ശീമനം	(ത- പ- പ്രി- ഏ)	ശീമന്തായിരിക്കുന്ന
ഗജം	(അ- പ- പ്രി- ഏ)	ഗജതേര
ആരമ്പ്ര	(വ്യവന്തമവ്യയം)	ഉൾരോഹണം മെല്ലിട്ടും
സബസൈന്മാ	(അ- പ- പ്ര- ഏ)	സബസൈന്മാം കുടിയു വകായിട്ടും
ഹേമന്തവർ	(അവ്യയം)	ഹേമന്തപ്രത എന്നപോലെ
പുഷ്ടിരഹാനദൈ	(ഇ- സ്റ്റീ- പ- ഏ)	പുഷ്ടിരഹി (ഹേമന്തവ ക്ഷിംതിൽ താമരപ്പുവിണ്ടി) ഹാനിക്ക ദാനത്തിലു തിട്ടു പോയി
ഞാനാൽ	(പുഞ്ച- പ്രി- പ- ഏ)	പോയി

മുഹ

നൂലുചരിതം സവൃംഖ്യാനം

അവധി.

മമ പ്രാണപത്രത്വം മരറാനില്ല വേദ... അതി
പ. 17. ച. 1.

ഇനിയുമൊരിയ്ക്കുന്ന എന്നെന്ന ജയിക്കണം; ഇതിനു
പണ്ണയം പറയാം; അതു ധരിക്കണം.

യന്ത്വം പ്രാണനം തോറ്റാലോഴിക്കണം; ജയിച്ചുകൂടു
മനവും തെളിഞ്ഞു രാജ്യം ഭരിയ്ക്കുണ്ടാണ്, സുഖിക്കണം.

അതി.

പ. 2.

പണ്ണേ ഈ ദാന ധനം നിവാക്കു എന്നു
രണ്ടാമത്രം തെട്ടിനേൻ്തു കണക്കു എന്നു.
മിണ്ഡാതിരിക്കം താപം തണ്ടക്കിൽ എന്നു. ഇനിശ്യം.
മിണ്ടീടാം മധ്യാദ്ദേവൻ ത്രണയ്ക്കുന്ന നിന്നു നീ.

അതി.

പ. 3.

ചൃതമിനി ത്രഞ്ഞാനു അപജയം എന്ന
ചേതസി നിന്നയ്ക്കു നീ. യദി ഭയം
നീ തരിക ഫേ മധ്യാദ്ദേവയും. എന്നിയ്ക്കു—
ദേശമില്ലാങ്ങപോലെ തഥ്യയും ദ്രുംജയം. അതി.

ഹൈമന്തപ്രതുവിൽ മണ്ണുകൊണ്ടു തന്മാ നന്ദിക്കം.

ഉപമാവക്കാരം

(ഇരുവാഞ്ചുമ്പണം)

‘കേളിപ്പേരാജ്യു തന്തം ഒഹം ഗം’ എന്ന വക്ഷണം..

[പ. 17. ച- 2- 3.] മിണ്ഡാതിരിക്കം-സപ്പമമായിരിക്കം സുവമായി
രിക്കം.. മിണ്ടീടാം-പോരിന വിളിക്കാം. എന്നിക്കിളിപ്പാം ശിവപ്രസാ
ദമഞ്ചതിനാൽ പരാജയഭയമില്ലെന്ന മീം.. യദി ദയാശുരു ചൊന്ത്യാ
തിനു നിന്നു ദയാശുരു കുറഞ്ഞു മാറ്റുന്നു എന്നിക്കു തരിക്.
മഹാദൈഖ യാദവവിത യലമാക്കണ ആവത്രം.. തഥ്യയം-ഭരതു ഗണ്ഠം,
ചുത്യും അലവും,

[ചോദ്യം. 17.]

സാരംഗം—ശാടകം-

യീരോദാത്തത്തിൽക്കൊത്തരുല്ലുറസുസം—
രണ്ടുംഖതാത്മാം ഗ്രിരം
ക്രസ്പരാരാഖവിധിയാത്രഭാരവിഹിതോ—
ഭാരതപ്രസാദാനുഖാൽ |
ആരാഭാത്തമനാ മനാദേഹിനിരമയൻ
മാനാഭിമാനോന്നനാ
മുരാച്ചാസ്തനയഃ സ്നേഹിഷ്ഠരുമേ—
ത്രാഭാഷങ്ങൾ ക്രന്ധയം ||

[ചോദ്യം. 17.]'

മുരാച്ചാസ്തനയഃ	(ശ- ഷ- പ്ര- ഏ)	മുരംതിൽ ത്രജിക്കാപ്പും ദയ ഭരാട ക്രടിയവൻ
പ്രപ്പിരഃ	(ശ- ഷ- പ്ര- ഏ)	പ്രപ്പിരൻ
യീരേ...താത്മം അ— സ്റ്റീ— പ്രി ഏ)		യീരോദാത്താളിക്കാഡ്രേ കൊ ണ്ണം ഉഞ്ചുഞ്ചമായം ഉല്ലര (പ്രഥമ)മാഡം സംസംരസ്യ (പരിയന്ത്രപ്രവാഹവ പ്രവ ന്തിക്കം എന്നുള്ള ഉംപ്പും ക്രടിയത്ര) അരയം ഉല്ലതാ ത്മം (ഗവ്യഘ്രാതകമായ അ യർമ്മം ദശക്രടിയത്ര) അരയം ഇരിക്കുന്ന
ഗ്രിം	(ഒ— സ്റ്റീ— പ്രി — ഏ)	വാക്കിക്കൈ
ക്രസ്പരാ...സാദാൻ	(ശ— യ— പ— ഏ)	ക്രസ്പരമാകംവള്ളം അരം യിക്കെപ്പിരിക്കുന്ന വിഡാ ത്രാഭാസജ്ജാൽ (സംസ്പത്തി യാൽ) മെന്തുപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉഞ്ചുഞ്ചപ്രസാദത്രേണാട ക്രടി യിരിക്കുന്ന
ഇവാൻ	(ശ— യ— പ— ഏ)	ഇവത്തിൽ ദ ഗിന്റ്=ജാത്മിയം നെള്ളാൻ ഇവത്തിൽ നിന്റ്=
അതാം	(അവ്യയം)	സമീപത്തിൽ
നിശ്ചേമകൾ	(ത— പ— പ്ര— ഏ)	കേട്ടിരജ്ജാവനായിട്ടു
മനാശ്ശ്	(അവ്യയം)	കരണ്ണോന്റ്.

Q. 18. എല്ലാവി.

നെന്ന വന്നതിപ്പോരു സീതാൻ
നേ! നരലോകവീരി!

ଶ୍ରୀମତୀ.

നയനിയേ നീങ്കും എംഗോം നവനവൈക്കമ്പുന്നാം
ദേവനരണമിനു ചെയ്തിട്ടും. നന്ദി.

ج. 18. ل. 1.

ମୁଖ୍ୟତଃ ଯକ୍ଷରୀ ମୁଖ୍ୟକ୍ଷିପନାମି;

മുൻതമதിരംഗങ്ങളിൽ;

ഉറ്കിക്കമായതു മാറ്റവലും. ബുദ്ധി -

വിഭിത്തചരംഗിനി ഭേദങ്ങൾ

ജയരമ്പിച്ചുല്ലതിന് ഒക്കെയിന്നില്ലോ?

ଅନେକାଳୀଙ୍କ ଯଗକ୍ଷପତି ଉତ୍ସବରେ ଯାଇଛି:

കുമ്പു മന്ത്രാലയത്തിന്റെ വാദം - കുമ്പു

ମାନ୍ୟବକୁ ଜୀବନାଧିକାର, ଉତ୍ସାହ ଓ ଜୀବନରେ ଯୁଦ୍ଧ

വീംഗ്സേനനങ്ങൾ! മുഖമുറിവാണ്	നണ്ണൻ.
അത്രക്കുമ്പാടാണ് (സ- എ- പ്ല- ഏ) ദിവിതനായി മാനാഭി...മനാഡാം (സ- എ- പ്ല- ഏ) മാനാഭിമാനങ്ങളേ കൊണ്ടിം സർവ്വക്കാരിം അവധിക്കരിക്ക കൊണ്ടിം ഉന്നതല്ലു് (പ്രഥക ലാൻ) അതയിട്ട്	

രവയാളിയാം (അം- ഓ- പ്രി- യി) താഴെന്ന

ഉപേത്ര (ല്യവന്നമവ്വാം) പ്രാവിഷ്ടിക്ക്

ആര്യാധര (പ്ര-സ്ത-പ്ര-പ്ല-ം)) ആര്യാധരം ചപ്പുംപറ

(അവധി) എത്ര

(രോക്കലിവവുകീയിൽ. യുത്തം.)

[പ 18. അറഞ്ഞപ്പള്ളി] ഒവനവെന്നെപ്പുണ്ടെന്നുതന്നെപ്പുതരായിരുന്നു സാമൂഹികത്തോടുകൂടി. ദേവന്മാരും ദൈത്യരും മഹാക്ഷേത്രം യും..

[പി. 12. പി. 1] മറ്റിരുതിയുള്ളതാണ് ഏററും സന്നാൾ ആവായി. ഉള്ളിക്കരുതയുള്ളതു് (കവിരുത നിൽക്കേണ്ടതു്) മത്വവുമാ കണ. വിഭിത്തചാഞ്ചലുക്കുട്ടി അറിയപ്പെട്ടു്. ഒന്നൻ നിർമ്മിച്ച യംഗയി ശ്രദ്ധയു കൊണ്ടുനിജതു ദിശയും തന്നെ.

ച. 2.

പുനര്പി ധനം തവ ഭ്രി മരറയ്ക്കു ചൊൽക്ക?

പുവലണിതന്നരമണിബോഴിയേ.

ബുദ്ധിശക്തിജമസ്തമിച്ചിത്തിൽ.

താവും വസന്നമോ, ഭ്രഷ്ണാഞ്ചേളാ,

നാഭവാ, പാണിയോ, ഭീമസേനയോ?

പുനര്പി ധനം തവ ഭ്രി മരറയ്ക്കു ചൊൽക്ക?

പുത്രമധുമോഴിയാളാം ഒങ്ങൾഡിയേ പുണ്ണാവതിനു മേ

സംപ്രതി തങ്ങവാനോ നീ വന്നോ?

നെരറിഞ്ഞെങ്ങനെ നൃ ഏവരണ്ണേന!

നന്നോ.

ച. 3.

പ്രഞ്ചത ഭാവിച്ചു പേ പരവതേ മുഖ?

പേടിലവമതു പോയിതോ തവ പേശലാംഗി മർപ്പലു-
അസീം പ്രതി?

പാടവം കുപടരതിനെന്നിയേ എന്തിന്തു മന തേ വദ?

പ്രഞ്ചത ഭാവിച്ചു പേ പരവതോ മുഖ?

ആസാക്ഷിയല്ലേണാ നീഡൈടോ?

നാട്ടിരേഴ്ചിനും പോടേ നീ യീഴിണും

നരകത്തിൽ നീചമാനസി

നിന്നെന വിച്ചവക്കോ? നന്നോ ചൊന്തിപ്പും

നീ താൻ നയാനയവോധയുണ്ടിന!

നന്നോ.

[ച. 2.] പിണ്ണയം ദിനക്ക വളരെ ധനമുണ്ടെന്ന പരശ്രതതു (പുവലണി തന്നെമണി) പുവര്സമനോഹരയും, അന്നാംഞ്ചലംകുത്രവുമുണ്ടെന്ന ഒരീം തേരാട്ടുക്കിയ തെളി ശ്രീകെ മരറന്നാണിള്ളതെന്ന പറ. ബുദ്ധിയോ താഴീച്ചപോയി, പിണ്ണിക്കള്ളതു വസ്തുമോ, ആദിനേമോ, വാക്സാമത്രവുമോ, കയ്യുക്കോ, ദൈനന്ദ്രവുമോ എത്താണെന്നു പറക്ക.

[ച. 3.] മർപ്പലയസീംഘട്ടനിക്ക് അന്നാഹച്ചിള്ള തെമീരയക്കറിച്ചു നീക്കുംണ്ടായിരുന്ന ഒക്ക ഇപ്പോൾ പോയോ? ആക്കും പുക്കളും കുറി പാട്ടു പുതിൽ തോറിപ്പോൾ പുപ്പും രഫ്റ്റും വിഡിപ്പുകരാം നാ ക്രിൻ കയറുകയില്ലെന്നും സത്രാ ചെസ്തുട്ടും ഇപ്പോൾ വന്നതിനെപ്പറി അരുയിരിക്കും ത്രജ്ജപയ പറയുന്നതു്. നയാനയവോധയുണ്ടായാ പയയജജ്ഞം അറിവിപ്പുംതാവരെന്നും സംഭവിയാണം.

തോട്ടി—അടക്ക.

ദ്രോ. 18.

മൊബിച്ചേരുവം കയർത്തു; വടിവൊടിത്വങ്ങം
ചുതിനായക്കൈതുതു;
മൊബിച്ചേരു വന്നുതു പലകമില്ല; നഷ്ട—
നാന് ഭാക്ഷ്യം ചെതിതു;
ബാധിച്ചുനേക്കെടുത്തു ബഹുജനനുഭവേ;
വൈരമുറിക്കാണെടുത്തു;
ശാസിപ്പാൻ വാളെടുത്തു; പകിതമവരജം
പാരമാടൽപ്പുടുത്തു.

പ. 19. പല്ലവി.

ജീവിതം തെ സംഘരാമി; നാവു മുന്നേ
ഭാവമുള്ളത്; മുമ്പേതോ നീചാ പിരായ വേപസേ കിം?
അന്നപല്ലവി.
ആവിലിത്തശിക്കപം അതിചുപലമാളു നിന്നേ
തൊനിന്ന കൊല്ലുകില്ലാടുമോ പീതേതാങ വൈരം?
അപരാധജമതേതു വിധം മമ? ജീവി.

[ദ്രോ. 18.] മൊബിച്ചേരു വന്നുതു പലകമിഹശ്വുതം കാണാൻ പലകം കൗതുകരേംകുട്ടി വന്നുമോൻ. ഭാക്ഷ്യംഈസാമമ്പാ. ബാധിച്ചുനേക്കെടുത്തുചുവിൽ തന്നെ ഉപദിവിച്ചുവയ്ക്കുക ചക്കി. പകിതം അവരജം ദയപ്പിടിക്കാൻ അരാജനെ. പാരംഘാത്രിവും. അടങ്കപ്പെടുത്തുവ്യസനപ്പെട്ടതി.

[പ- 19. പല്ലവി] ജീവിതം തെ സംഘരാമിഡിനാൻ തിന്റെ ജീവഹ സംഘരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ നാവു മാത്രമേ അപ്പും സംഗരിക്കാൻ ഭാവമുള്ളത്. ‘നാവു മുന്നേ’ നാവു മധ്യിലായിട്ടു അതു ഭാവമുള്ള എന്നും അധാരയുണ്ടാക്കാം. മേൽ നീചേൽക്കുംപുംലേ പിരാ നീ ഏതിനു വിരയ്ക്കുന്നു. നാവുതന്ത്രിഡമേലെ തിന്നു കൊല്ലും തിന്നുതിച്ചിട്ടുള്ള അനുകാണ്ട നീ ഇപ്പിംഗേ പേടിക്കേണ്ട.

[അന്നപല്ലവി] ചന്ദ്രവംശത്തെ ഭാഗിപ്പിച്ചുവന്നു. അതിചുപലമായ തിന്നു തൊനിന്ന കൊന്നാലും എൻ്റെ കോപം തമിക്കുവിപ്പ്. എത്തു കൊണ്ടുന്നാൽ നീ എനിക്കു് ഒക്കവിധമല്ല പലമാതിരി അപരാധങ്ങളെ മെള്ളിട്ടണില്ലോ.

പ്രഖ്യാ.

കൊല്ലുവാനെന്നല്ല, ഒരായൈ! കോപമധികമുണ്ട്; എങ്കിലും
മെന്തി-
ജീവന്മേഖലയോ പണ്ണായാഥു ചുതിനിങ്ങളെൽക്കും ദന്തചയം,
ജീവനം “നവ-
പല്ലവാംഗിമധുദാണിഭേദമിയുമിങ്ങ് വന്ന”വെന്ന നീ
പറഞ്ഞെ വാക്കിന
നല്ല രിക്ഷയെത്തു വേണ്ടാവെന്നതു നിയന്ത്രണക്കില്ലതു നമ്മകൾ¹
വേൻ്തും ജീവി.

പാ. 18. പാ. 2.

മുഴുനായും നീ പണ്ടു ജയിച്ചതു കിത്തവാ ന തവ കേരം
ക്ഷണവും; കല്പി-
ദിഷ്ടമായി മനാനസമന്ദിനമിന്നിതക്കളിൽവരുത്തം. തവ-
പിശ്ചപേജമതിനു ഭൂഷാ! നിഷ്ടംമുള്ളിംഗ്രൗം പ്രശ്നിശ്ചം
എങ്കിലും-
മെഞ്ചമില്ല റിഷ്ടലോകക്കരുകും കരിഞ്ഞേവ മരിന്ന് മരി
കിരിമപി...ജീവി.

[പാ. 1] തുണ്ണുനിക്കു നിബന്ധ കൊഡ്യാൻ മാത്രമല്ല അതിവധികമുണ്ട് കോ
പാം എന്നാൽ പരിശോഭാനില്ല. ജീവനം ദയവും എല്ലാം യീ
ദിയീക്കു പണ്ണായ വച്ചും കിണയാണല്ല. “നവപല്ലവ.....വന്നു”
വെഭമിയം (ഇങ്ങനെ) എന്തിക്കു വരിച്ചു. “പുത്രമധുമോശിയാളാം....”
എന്നം മുൻ പഠനിലെപ്പും പിശ്ചവാക്യമാണു് ഇവിടെ അനാസന്ധാനം
ചെയ്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയെ നീ അധിക്ക്ഷപം പറഞ്ഞതിനു
ശേഷം എന്തുവേണ്ടു എന്നാണു് എന്തിക്കു ആരുംചെന്നു. ആ രിക്ഷ വധം
മതിരയക്കിൽ അതു ദയക്കു ചേന്തതെന്നു. എന്നുക്കുണ്ടാണ് “വെഭമി
അംഗീകാരവും നീ പറഞ്ഞു” എന്നേ പാം കാണാഞ്ഞളുണ്ട്.

[പാ. 19. പാ. 2] മുഴുംപുരുഷത്തിന്. തവ ക്ഷണവും സംഗ്രഹിന്നു സാമ്പൂർണ്ണമാണും. കല്പിശ്ചും=കല്പിയാൽ ദശിക്കുപ്പിട്ടുണ്ടു്. (തവപിശ്ചപേജമ
തിനു്) മടക്കപ്പെട്ട നിബന്ധ പിണ്ണായം ഹിംസിക്കുന്നതിനു് (നിഷ്ടം
മുള്ളിംഗ്രൗം) തീയുദ്ധായ മുള്ളിക്കുളക്കാണ്ടിക്കുക. (പബ്ലിഷ്ടം)
എററവും ദ്രശ്യം. മതിയായതെന്നു താല്പര്യം. എങ്കിലും റിഷ്ടനായ
എന്തിക്കു് അതിൽ കൂത്രക്കമില്ല. എന്തുകാണണു് അർത്ഥമാനരഹ്യം
സംരക്ഷാണു സമർത്ഥമിക്കുന്നു. (ഹരികു) സിംഹം. (കരിഞ്ഞു ഏവ)
ആരംഭിയ മാത്രമേ (ഹരി) കൊല്ലുന്നുണ്ടു്. (ന കിരിമപി) പുന്നി

ஏ

நூல்வரிசு ஸவுாவுங்கம்

ப. 3.

“கிரஸங் கிராபமதிதரா வீரஸேநஸுதனைக்கடா நுத-
வெறமாறுரூ டாதரா கொள் சூது பொதறு வெத ரோசி-
தனாய”

பாலிலிங் வீரராய பரிஷக்ரி பாடு பாரதரூ பரி-
மஸிபூஶைந்து”

பாரமிஞ்சாரத்து சேதஸி லாவக தொலை ஜீவனம்-

ஷயஂ. ஜீவி.

மொவங்—ஏவநட.

பேர். 19.

கொல்லுங்குதாலோ கொல்கிளோ நூல்தெனா-
ஞூல்லாங்குதாகோஅற் கின்ற நூல் தான் |
கில்லாதோநு கெஞ்சுகால் வகுதேபூர்
கல்லாளாதமா மங்ஸராஜன் வெலாஷே ||

ப. 20. பஸ்வி.

கிஷயேஞ்சு! வெங்குக்குலாக்காக்காவஞ்சு!
கி ஜகிக்க நயவாரியே!

கைஞ்சு கொல்லுக்கதிலூ; ஸி०வஂ அதுநாய அல்லாத பள்ளிய கொல்லு
க்கதில்லூங் ஸாங். ரீஷுமாக்க வீரனாலை அல்லாத நினைப்பில்லூ
தீக்கால கொல்லுநு வகுமதையுள்ள தானுஞ்.

[ப - 3] கிரஸங் கிலைங் விழேயங் வெற்றுவங் டீதாமாய அரை
ஜகர காக்கின் நூல் ஆறு பொதறு கோபித்து கொள் என்று வீர
நூல் எழை அபவால் பரஞ்சு பரிஹஸிக்காய்க்காக்மஸூ;
என்று எழிக்க மத்தியில்லூ (லாவக) விசுவாங் நினக்க (ஜீவநாச
யா) அதுதி. வோகாபவால் தெய்வேட்டுக்கொண் திரை கொல்லான்
மகிக்கால்லூ.

[பேரோகம் 19] கில்லாதோநுங்காவயாயிக்கானதற்கு. (கல்லாளாதமா) மங்க
லாகுபல் (வெலாஷே) பரஞ்சு.

[ப - 20. பஸ்-] வெங்குக்குலாக்காக்காவஞ்சுவெங்குக்கு அதுவாக்குக்
நீரீந பாடுநாயுக்கூவே,

അൻപ്പുണ്ടാണ്.

എഴിതോള്ളി ഞാനിധി സവേ സമാപ്പുവാൻ
വിഷമങ്ങൾ തീറ്റു തെ വീഞ്ഞുണ്ടായ്യിരിക്ക. ദ്രിഷ്ട.

പ. 20. ഫ. 1.

ബന്ധുവാകിൽ വിപചി വേണ്ടി, ഒപ്പും വരവെബാളാറി—
പ്രിയ
എന്ന തൊന്തരിന്തിട്ടും വന്നില്ലിരു നാളിം.
വെള്ള മേ എഡയമാകിലെന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം?
എല്ല ചൊൽവു? അന്ത്യായം നിന്മാട കലിവിരോധം
നിഷ്ട.

പ-2.

നളിനഭവനിലയന്നാൻ തൊന്തിച്ചാഗതനായി,
നള! നിന്മാടാനു ചൊല്ലുവാനത്തുണ്ടുള്ള ധാതാ,
'നല്ലമാടേ ഒരുമിയോടൊന്തമിച്ച ധാരണിനിൽ
നവനവവിഭ്രതിരസമനഭവിച്ച വസിക്ക' എന്ന്

നിഷ്ട.

പ-3.

പുനരുപി വിശേഷിച്ചുനന്നുള്ളിച്ചുള്ള കേരംകു നീ
ഇജ്ഞാനകിയേ വിധിയായ്ക്കു പുംബുരുന്നേയും.
ഭവി ദിവി ച തവ കീത്തി ഭരിതമഹലശമനീതി
ഭവനപതിയന്നരുമിച്ച ഭ്രാതേ! കശലമസ്തു. നിഷ്ട.

[അഭി] ഹോ സവേ! ഞാൻ ഇവിടെ (ഇഴിതരാമാ) ഓമാദുകിതയായിട്ടും
(സമാപ്പുവാൻ) (അണ്ണി) വന്നിരിക്കുന്നു.

[പ- 20. ഫ- 1.] വിചലിംഗപത്രിക. ഒപ്പുംയപ്പകാം. വെള്ളമേ
ഞയുമാകിത്തുമുൻറ ഞാഡം വെള്ളവക്കിൻ.

[പ- 2.] നളിനഭവനിലയന്നാൻബുമലോകത്തിൽ തനിനും. നവയവ
വിത്രീംപുതിയ പുതിയ മുന്നപ്പെട്ടം.

[പ- 3.] ഇജ്ഞാനകിയുംവീരി. ഭരിതമല്ലെന്നീപ്പാപങ്ങേ കമിക്കിട്ടു
ണ്ണാണ്.

പ്രയ്വരോളി—പദ്മാരി

പ-21. പല്ലവി.. നൂള്.

സ്പാഗതം ദയാപദ്യോന്തിയേ! മംസരാജ!

ബാശധേയ പുരവാരിയേ!

അനപല്ലവി.

എക്കതാനതാ നിനക്ക

ഡോക്കതാനവേ മമെവ.

സ്പാഗ

പ-21. ച. 1. നൂള് മംസത്തോട്

എന്നെന നീ മരനാവേണ വിന്നനായി താനിങ്ങൻ;

ധന്നച്ചരിതി വന്നതിനു നാറ നന്നമോ.

മുന്മാധികർണ്ണന്യാരനിന്നമരികിൽ വന്ന ചേൻ;

വന്ന മേ വിപന്നിരാസമെന്ന നിക്ളന്യം. മംസരാജ!

സ്പാഗ.

പ-2. പല്ലവനോട്

പല്ലാരാസനാജത കെട്ട പല്ലാലാദരേണ യതി!

പല്ലാരി! ഭവാനെ താൻ വധിക്കുകില്ലിനി;

തപ്രത്തുതാപരാധമല്ല ദില്ലിമിതം തദവിലം,

മഞ്ഞലീനനായി നീയിരിക്ക ഭ്രമിക്കിൽ സുവേന.

പല്ലവി.

പോക വാഴുക നീ അമാസുവം; തപ്രകി മമാസ്യ

പുർണ്ണതോച്ചി പ്രചുരക്കണ്ണകു.

ച. 3. പല്ലവൻ

ക്ഷോൺപിബാലി! താനൊരാനേനബാലി വാപലേനവെള്ള

കാണാതവിലവും നേരുളു കുലിപിലാസമേ.

പ്രാണങ്ങളും പണയമാക്കി; മൗനമിനിയെനിക്കേ നല്ലു;

നുനം ഭേദയീനം നിയനമവനമകിലും.

[പ- 21. പല്ലവി] സ്പാഗതപ്രഥമ വരദും. നീ വന്നതു നന്നായി എന്നാംതമാ.

[അനപല്ലവി] നിനക്ക (മമെവ) എൻ്റെ തന്നെ ഡോക്കതാനവേദാശാ കണ്ണ തുന്മാക്കണ്ണനീ ഒ (എക്കതാനതാ) എന്നുംപത്രാശാരുതിയും.

[പ-3.] നിശ്ചയാംവയം. ശവയം=ഒക്കുമ്മം.

പ്ലാവി.

അവനിപാലയുംഹോ ഭവാനഹോ! ഭവാ
നള! ചിരായ സാർത്തുഭേദമനായി വാഴുക നീ.

ദ്രോ. 20.

സാരാധ്യം—അടങ്ക.

പുഷ്ടിൻ മനസി പുഷ്ടിലമോദം
പുക്ക വാണം നിജമേവ നികേതം |
സത്തുതിം നാളുതിം സ ഗ്രഹീപതാ
തങ്ക്കശാം നാളുമുഖ വഭഗ്രുഃ ||

പ. 22. പ്ലാവി.

അവിലം കല്യാശം നമ്മക്കിനി
അവികലമമ്മിതപ്പലം.

അവപ്ലാവി.

അകിൽമണാമെഴം നിന്തുണ്ടപരിമളം
ശവിഭാഗവന്ദനാളിലിണങ്ങി വിളങ്ങീണെം... അവിലം.

[പ്ലാവി] അവനിപാലയുംഹോന്റൊളുഞ്ഞുണ്ട്. അതയ വോൻ ഭവിച്ച
അമിക്കം. സാർത്തുഭേദമനായി വാഴുക.

[ദ്രോ. 20.] നിജമേവ നികേതംസാപ്രഹരണത്തിനാ.

സി	(ഒ- എ- പ്ര- എ)	അ
വഭഗ്രുഃ	(അ എ- പ്ര എ)	{ പക്ഷിനേഞ്ഞും ഹംസയും എ

നാളുതിം	(അ സ്രൂടി- പേ- എ)	നാളനാൽ ചെത്തുപെട്ട
സത്തുതിം	(ഇ. സ്രൂടി- പേ- എ)	സത്തുതിയേഘസംഖ്യാതന്ത
ഗ്രഹീത്യാ	(കത്തനമവ്യം)	സപീകരിച്ചിട്ടു

തങ്ക്കശാം.

നാളം	(ശര- എ- എ- എ)	നാളമോട്
ഉമാച	(വിചു- എ- പ്ര- എ- എ)	പറഞ്ഞു.

(രേഖാലതായുംതാ) ‘ഈ നാം ല ഗ്രാവ്യം രേഖാലതാ’ എന്ന വക്കശാം..

[പ. 22. പ്ലാവി] അവികലംപരിപുണ്ണിം. അമിതപ്പലംവജരു മഹ
ദിഷ്ട്രും.

[അംബ-] നിന്തും ഗ്രാജാഡാക്ക് അകിലിനാളുത്തപോലെ സാരാല്പ്പി
ണ്ണക. കീത്തിക്ക വെള്ളപ്പോലെ ഗ്രാജാനിന് സാരാല്പു കവിസംക
തസിലമാക്കണ.

ശ്രൂ

നൗചരിതം സവൃാവൃാനം

ച-1.

അപ്പത്തക്കന്നാൽ നിന്നെങ്ങണേണ്ണൻ; നിന്നൊ-
ം താതിമുഖ്യമായുള്ള ദയാൾ കൈക്കൊണ്ണേണ്ണൻ;
അയി വായിച്ചിന്ന കുറുക്കം പുണ്ണേന്നേറ്റം;
ജാതി ചാപല്ലുമോ നമ്മക പണ്ണേ.

സുഖിനമെത്രയുമെന്ന ചൊൽവോരതിന് കുവുണ്ട്

[ചെ-റിഹ]

സുതന്നാട്ടം നിജസ്വതന്നാട്ടം സദ സുതന ഒളമി
വരായ്ക്കാൽ.

അവിലം.

ച-22. ച-23. തളക്.

അരികത്തു വന്നിരിക്ക സവേ മാസി,
പെരിക്കത്തെള്ളിത്തിത്തനിയ്യുട്ടി കേരം.
നടക്കത്തിൽനിന്നു കരയേറിനേന്നറിയ;
അരികിൽ തിലോഡി വരികിലിപ്പും
സരസിജിംഗനംഗാസനം മമ
മിരസി ഭ്രഷ്ടാമാക്കി നീതിഹ
മഹിംഞനർച്ചിച്ചി ഒളമി വജവൊള്ള-
മരികിൽ മമ വാസം പിരിക്കാലം.

അവിലം.

ച. 3. ഹംസം.

ഇനി വരും കശലങ്ങരാ ഭേദക്ക മേഘം. കാണ്ടക
മുനിവരൻ നാരഭന്നിൽ വരുന്നു.
ഞനിതുതലീശം കേട്ടുകൊംക്ക. ദിവ-
ക്കനിക്കപിനേയില്ല ക്കനിക്കാണവാൻ.

(ച. 1) അയി വായിച്ചും അയിരുക്കുന്ന വായിച്ചു. ജാതിമുപല്ലുമേ
നമ്മക പണ്ണേ—ളന്തി പറഞ്ഞാൾ പോകുന്നതു് പക്ഷിമുപല്ലുക്കാണ്ടു
പറയുന്നതാണ്. സുഖിമെമ്മരം...—ളന്തരാക്കുന്നും നടക്കത്തുക്കുണ്ടു്
ജുന്നുവിബസം. സുഖിനമാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ അതിനു സപ്ലൈ
കു കൂടുതയുണ്ടു്. എന്നെന്നാൽ പുതുമാണുക്കട്ടി ഒളമി വന്ന
മേന്തിപ്പു.

ച. 22. ച. 2.] ഏകിക്ക പെരിക്ക തെളിഞ്ഞിരും-എൻറ മരിയു
വള്ളര തെളിഞ്ഞിതു, എന്നു് റിഗീമ്പ്രാക്കർത്തുക്കുതിയ. തിലോഡരീസ്
സ്ക്രോഡർ, സുപറി, സംസിജാസനാശനം—ആമക്കല്ല.

[ച- 3.] ഏതെങ്കിലുംഞനിതം-ഈവൻറ വക്കു്. ദിവക്കനിക്കപിനേയു.

മനജനായകി മുനിയെ മാനയ.

മനസി മെ കൊതി പെരുത്തു; കേളിഹ

സന്സി ചെന്ന വിത്തനമുണ്ട്

വജനം ഞോൾ തവ പരിഗണം.

അവില്ലം

മധ്യമാവതി—ചെന്നട.

[ദ്രോ. 21]

വിപ്രാണപതീനാം പ്രണയം പരിപ്പിമം

സുവർണ്ണമംസസ്യ ഗ്രിഹമമാവബ്യദി |

വിപന്നസന്താപമരം സമാഗ്രതോ

റൂപം നമന്തം നിജലാഡ നാരദഃ ||

പ. 23. പല്ലവി.

വീരഭാക്തജനാ പിരം ജീവ നിഷ്ഠയ്രു!

വീനങ്ങൾന്നുതി

ഓം. മാനയമാനിച്ചാലും, തവ പരിസ്ഥാപനിൻ്റെ സ്ഥാപനതിൽ.

[ദ്രോ. 21]

അമ (അവ്യയം) അനന്തരം

പദ്മപ്പിമം (അ—പ—പീ—എ) പരിപാകം വന്നതായ

പ്രണയം (അ—പ—പീ—എ) പ്രണയത്തെ, മൈവാദത്തെ

വിപ്രാണപതീനാം (ഇ—സ്രീ—ഷ—വ) പ്രകാരിപ്പിച്ചിയങ്ങളാവണ്ണയ

സുവർണ്ണമംസസ്യ (അ—പ—ഷ—എ) സപർണ്ണരംസത്തിൻ്റെ

സ്ത്രീം (ര—സ്രീ—ഷ—വ) വാക്കകളിൽ

അവധി (ര—പ—പീ—എ)

സമാഗ്രതി (അ—പ—പ്ര—എ) വന്നവന്നായി

വിവർന്ന— } { അത്പത്തിരെ പ്രാപിച്ചുവരു

നാപരഹിം (അ—പ—പ്ര—എ) } ഒര ഓവത്ര കളിയണവന്നാ
യിരിക്കുന്ന

നാരദഃ (അ—പ—പ്ര—എ) നാരദം

നമന്തം (അ—പ—പീ—എ) നമിച്ചിയങ്ങളാവന്നായ

റൂപം (അ—പ—പീ—എ) റൂപനോട്

നിജത്വാഡ (പിടി—പ—പ്ര—പ—എ) പറഞ്ഞു.

(വംശനം മുത്തം) ‘ജതങ്ങം വംശനമിമത്വം ജരഞ്ഞളും’ എന്നു വക്ഷിച്ചു.

അംഗവും

വാരിജിസംശ്രദ്ധി മേ പിതാ
വരദനായി കാരണ്യംശാലീ

വീര.

പ-23 ച-1.

എന്നോടകളി ജഗത്തുൽ
“യാഹി നാരഭി ഭ്രൂപൻ നൃതനാട്
ഭേദനിയേയുമിങ്ങാത്മജമാരയും
മേളയ’ ഇതിതം ഭീമമഭിയേഹി.

വീര.

ച. 2.

കലിക്രതമവിലമഘം അകന്തിതു
നൂൽനപി മംഗലമവികലമുഖയതു;
സതികളിൽ മണിഡൈഥ നീ പുരംപ്രവിശ്രതു;
സന്ധൂരിംതബും സരസപതി പദത്രു.”

വീര.

ച-3.

ഭാരതിയാലുഭിതം സമരവുമായു സംഗതം
ഈന്ന റുപാലകാ ഭീമലുമിപരം ഭേദനിയും
വന്നായ സേനാജ്ഞാസ്വര കാൺിതു നണ്ണു.

വീര.

[പ- 23. അംഗവും] ആ പിതാ വാർജിസംശ്രദ്ധി-എൻറെ അംഗവും മുമാവും.

[പ- 23. ച 1] എന്നോട മുമാവു പറഞ്ഞു. എങ്ങനെ എന്നാൽ ഹേ നാരദ യാഹിപ്പോഡാലും. ഇതി തം ഭീമം അഭിയേഹിഭജണ്ണയെ അത ഭീമരാജാവിഡൈഥ പറഞ്ഞാലും. എങ്ങനെ എന്നാൽ—യദ്ദേശവാരാ ജാവിഡൈഥ മെജൈയേയും പ്രത്യന്നായും ചേര്ത്താലും എന്നോ.

[പ- 2.] ഉദയത്തുലിംഗട്ടേ. പതിലുതാരത്തുമായ മെയന്തിയേച്ചകുടി നീ പ്രത്യേകപ്രവേശിച്ചാലും. ‘പ്രവിശ്രതു’ എന്നാരും പ്രമമപുരഞ്ഞയാകയാൽ നീ എന്നാരും അതിനു കണ്ഠാവായി വരാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ ‘പ്രവിശ’ തു എന്നു പദം മറിച്ചു തുകാരണേ നീ എന്നതിനൊടു പേരു തന്ത്യിച്ചു ‘തീയാകട്ടേ’ എന്നോ അമ്മം കല്പിച്ചുകൊള്ളുന്നും. ചുംപുവേ തന്തിനു തല്ലു മുള്ളം സരസപതി പറയം.

[ച. 3.] സരസപതി പറഞ്ഞ സമയവും അടയ്ക്കുവണ്ണിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഭീമൻം ഭേദമിയും സേനയേരുകുടി വന്നിരിക്കുന്നതു നോക്കിക.

ശ്രീ. 22.

ഇന്നവന്നോ നാരങ്ങൻ വന്നാൽ ഒരു വവസാ
ദോഷിതേ എന്നാണ് യദ്രേ
നാവും മംഗലപ്രഭാമുഖനിത്യൈറിതാ—
ശേഷഭിക്ഷ പക്ഷവാളം |
സമവർത്തനാദിശ്വാക്രത്രപ്രചവാചക്ഷു—
വേദ്ധിതോ ഭീമനം വ—
നാവിമേംബാദം പുരസ്താതു സഹ നിജസ്വത്വാ
വ്യാഹരണരേപരാശേഷനിം ||

യക്ഷചരിതം അട്ടക്കമ്മ
സമാപ്തം.

[ശ്രീ- 22] ഇപ്പുകാരം നാരങ്ങൻറെ വാക്കുകൊണ്ട് നാളൻ സഹൃദയായിരി
ക്കുന്നോ (സാവ... ഫൂതികി) സപർണ്ണമയമായ ദീണ്ടി കാല്പ
കളിൽ അനേകം കൊടിക്ക്ലോട്ടക്കിയിരിക്കുന്ന തപ്പ ഏസാഹ്യത്വാർ
ചുരംപ്രക്ഷവായിരിക്കുന്ന ദീംരാജാവും (മംഗലപ്രഭാ... ...നാളം) മംഗലപ്ര
ഭാവുംകൊണ്ട് ദിക്കുകളെ കുക്കു ദുഴക്കിക്കൊണ്ട് എന്നുംബാഹരിക്കു
വന്നു പുതുംയാട്ടക്കുട അവിമേംബമാക്കംവന്നും നാളനോട് പറഞ്ഞു.

(സ്രൂത്യം ശ്രീ)

